

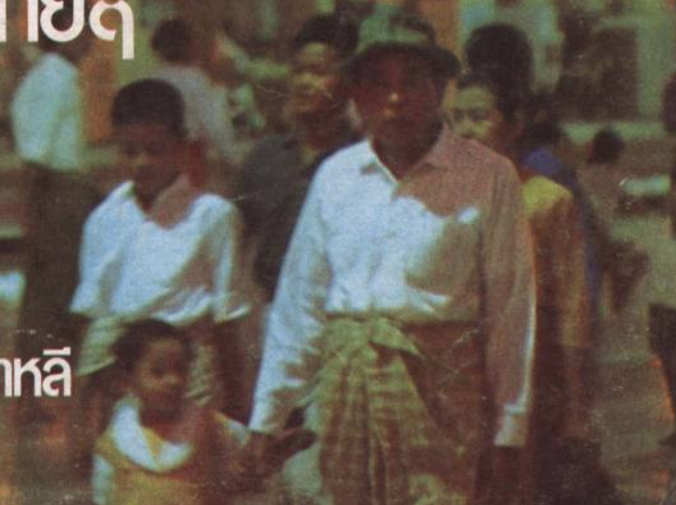
หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๗ วันอังคารที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๘

๕ บาท

พม่า: นโยบายบ้านชนข้างแบบไทยๆ

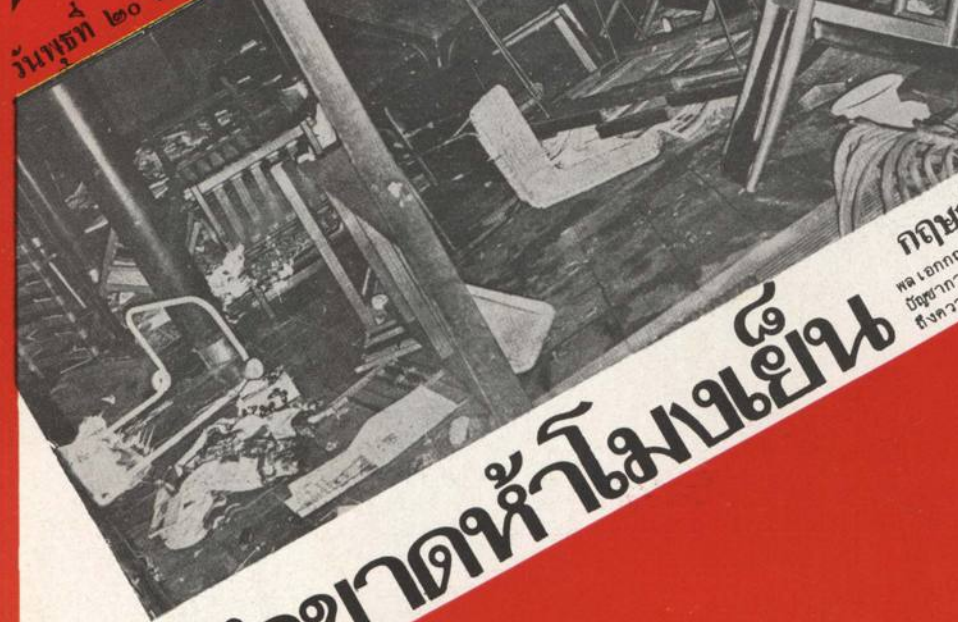
คลื่นใต้น้ำในวงการทหาร
แม่เลียง : เมื่อประชาชนจับปืน
แพ้กับการกับความบ้าคลั่งในเสปญ
พระโละถึบซี

สัมภาษณ์ : คิมซีฮา กวีประชาชนเกาหลี

การจมน้ำไม่ยอม

ประชาชนชาติ

คำขาดห้าไม่งั้น

ฉบับพิเศษ ราคา ๑.๐๐

กฤษณะ เตரியมพร

เมื่อคืน พลเอก กฤษณะ เตரியมพร เสด็จพร้อม นายทหารชั้นนายพล พลเอก สอนวันเกียรติคุณ จันทวณิชมา ภายประจักษ์ เมื่อคืน

สภาพบ้านนาบาศีวิทยุพังหลังจากเหตุความวุ่นวาย

กฤษณ์-พุด
พล.เอกกฤษณ์ สีวะรา ผู้บัญชาการกองทัพบก กล่าวถึงความรู้สึกส่วนตัวว่า

ประชาชน
อ่าน
ประชาชนชาติ
เพราะ
ประชาชนชาติ
เป็นของ ประชาชน

ข่าวกรอง หนังสือพิมพ์จอร์รัล ชั้น ๓ อาคาร เอ็ม.เอ.เอฟ.

๔๒ ถนนสุรวงศ์ กท.๕

.....แหล่งข่าวในยุโรปบอกกับ "จอร์รัล" ว่า...สหรัฐอเมริกาบอกสมาชิกตลาด
ร่วมยุโรป ไม่ให้สิทธิพิเศษแก่ข้าวและยาสูบไทย โดยอ้างเหตุผลว่า...
เพราะ เป็นสินค้าคู่แข่งของสหรัฐฯ...ในความเห็นของแหล่งข่าว...สง
ครามเงียบระหว่างไทยกับสหรัฐฯ เริ่มแล้ว...สหรัฐฯ เปิดฉากโดยบีบไทย
ทางเศรษฐกิจ ในขณะที่รัฐมนตรีคลังไทย กำลังเรียกร้องให้มีการลงทุน
มากขึ้นในไทย!.....

.....รองนายกฯ เชมรมาไทย...ไทยจะยังไม่พูดถึงปัญหาระหว่างสองประ
เทศ...ไทยนั้นเข้าใจว่า เชมรมาคราวนี้ เพื่อพูดเรื่องการค้าโดยเฉพาะ
เรื่องข้าวและน้ำตาล...ถ้าเป็นไปได้ ไทยต้องการแลกเปลี่ยนเอกอัครราช
ทูตกันทันที.....

.....ข่าวจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารสถานทูตต่างประเทศอ้างว่า...ทหารเชมร
แดง ๔ คน เข้าไทยเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายนที่ผ่านมา...ค้นเค้นกันมากเพราะ
ทหารเชมรอ้างว่า...หนีมาไทย...สถานทูตถนนวนิทยุส่งคนไปช่วยแล้ว...
.....

.....อเมริกาและยุโรปคัดค้านข้าวและสิ่งทอจากไทย...โรงงานทอผ้า
เริ่มหนาว ๆ ร้อน ๆ ตาม ๆ กัน...โดยเฉพาะ...โรงงานเลเบอร์เท็กซ์
ไทล์.....

.....เสียงจากฮ่องกง...ไทยอาจจะ ได้ค้าขายกับเวียดนาม เหนือก่อนมี
ความสัมพันธ์ทางการทูต.....

ทาน /สงครามเงียบ /เชมรมาไทย/ เชมรแดงหนี /ผ้าและสิ่งทอ/ไทย
- เวียดนาม

บรรณาธิการที่ปรึกษา

เชิดชู โสภณพนิช

บรรณาธิการบริหาร

พันศักดิ์ วิญญูรัตน์

บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

ธัญญา ผลอนันต์

บรรณาธิการข่าวในประเทศ

พิภพ ชงไชย

บรรณาธิการข่าวต่างประเทศ

ดิถี คติรัตน์

บรรณาธิการข่าวเศรษฐกิจ

รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์

บรรณาธิการบทความ

สุชาติ สวัสดิ์ศรี

บรรณาธิการศิลป์

นิวัติ กองเพชร

ผู้ช่วยศิลป์ ปรีดา สุวิฑยะเสถียร

การตน : กวน

ผู้สื่อข่าวในประเทศ

ปนัดดา เลิศลาออ์ไพ

มนตรี จิงศิริอารักษ์

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

สมศักดิ์ วงศ์รัฐบุญญา

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

Marcel Barang, Singapore

Mike Morrow, S.E. Asia

Ken Ohara, Tokyo

Jean Thoraval, Hanoi

Jean Louis Arnaud, Saigon

John Everingham, Vientiane

Paul Wilson, Kuala Lumpur

W. Burchett, Paris

T.D. Allman, New York

B. Goodfellow, Washington D.C.

ผู้จัดการ

มงคล วุฒิสงห์ชัย

ฝ่ายหาโฆษณา

อมรศรี ธีระบุญชาติศักดิ์

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคารเอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์

กรุงเทพฯ ๑๕

โทร. ๓๕๓๘๑-๕, ๓๕๓๐๑-๕ ต่อ ๔๒

และ ๓๕๐๒๕, ๓๕๐๑๘, ๓๖๗๒๘, ๓๖๘๘๖

ต่อ ๒๗

บุทธร บริการ : จัดจำหน่าย

๑๕๒/๑ ซอยวราชพงษ์ ถนนสุวิฑร์ษณ์ตรี

โทร. ๘๑๐๐๘๕

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์การพิมพ์

๔-๑๐ ถนนราชบพิธ กรุงเทพฯ ๑๒

พ.ศ. ๒๕๑๘ โทรศัทพ์ ๒๒๕๑๓๖-๘

จักร์ดี ๒

หน้า 25

หน้า 56

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๗ วันอังคารที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

จกหมาย

รถนักเรียนเพื่อใคร

เราสงสัยเหลือเกินว่า รัฐบาลท่านว่างรถฟรีให้เรานั่งทำไม เราไม่ต้องการเห็นพ่อแม่พี่น้องเพื่อนพ้องญาติโยมของเราและของคนอื่น ต้องทนเบียดเสียดคนรถโดยสาร ในขณะที่ท่านนั่งรถนักเรียนว่าง ๆ สบายใจเฉิบ

เราสงสัยอีกว่า สภาเขาทำอะไรกัน เราฟังเขากันงบประมาณแล้ว ค่ากันใหญ่ แต่ทุกคนไม่ว่าใครก็ตาม จะพูดว่าค่านั่งรถฟรีไหน ถึงเวลากรมอรรถาธิบายจะบอก

แล้วยังสงสัยอยู่อีกว่า รถฟรีของพ่อแม่พี่น้องเพื่อนพ้องญาติโยม จะขึ้นฟรีนั้นจะฟรีหรือ ในเมื่อรถธรรมดาท่านก็ชักออกมาเป็นรถนักเรียน (สส. คนไหนนะที่ใช้คำพูดได้ถึงแก่นว่าสัปดน) แล้วทุกวันนี้ บ้ายทุกบ้าย รถทุกคันจะไม่เหลือว่างแล้ว

หากท่านนายกจะลองออกจากบ้านสวนพลูไปดูในตรอกจันทน์ ย่านนาวา สาธุประดิษฐ์ก็จะรู้ ทั้งตัดทั้งแน่น คนเต็มรถเต็มบ้าย เราเห็นแล้วก็เสียใจ คงใจว่าถ้าพ่อแม่พี่น้องเพื่อนพ้องญาติโยม ทั้งของเราและของคนอื่นยังต้องลำบากในการใช้บริการสาธารณะ และต้องพบกับสภาพทุเรศ ๆ สายตาอันเกิดจากนโยบายของรัฐบาล เราจะเลิกขอรถนักเรียน ขวนเพื่อนเลิกขานเป็นการประท้วง ออกจะเป็นความกดดัน ๆ ถ้าจะทำแบบนี้ให้รัฐบาลอดทนรับฟัง แต่เราจะทำถึงแม้จะต้องเดินไปโรงเรียนก็ตาม

เราชอบอ่านจกสร้มมาก ให้ความรู้ดีกว่าหนังสือหลายเล่มซึ่งไร้สาระ เราชอบการพิสูจน์ด้วยตัวเอง จกสร้มเป็นหนังสือที่เราพิสูจน์แล้ว แต่

๑	ข่าวกรอง	
๓	จดหมาย	ผมไม่ขายไม่ขาว/รถนักเรียนเพื่อใคร
๖	จกสร้ม	ประชาชนนั้นตายสิบเกิดแสน
๘	ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์	มาตรการทางการเมือง ที่พบกประกาศ/ความฝันของบุญชู/ไทย-ลาว/ไต้หวัน
๙	เพื่อนว่า	พระโล่ถึบช้/อมเงินพัน
๑๐	บ้านเรา	แม่เลี้ยง : เมื่อประชาชนต้องจับปืนขอลบความยุติธรรม ค่ายรามสูรนั้นสำคัญไฉน/คลื่นใต้น้ำในวงการทหาร น้ำพอง : ฐานที่พุกกลายเป็นสถานเลี้ยงเด็กกับคนแก่
๒๐	ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์	ชวานาญ์ปุ่น/แรงงานคนคก แผนตังกโปร้/อินโดนีเซีย/บันไดใหม่ญ์ปุ่น/ไทย-มาเลย์
๒๑	เพื่อนว่า	เกิดอะไรขึ้นหรือที่เมืองไทย/ชาติชายพบเมียชวา
๒๒	บ้านเขา	เผด็จการกับความบ้าคลั่งในเสปญ กิสซิงเจอร์ในบักกิ่งอีกแล้ว/ลาวกับอธิปไตยใหม่
๒๘	สัมภาษณ์	คิมช้ชา กว้ของประชาชนเกาหลี
๓๒	บทความพิเศษ	พม่า : นโยบายบ้านช้างแบบไทย ๆ
๓๖	จารกรรม	วิวัฒนาการของการใต้จารกรรมและ 'คดีเครฟุส'
๓๘	วิทยาศาสตร์การแพทย์	สาธารณสุขสัมพันธ์/การเกิดมะเร็ง
๔๐	เศรษฐกิจ	การเมืองเรื่องนามน
๔๒	ธุรกิจ	เมื่อโรงแรม 'ท่านทูต' ต้อนรับคณะทูตจากจีนแผ่นดินใหญ่
๔๖	แพทย์	รักคุณเท่าฟ้า หรือสัปดาห์สินค้าไทย
๔๗	จดหมายจากชนบท	ปรากฏการณ์สาธารณสุขที่เฮงชวย
๔๘	การศึกษา	เผด็จการในโรงเรียนสวนกุหลาบ
๕๐	ลมชายทุ่ง	ทะเลอันหุดลอย
๕๒	หนังสือ	ไปเมืองจีน
๕๔	การแสดง	ภาพยนตร์กวางโจว : การแสดงมหัศจรรย์
๕๖	เสัขนานจกสร้ม	ถึงนวลพิลึกคักฤทธิ . . . จากนวลพิศวาสวัฒนา

ปก : ดานซ์ อารี วุฒิณี ถ่ายภาพ

จะให้สรุปถ้าจะยังทำไม่ได้ จดรัสยัง
ต้องก้าวอีกหลายก้าว แต่เราขอ
อวยพรให้สำเร็จตามท่วง ไม่ว่า
อุดมการณ์ของกอง บก. จะเป็นอย่างไร
ขออย่างเดียว อย่าให้เป็นอุดมการณ์
เป็นพิษต่อประเทศไทยก็แล้วกัน □
ทวิศักดิ์ ยนต์พิเศษ

ผมไม่ซ้ายไม่ขวา

ฉันเชื่อว่าหนังสือพิมพ์แล้ว มัน
คมประโยชน์ทงนนั้น ไม่ว่าหนังสือ
หรือผู้จัดทำจะมีแนวความคิดก้าวหน้า
หรืออยู่กับทกตาม ผมอ่านตั้งแต่ชาย
สุดไปขวาสุด คนอ่านหนังสืออย่าง
ผมไม่มัจฉดนั่งจกดข้นหรือกควบ อ่าน
แล้วจะเชื่อหรือไม่กอกเรื่องหนง

ผมเองยกย่องนักเขียน นักคิด
เสมอ ไม่ว่าแนวคิดแนวเขียนเขาจะ
ไปทางไหนก็ตาม โดยเฉพาะตลาด
หนังสือตอนน มักจะมีแนวโนมเขียน
ไปในทางสังคมนิยม แต่เราจะเห็น
หนังสือประเภทนี้แนวไปในทางนิยาย
สะท้อนชีวิตจริงนน้อย จะมีก็แต่
'ฟ้าเมืองไทย' ของคุณ อาจันต์ เรา
จะหาวรรณกรรมอมตะเรื่องสั้นลูกทุ่ง
อย่างคุณมนัส จรรย์กนินไม่มี นิยาย
เรื่องสั้น บรรยายกาศลกทุ่งของคุณ
มนัส จรรย์ก ก็เคยอ่านมาแล้ว ก็
ไม่ต้องบอกหรือกว่าดีอย่างไร

ผมต้องขอชมเชย คุณเทพศิริ
ที่เขียน 'ลมชายทุ่ง' ได้สำนวนของ
มนัส จรรย์กได้ดีมาก ผมขอสนับ
สนุนให้เขียนต่อไป ถึงแม้ว่าจะมีคน
อ่านบางคนที่ไม่ชอบก็ตาม ผมแปลก
ใจว่าทำไมจึงมองข้อเขียนของคุณ
เทพศิริเป็นเรื่องไร้สาระ

มณฑล

สุทธิสาร กรุงเทพ ฯ

โครงการหนังสือสารานุกรม
ชุดวรรณกรรมเพื่อชีวิต

ก่อน กลับบ้านเกิด

รวมเรื่องสั้นวิทยานามบกุวิติ
ชมรมนักแปลนิพนธ์

วางบนแผงแล้ว ราคา 12 บาท

ประชาธิปไตย

นคร

เช่นกรุงเทพมหานคร นคร หรือนคร
แห่งอื่นที่คนอยู่ และแย้งกันอยู่จำนวน
เรือนล้าน ถ้วนเป็นแหล่งรวมของชีวิต
งาน ความระกำลำบาก ความสุข ความฝัน
อาชญากรรม กลุ่มคนรูปแบบต่างๆ ครอบ
ครวี่ ขาเสทศคนๆ หนึ่งที่กำลังเหงา ไส-
เกณ๊วี่รุ่ม ฝ้ายน ส้วมที่ขาดน้ำ กลองเฝ้า
สลัม บ้านจัดสรร เมียน้อย และอื่นๆ

ไบนคร

เป็นหน้าใหม่ของ **ประชาธิปไตย**
ที่จัดทำขึ้นด้วยการวางสายงานข่าวใหม่ ถ้า
สุด เพื่อผู้อ่านที่ครองชีวิตคลุกคลีกับสิ่ง
เหล่านี้ สำหรับผู้อ่านที่ชีวิตอยู่ในนคร

ไบนคร

เป็นก้าวใหม่ของหนังสือพิมพ์ไทยที่ต้อง
พัฒนาตัวเองเข้าไปในสังคม และสิ่งแวดล้อม
ล้อมที่สัมพันธ์ และกระทบชีวิตผู้อ่านทุกคน
อย่างจริงจังเป็นหน้า-ข่าวภาพ และการ
วิจารณ์ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้น **ไบนคร**
หรือในกลุ่มคนนับล้านที่เบียดเสียดกันอยู่
ขณะนี้

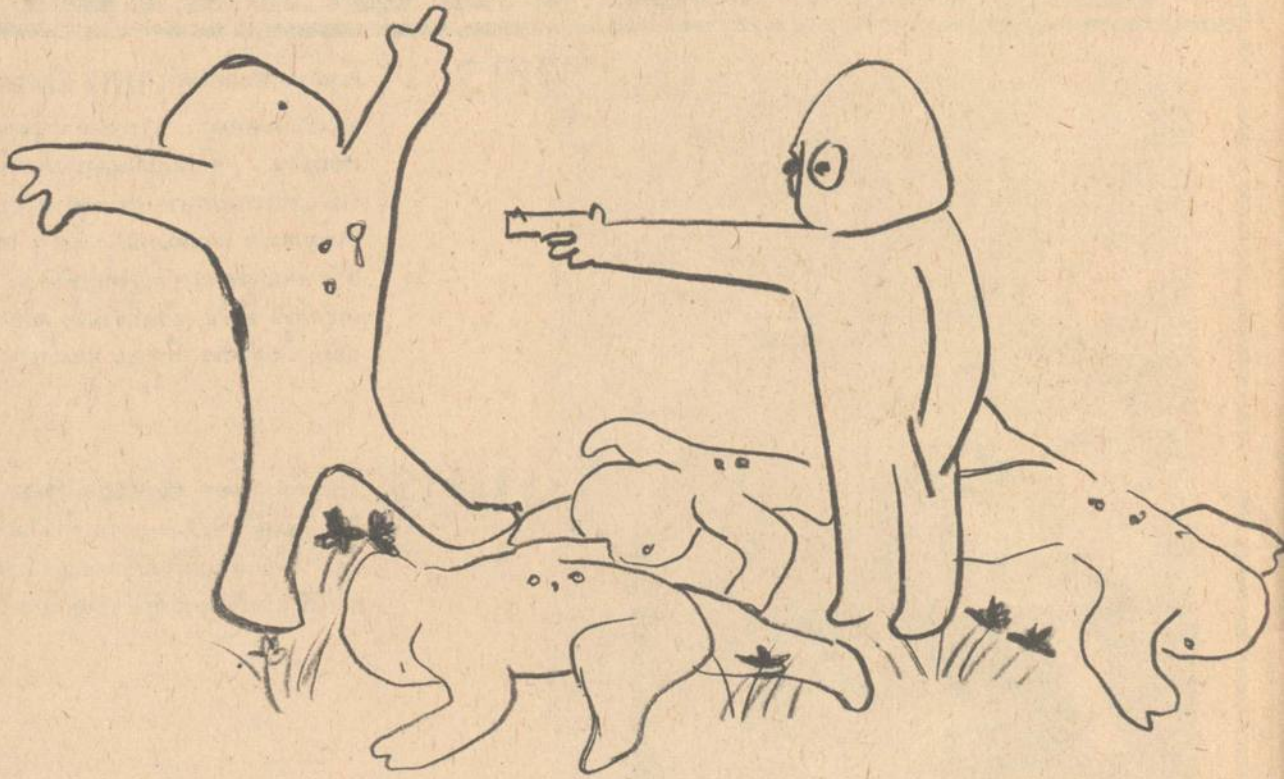
ขอบอกรับเป็นสมาชิกราย

- 3 เดือน 130 บาท 6 เดือน 250 บาท
 12 เดือน 450 บาท (โปรดใส่ x ในช่อง ที่ท่านประสงค์)

ประชาธิปไตย
ถึงบ้านท่านทุกเข้าตรู่

ข้าพเจ้า นาย / นาง / นางสาว
ที่อยู่
.....
.....
.....
โทร
โปรดมาเก็บเงินในวันที่ เดือน พ.ศ.
ลงชื่อ เริ่มวันที่ ถึง

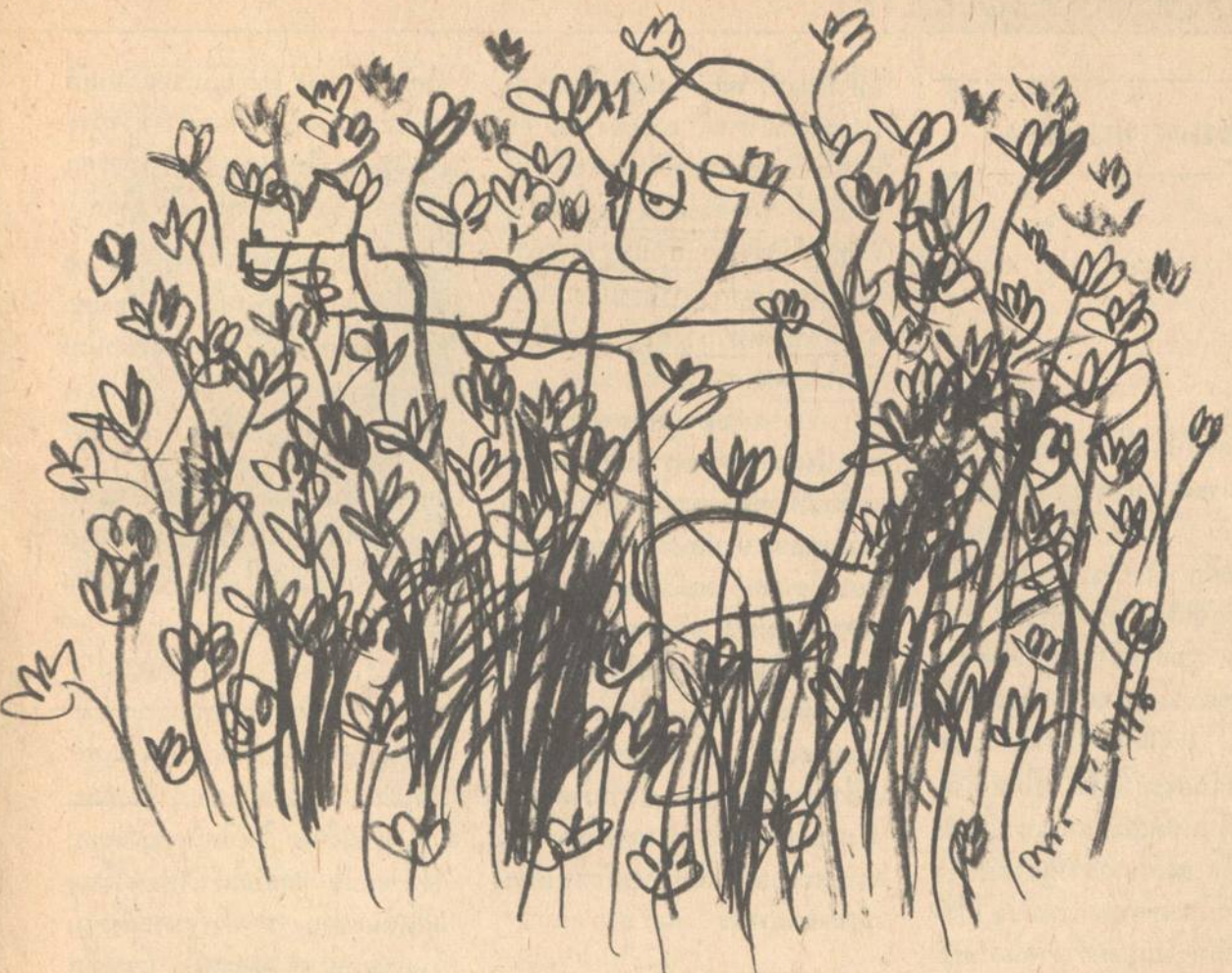
แทนกสสมาชิกโทร. 822141-7 ต่อ 22, 28
33/28 ซอยเพชรบุรี ถนนเพชรบุรี กรุงเทพฯ ๙.

ประชาชนนั้นตายสิบเกิดแสน

รัฐบาลคณะนี้ได้เคยประกาศไว้ว่าจะป้องกันประชาชน หลังจากที่ขบวนการชาวนาชาวลาว และนักศึกษาประท้วงกรณีผู้นำชาวนาชาวลาวที่ถูกลอบทำร้ายและสังหารไปถึง ๒๐ กว่าคน และมีผู้นำประชาชนเสียชีวิตไปแล้วนับสิบ ๆ คน การลอบทำร้ายก็เข้าไประยะหนึ่ง

เมื่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ถูกก่อวินาศกรรมโดยขบวนการฝ่ายขวา การลอบสังหาร ก็เข้าไประยะหนึ่ง และเหมือนกับว่าการกระทำครั้งนั้น

เป็นการสะใจของฝ่ายต่อต้านประชาชนแล้ว เมื่อเวลาได้พิสูจน์ว่า การเคารพธรรมชาติไม่ได้ทำให้พลังของประชาชนอ่อนลงไป ในระยะสิบกว่าวันที่ผ่านมาจึงปรากฏว่า การล่าสังหารได้เริ่มขึ้นใหม่อีก

นายสมคิด สิงสง ผู้นำประชาชนในหมู่บ้านซบแดง ถูกลอบทำร้าย แต่เนื่องจากเตรียมป้องกันตัวไว้ก่อนแล้ว จึงได้รอดชีวิตกลับไปช่วยเหลือนชาวบ้านได้อีก ต่อมานายฉัตร สุนทรานิชกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนช่างกลพระรามหก ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่มีส่วนเข้าร่วมในขบวนการของประชาชนตลอดมา ก็ถูกจู่ยิงถึงบาดเจ็บสาหัสอีกคนหนึ่ง

ไม่เพียงเท่านั้น ต่อมานายบุญ

รัตน์ ใจเย็น รองประธานสหพันธ์ชาวนาชาวไร่แห่งประเทศไทย ก็ถูกจู่สังหาร จนถึงแก่ความตายไปอีกคนหนึ่ง ซึ่งนับได้ว่าเป็นผู้นำชาวนาคนที่ ๒๔ ที่ถูกลอบสังหาร (ดู 'จตุรัส' ฉบับ ๖ และ ๗)

การสูญเสียผู้นำของประชาชนและชาวไร่ชาวนาในครั้งนี้ ไม่ได้ทำให้ขบวนการของประชาชนต้องชะงักงันไปแต่อย่างใดเลย เพราะทางฝ่ายประชาชนนั้น 'ตายสิบเกิดแสน' การใช้กำลังของฝ่ายขวาจึงไม่เกิดประโยชน์อันใดเลย นอกจากจะยิ่งทำให้เห็นถึงความไม่เป็นธรรมในสังคมและการไร้ความสามารถของรัฐบาล 'ประชาธิปไตยของนักธุรกิจและนายธนาคาร'

ทางเลือกสำหรับอนาคตของไทยนั้น เมื่อดูจากรอบๆ บ้านแล้วก็พอจะเห็นอยู่สองทาง ก็คือ ขอมให้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างสงบ นุ่มนวลและไม่เจ็บปวดมากนัก อย่างในลาว หรือจะต้องเปลี่ยนแปลงด้วยการทำสงครามกลางเมืองแย่งชิงประชาชนกันด้วยอาวุธ อย่างในเขมรและเวียดนาม รัฐบาลของตนก็เป็นฝ่ายหนึ่งที่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายที่จะให้กับการเปลี่ยนแปลงแบบไหน

ถ้าหากรัฐบาลยังไม่จัดการอย่างใดอย่างหนึ่งกับขบวนการล่าสังหารให้เด็ดขาดลงไป การเปลี่ยนแปลงในแบบหลังก็จะเป็นสิ่งที่รัฐบาลช่วยทำให้มันเกิดขึ้นอย่างช่วยไม่ได้เช่นกัน

ฆาตกรรมทางการเมือง

ตลอดสัปดาห์มีการลอบสังหารบุคคลในระดับผู้นำประชาชนถึง ๓ คนด้วยกัน รายแรกคือนายสมคิด ถึงสง อุดต นศ. ธรรมศาสตร์ ผู้นำชาวบ้านซบแดง อ. มัญจาคีรี จ. ขอนแก่น ถูกลอบยิงเมื่อคืนวันที่ ๑๗ ตค. ขณะขับมอเตอร์ไซค์กลับบ้าน แต่ไม่เสียชีวิตเพราะสวมเสื้อเกาะกันกระสุนบน เพียงแต่ได้รับบาดเจ็บที่ขาและที่แขนเท่านั้น ตั๋ว นายสมคิดเองเชื่อว่าการถูกลอบยิงครั้งนี้ ฆาตกรรมฆาตกรรมทางการเมือง เนื่อง จากก้าวน้ำซบแดงกลัวว่าตนอาจจะสมัครเข้ารับการเลือกตั้งแข่งกับเขา จึงจ้างคนมายิง

รายที่สองคือนายดิถิลชัย สุนทร วิชกุล ผอ. ช่างกลพระรามหก ถูกกระหน่ำยิง อาการสาหัสขณะขับรถมาถึงสแควร์ราชวิถีเชิงสะพานซังฮี้ โดยมีวัยรุ่นสองคนขับรถมอเตอร์ไซค์ ปาดมาข้างรถแล้วกระหน่ำยิงเมื่อคืนวันที่ ๑๕ ตค. อาการถึงสาหัส ไร้เรียนช่างกลพระรามหกแห่งนี้ เป็นสถาบันของนักศึกษาอาชีวะที่เข้าร่วมในการเคลื่อนไหวกับนิสิตนักศึกษาผู้รับความเป็นธรรมทั้งปวงมาเสมอ ตั๋ว นายดิถิลชัยเองปกติก็ถูกโทรศัพท์ข่มขู่คุกคามและมีจดหมายส่งมาขู่ฆ่า อยู่เสมอ

รายที่สามคือนายบุญรัตน์ ใจเย็น รองประธานสหพันธ์ชาวนาชาวไร่ จครบุรี ๔

แห่งประเทศไทย ซึ่งอยู่ที่บ้านหม้อง บ้าชะ อ. สารภี จ. เชียงใหม่ ถูกคนร้ายลอบยิงโดนที่ขาและที่ศีรษะ ตายทันที การลอบสังหารครั้งนี้ แม้แต่ทางตำรวจเองก็สันนิษฐานว่าอาจจะเป็นสาเหตุทางการเมือง เนื่อง จากผู้ตายได้ทำการต่อสู้เพื่อชาวนา ชาวไร่มาตลอด

การตายของบุคคลระดับผู้นำของประชาชนในคราวนี้ได้เกิดการเคลื่อนไหวของพรรคฝ่ายค้านกันมาก นายแก้ว นรปติ เชื่อว่าเป็นการฆ่าอย่างมีขบวนการแน่นอน เพื่อสังหารขบวนการฝ่ายซ้ายโดยขบวนการฝ่ายขวา ถ้ารัฐบาลนั่งนอนใจ ก็จะเป็นการยุให้คนเข้าป่ามากขึ้น ส่วนทางพรรคพลังใหม่ โฆษกของพรรคก็กล่าวว่าระยะหลังนี้เป็นที่น่าสังเกต เพราะมีแต่ผู้นำชาวนาถูกสังหาร และทางพรรคเองก็เคยทำหนังสือเตือนรัฐบาลแล้วด้วย

ความฝันของบุญชู

นายบุญชู โรจนเสถียร ได้กล่าวสุนทรพจน์ในที่ประชุมธุรกิจแห่งเอเชีย ซึ่งนสพ. ไฟแนนเชียล ไทมส์

จัดขึ้นที่ฮ่องกง โดยปฏิเสธอย่างหนักแน่นสำหรับความคาดหมายที่ว่าประเทศไทยจะเป็นประเทศต่อไปที่จะตกอยู่ในการยึดครองของคอมมิวนิสต์

นายบุญชูกล่าวว่า ประเทศไทยดำรงอยู่ได้ภายหลังจากที่ไซ่ง่อนตกอยู่ในการครอบครองของคอมมิวนิสต์แล้วหกเดือน ซึ่งเกินข้อพิพาทจนย่างเด่นชัดว่าทฤษฎีโดมิ โนก็ก็เป็นเพียง

ทฤษฎีเท่านั้น จะนำมาใช้กับประเทศไทยมิได้ใช้ ได้เฉพาะประเทศในกลุ่มอินโดจีนที่เคยเป็นเมืองขึ้นของฝรั่งเศสมาก่อนเท่านั้น

ไต้ถนัด

นายเข็ญ ธีระวิทย์ กล่าวตอบไต้นายถนัด คอมันตร์ที่ไปพูดไว้บนแผ่นดินฮ่องกงว่า ถ้ารัฐบาลทำตามคำเสนอแนะของนายถนัด ก็จะเป็นการนำประเทศไปสู่สงครามกับประเทศเพื่อนบ้าน จึงไม่ควรถือเป็นเรื่องจริงจัง เพราะพูดกลับไปกลับมา และว่าพูดสหรัฐฯ ประจำฟิลิปปินส์ พยายามปลุกผีเวียดนามเหนือไทย

นายเข็ญบอกว่า "แนวความคิดเช่นนี้ เป็นแนวความคิดเก่าที่ถนัดเคยทำมาแล้ว ในการร่วมมือกับรัฐบาลทหารนำทหารสหรัฐฯ เข้าไทยแล้วได้ผลอะไรบ้าง" นายเข็ญสรุปตอนท้ายอีกว่า อดีตรมต. ต่างประเทศผู้หนึ่งไม่สานถึงความผิดที่เคยทำมาในสมัยรัฐบาลที่ผ่านมา เขาแต่พูดกลับไปกลับ เอาอะไรแนบไม่ได้ จึงไม่น่าจะไปเช็ดอะไร ทูตฟิลิปปินส์เองก็พยายามพูดประสานเสียงกับนายถนัดเพื่อบีบไทยให้ร่วมมือกับสหรัฐฯ

ไทย-ลาว

เมื่อวันที่ ๒๐ ต.ค. ได้มีการประชุมร่วมกันระหว่างพลตรีชาติชาย ชุณหะวัณกับพระยานุรักษ์ราชเสนาทูตลาวประจำไทย หลังการประชุมทางกระทรวงการต่างประเทศได้ออกแถลงคำชี้แจงสรุปได้ความว่า การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งสองฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาผู้พหุพ บัญหาค่าน้ำมันโขง จะผลักรถมาให้ไทยเพียงฝ่ายเดียวมิได้ จะต้องอาศัยความร่วมมือด้วยไมตรีจิต และความจริงใจของทั้งสองฝ่ายด้วย นอกจากนี้ นายนิสัย เวชชาชีวะ อธิบดีกรมสารนิเทศยังย้ำอีกว่า “ไม่มีประเทศใดอีกแล้วที่จะมุ่งสนับสนุนราชอาณาจักรลาวด้วยความหวังดี และไม่ตรึงตัวอย่างจริงจังมากไปกว่าประเทศไทย”

หลังจากนั้น ในวันที่ ๒๒ ต.ค. เจ้าหน้าที่สถานทูตลาวก็ให้สัมภาษณ์นสพ. ว่าทางฝ่ายลาวไม่รู้ว่าจะเจรจาเรื่องอะไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรยากาศทางการเมืองไทย-ลาวที่ยังร้อนอยู่ น่าจะปล่อยให้เย็นลงไปก่อน การที่กระทรวงการต่างประเทศไทยเรียกร้องให้ลาวส่งคนเข้ามาเกลี้ยกล่อมผู้ลี้ภัยชาวลาวนั้น ทางลาวได้ตอบมายังรัฐบาลไทยแล้วว่า ไม่

สามารถทำได้ เพราะไม่มีคนอพยพกับผู้ลี้ภัยรูเรอง เนื่องจากผู้ลี้ภัยส่วนใหญ่มาจากหลายเผ่าทางภาคเหนือของลาว และถูกพวกอเมริกันกับพวกลาวฝ่ายขวาทำงานในสหรัฐฯ หลอกลวงว่าจะถูกฆ่าทิ้ง หากกลับขอบเข้าลาว

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ ต.ค. นายกัมพล กลิ่นสุคนธ์ ผู้ว่าฯ หนองคายก็เปิดเผยว่า ลาวที่อพยพเข้ามาในไทยและพำนักอยู่ที่หนองคายได้เสียชีวิตไปแล้วประมาณ ๓๐ คน จากจำนวนทั้งหมด ๑๓,๐๐๐ คน สาเหตุพวกคนส่วนใหญ่ขาดอาหารและเป็นโรคติดต่อ รักษาไม่ทันเพราะขาดแคลนทางแพทย์และยา ในจำนวนผู้ลี้ภัยทั้งหมด มีหมอมือทหารชาวไทยค่าเพียง ๑ คน พยาบาล ๕ คนเท่านั้น ส่วนเงินช่วยเหลือจากกงสุลใหญ่สหประชาชาติจังหวัดแรกก็เพิ่งได้มาห้าแสนบาทเท่านั้น และได้นำไปชำระหนี้ค่าข้าวสารหมดแล้วด้วย □

ที่พบกประกาศ

เมื่อวันที่ ๑๕ ต.ค. พลเอกบุญชัย บำรุงพงศ์ ผู้บัญชาการทหารบกได้กล่าวคำปราศรัยถึงทหารบกทุกหน่วยเหล่าเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้บัญชาการทหารบกว่ากองทัพบกถูกบ่อนทำลาย ขยงและทำลายศรัทธาประชาชนเหมือนปลวกที่แทะเล็มบ้าน ข้าจะสร้างทัพบกให้เกรียงไกร เรียกร้องให้ทหารทั้งหมดสอดส่องบุคคลภายนอกที่ขยุยสร้างปัญหาในที่พบก และกล่าวว่า จะยอมตายเพื่อปฏิบัติภารกิจให้กองทัพบก พร้อมจะกำจัดปลวกเพื่อรักษาบ้านหากไม่มีทางเลย □

เมื่อว่า

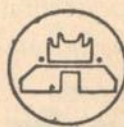
พระโล่ถึบช้

วันที่ ๑๒ ต.ค. ขณะทูบาศิกานาร์ แชนง กำลังกวาดบริเวณลานวัดของวัดดอนขวาง ที่เมืองโคราชอยู่ พระธิดารอด ก็เรียกให้ทูบาศิกานาร์ไปตมน์ารอนให้ ช่งพอดกับแม่ช้ค่าไผ่ ผู้เป็นหัวหน้าแม่ช้ไผ่เดินเข้าและเห็นว่าทูบาศิกานาร์นั้นกำลังกวาดวัดอยู่ จึงชวนไปบนกฏีเพอดตมน์ารอนให้แทน

พระธิดารอดได้พูดว่า “หยุดก่อนแม้งาม” ที่เรียกนั้นตั้งใจจะให้อูบาศิกานาร์หยุดกวาดบริเวณวัด แต่อูบาศิกานาร์กลับเดินหนีไปกวาดชอกตมน์าร

พระธิดารอดเห็นเช่นนั้นจึงพูดว่า “กบอกให้หยุดไม่หยุด เดียวกฏีให้” พร้อมกับเดินลงจากกฏีแล้วใช้เท้าขวาลบที่ชอกเอดด้านขวาของทูบาศิกานาร์ ๑ ครั้ง อูบาศิกาได้ล้มคว่ำไปกระแทกกับไม้กั้นข้างโอง์นำ หล่กระแทกพ่น ได้รับบาดเจ็บที่ใบหน้าเขี้ยวขวา เจ็บสะโพก จึงนำความเข้าแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำหนังสือถึงเจ้าอาวาสวัดพายัพ ช่งเป็นเจ้าคณะจังหวัดนครราชสีมา เจ้าคณะจังหวัดได้ปรับอาบัติพระธิดารอด และให้ชดใช้ค่ายา ๒๐๐ บาทแก่อูบาศิกานาร์ แล้วให้ทั้งสองฝ่ายเลิกอาฆาตพยาบาทต่อกัน กลับไปอยู่วัดเดียวกันตามเดิม □

รายวัน
ดิฉัน

ของชาวโคราช โดยชาวโคราช เพื่อชาวโคราช

นกรราชสีมา ๑๗-๑๘ ต.ค. ๒๕๑๘

ออมเงินต้น

ราษฎรตำบลแม่นาเติง อำเภอ ปาย ๒๕๐ คน ได้เข้าชอกันโรงเรียน กล่าวหาว่าสภาตำบลออมเงินต้นเรือนแสน เกษรื่องทางอำเภอและทางหนังสือพิมพ์ก็ไม่เห็นได้เรื่อง กล่าวว่าจะชารอยเดิม ขอให้มีการสอบสวนด่วน

ราษฎรจากจังหวัดแม่ฮ่องสอน แกลงเพิ่มเติมว่า ~~เงินต้น~~ สภาตำบลแม่นาเติง ชงนายคำ มงคล กำนันตำบลผู้เป็นประธานสภาตำบล อยู่ด้วยได้รับมาเพื่อสร้างสะพานข้ามน้ำแม่ของ และข้ามห้วยน้ำเตงรวม ๒ แห่งจำนวน ๔๘๐,๐๐๐ บาทนั้น สงสัยว่าจะมีการทุจริตขึ้น เพราะจากผลงานการสร้างสะพานที่เสร็จไปแล้วนั้น เข้าใจว่าใช้เงินประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น ราษฎรได้ทราบจากสมาชิกสภาตำบลซึ่งไม่เห็นชอบกับการดำเนินงานของคณะกรรมการชุดนี้ โดยทราบมาว่านายคำได้จ่ายเงินให้คณะกรรมการสภาตำบล และสมาชิกถึงคนละ ๘๐๐ บาท

ราษฎรที่มาร้องเรียนบอกว่า ทราบว่ารัฐบาลจะผันเงินสู่ชนบทอีก ๓,๕๐๐ ล้านบาท กล่าวหาว่าเรื่องเก่าและกรรมการชุดเก่าที่มีอำนาจในการใช้เงินต้นทางราชการซึ่งยังไม่สามารถสอบสวนได้ว่ามีการทุจริตหรือไม่ จึงเกรงว่าประวัติศาสตร์จะชารอยออก

เชียงใหม่ ๑๖ ต.ค. ๒๕๑๘

แม่เลี้ยง : เมื่อประชาชนต้องจับปืน ขนขอความยุติธรรมก็ชนะ

เรื่องราวของเหมืองแม่แ้วและการจับกุมผู้นำชาวนา-นักศึกษาที่ลาปูน ยังไม่ทันจะจางหายไปจากความทรงจำของชาวไทย ชาวของเหมืองแม่เลี้ยงที่ทำความเดือดร้อนแก่ชาวบ้านเสริมขวา จังหวัดลำปางก็ได้รับการตีแผ่ในนิตยสารวันฉบับหนึ่ง

แต่ดูเหมือนว่ารัฐบาลจะไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร เพราะถึงต่อมาข่าวจะถูกเสนอในหน้าหนังสือพิมพ์อีกหลายฉบับ ก็กลับเงียบหาย ไม่มีการพุดถึงเรื่องแม่แ้วแต่อย่าง

ชาวบ้านเองก็ร้องขอความช่วยเหลือจากทางการติดต่อกันมาถึง ๑๒ ครั้ง รวมกับการเรียกร้องครั้งสุดท้ายเป็น ๑๔ ครั้ง รัฐบาลถึงยอมถอนสัมปทาน

การเรียกร้องเริ่มตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๑๔ เปลี่ยนรัฐบาลไป ๓ ครั้ง ผู้ว่าฯ ๓ คน แต่คำตอบที่แสดงว่ารัฐบาลจะช่วยเหลือไม่มี นอกจากคำว่า 'แล้วจะช่วยเหลือ'

ตัวแทนชาวบ้าน ๓๐ คนเหมารถเดินทางเข้าพบนายสุรินทร์ เทพกาญจนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีนายมนัส สุภายนต์ เลขาธิการศูนย์กลางนักศึกษาภาคเหนือ และนายสมศักดิ์ อ่อนพร้อม เจ้าหน้าที่ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยเป็นผู้นำ ได้มีโอกาสพบนายสุรินทร์เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ซึ่งการพบครั้งนั้นชาวบ้านต่างผิดหวัง เพราะไม่ได้ช่วยให้เหตุการณ์ดีขึ้น

ตอนนั้นนายสุรินทร์เองก็พบ

ยามบ่ายเบี่ยงเข้าข้างเหมือง ไม่ยอมรับคำร้องเรียนของชาวบ้าน เอาแต่ข่มขู่ทางเหมืองส่งไปยังกระทรวงมาอ่านให้ชาวบ้านฟัง พอชาวบ้านจะชี้แจงข้อเท็จจริงให้ทราบ นายสุรินทร์ก็พูดว่า "ไม่ต้องผมรู้เรื่องได้แล้ว"

ทั้งยังไม่ยอมให้ความสนใจต่อผลิตภัณฑ์ชาวบ้านนำมาแสดงเป็นหลักฐาน ว่าต้นข้าวนั้นเล็กและลดจำนวนลงเพียงใด ดินที่ถูกขแปรเสีย ดินของทางเหมืองที่ถม นายสุรินทร์ก็บอกว่า "ดินที่ไหนๆ มันก็เหมือนกันทั้งนั้นแหละ"

นอกจากนี้ตัวนายสุรินทร์ยังขู่ชาวบ้านอีกว่า "ถ้าเดินขบวนจะใช้มาตรการเด็ดขาดจัดการ"

ชาวบ้านจึงตกลงใจว่า รัฐบาลไม่มีความจริงใจ และไม่สามารถแก้ปัญหาให้พวกเขาได้ ดังนั้นเขาจะลงมือปิดเหมืองด้วยตัวของเขาเอง โดยจะให้เวลาแก่ทางการอีก ๑๐ วันตามที่ตั้งข้อเสนอดูต่อทางการเอาไว้

แต่พอถึงวันที่ ๒๐ กันยายนทางการก็ยังไม่ยอมทำอะไร แม้แต่ส่งคนออกไปดูความจริง ชาวบ้านจึงรวมตัวกันประท้วงพร้อมด้วยอาวุธประจำกาย ด้วยเหตุผลว่า

"กลัวฝ่ายเหมืองจะส่งคนเข้ามาก่อวิน เพราะสายของชาวบ้านรายงานมาว่า เหมืองได้วางจัมบอมบนมาหลายคนสำหรับการัน โดยเฉพาะ"

ตลอดเวลาที่ผ่านมาชาวบ้านต้องพบปัญหาหลายอย่าง เช่นว่าผลิตภัณฑ์ในท้องนาลดลงกว่าครึ่ง เมอลดลง

ชาวบ้านแม่เลี้ยงติดอาวุธเตรียมสู้

มากเข้า ชาวบ้านก็ไม่ว่าจะ ไปทำอะไรกิน จึงพากันลอบเข้าไปซัดแร่ของเหมือง ผลที่ได้รับก็คือถูกยิงตายไปหลายศพ

หนักเข้าไปกว่านั้นอีกก็คือ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ไปร่อนแร่ เพียงแต่ผ่านเหมือง ก็ถูกยิงเสียแล้ว

สิ่งเหล่านี้ ได้สร้างความโกรธแค้นต่อชาวบ้านเป็นอย่างมาก หลายคนเรียกร้องให้บุกเหมืองเพื่อทำลายทิ้งเสียแล้วรื้อออกไป แต่ผู้ทักตักการอย่างรอบคอบห้ามไว้ เพราะยังหวังอยู่ว่ารัฐบาลคงจะมองเห็นความเดือดร้อนบ้าง

ชาวบ้านประท้วงได้ประมาณ ๔ วัน เจ้าหน้าที่จังหวัดลำปางทางฝ่ายตำรวจและพลเรือนก็เข้าเจรจาย้ำศึก ขอให้สลายตัวเพื่อรอกการตัดสินใจของรัฐบาล ซึ่งก็ได้แก่การตัดสินใจของนายสุรินทร์นั่นเอง และนั่นคือนักว่าจะไปพบกับกระทรวงอุตสาหกรรมอีกครั้งวันที่ ๓๐ กันยายน ปราบกว่าชาวบ้านยินยอมตามที่ทางกรมเสนอมา

ในวันเดียวกันนั้นเอง นายพิสุทธิ สุทธิพันธ์ อัยการ ร่องอริบตี

กรมทรัพยากรธรณีเดินทางมาดูข้อเท็จจริงของเหมือง และเข้าไปดูความเสียหายของชาวบ้านในหมู่บ้านพร้อมกับดูสภาพของเหมืองด้วยว่าทำกิจการอย่างไร มีอะไรผิดไปจากแบบบ้าง

การไปสำรวจในคราวนี้ชาวบ้านต่างก็พร้อมกันยืนยันว่า ไม่มีทางแก้ไขนอกจากจะปิดเหมืองเพียงอย่างเดียวเท่านั้น เพราะหากปล่อยไว้เศษดินและเศษขี้แร่ก็จะเข้ามาสู่น้ำนอก

ก่อนหน้าที่นายพิสุทธิจะมาสำรวจเหมือง นายกรีธา จิตปฏิมา ผู้อำนวยการกองเหมืองแร่ก็เคยเดินทางมาดูแลครั่งหนง และให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่าเหมืองทำผิดจริง เพราะการก่อสร้างผิดไปจากแบบที่เสนอต่อกรมทรัพยากรธรณี

แต่ดูเหมือนว่าการทำงานซ้ำซ้อนเป็นสิ่งที่กรมที่วนชอบนักชอบหนา การมาในคราวนี้จึงไม่มีผลอะไร ไม่ว่าจะเป็นการมาของนายพิสุทธิหรือนายกรีธา

ชาวบ้านกล่าวขานว่า "คณะกรรมาการทุกชุดมาสำรวจเหมือง เมื่อมี

การร้องเรียนของชาวบ้าน สิ่งที่เป็นแพ้นของเจ้าหน้าที่ก็คือ การเข้าไปกินเหล้ากับทางเหมือง แล้วทุกสังกัดจึงแยกย้ายไปพร้อมกับการกลับไปของเจ้าหน้าที่คนอื่นแหละ"

พอถึงวันที่ ๒๕ กันยายน ก็ครบเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา ตัวแทนชาวบ้านพร้อมด้วยผู้นำนักศึกษาชุดเดิม พร้อมกับนายสุรินทร์ เทพกาญจนาน นายศรีวรรณ สัทธกนิสถาน ผู้จัดการเหมือง เจ้าหน้าที่ของเหมืองสองนาย ตัวแทนกรมทรัพยากร(เช่น นายสมาน บราวาส อริบตี นายพิสุทธิ สุทธิพันธ์ อัยการ ร่องอริบตี นายพิพัฒน์ พรหมโมบล ทรัพยากรธรณีลำปางผู้อำนวยการกองสัมปทาน) ตัวแทนจากสมาคมเหมืองแร่

เด็ก ๆ ก็เข้าร่วมการต่อสู้ด้วย

แห่งประเทศไทย และ สส.ธรรมสังคัมแห่งจังหวัดลำปาง ก็เปิดประชุมร่วมเพื่อพิจารณาปัญหา

ผลการประชุมออกมาตามที่คาดกันไว้แต่แรก คือ 'ทางการไม่ถอนประทานบัตร' เพราะไม่มีรายงานที่แสดงว่าเหมืองสร้างความเดือดร้อนแก่ชาวบ้านจริง และวิตกกันว่าชาว

บ้านหาเรื่องที่จะไปหาแร่เสียเอง ทั้งยังเชื่อว่า การเรียกร้องควรมีผู้นำคนหนึ่ง ซึ่งเป็นบุคคลที่หวังจะครอบงำเสียเอง

แต่สิ่งที่พวกข้าราชการเหล่านี้ไม่ได้คิดกันก็คือ หากชาวบ้านไม่เดือดร้อนจริง เขาจะมาร้องเรียนกันทำไมถึงสืบกว่าครึ่งแบน

ทุกคนกลับมาพร้อมกับความสิ้นหวัง แต่ชาวบ้านยังหวังว่าทางการจะให้ความเป็นธรรมอยู่บ้าง ด้วยเหตุนี้ การประชุมประท้วงจึงเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

ตลอดเวลาของการประท้วง เจ้าหน้าที่ตำรวจต่างก็แสดงออกอย่างเด่นชัดที่สุดว่าอยู่ฝ่ายตรงข้ามกับชาวบ้าน เช่นขอมปล่อยให้คนของเหมืองแต่งตัวเป็นเจ้าหน้าที่ปฟ. (หน่วยปฏิบัติการพิเศษของ กอ. รมน.) ออกมาจากเหมือง มีการขนอาวุธร้ายแรงเข้าไปในเหมือง เช่น บินครก ระเบิด ตำรวจกับว่าจะเอามาปราบชาวบ้านให้สูญพันธุ์ หรือจะเอามาถล่มภูเขา

เท่านั้นยังไม่พอ ทางตำรวจยังพยายามสร้างข่าวให้เห็นว่า เหตุการณ์รุนแรงจนไม่มีใครเข้าไปในหมู่บ้านได้ อีกทั้งยังกล่าวหาว่าชาวบ้านใช้อาวุธร้ายแรง ไม่ยอมฟังเหตุผล อยากใช้แต่กำลัง แล้วยังปล่อยข่าวเท็จปนข่าวลือว่ามีรัสเซียเข้าไปแทรกแซง ทั้งที่ความจริงเป็นฝรั่งชาวอเมริกันเข้าไปพิสูจน์ดิน

นอกจากนี้ยังปล่อยข่าวว่า ชาวบ้านปะทะกับเหมืองจนมีผู้คนล้มตายเป็นมากมาย ในจำนวนนั้นมีผู้นำนักศึกษาอยู่ด้วย และว่าชาวบ้านปิดล้อมเหมืองจนไม่สามารถส่งอาหารไปให้คนงานได้ ว่าชาวบ้านรับเงินคนละ ๒๐ บาทเป็นค่าประท้วง ชาวบ้านไม่ยอมเจรจากับเจ้าหน้าที่

ซึ่งทั้งหมดนี้ไม่เป็นความจริงทั้งสิ้น

ตำรวจไปชั้นสุตรศพ

ทางด้านนายตำรวจ บุษปวัณชัย ผู้ว่าราชการจังหวัด กย. ยืนยันนอกกว่า ทางการณ์ต้องปิดเหมืองถึงจะแก้ปัญหาได้ ทั้งระบุว่าเหมืองในเขตภาคเหนือสร้างความเดือดร้อนต่อชาวบ้านทุกเหมือง

บางคราวก็ตัดพ้อว่าทางการไม่ยอมฟังเสียงของเขาเลย เป็นพ่อแม่ของทั้งที่เหมือนกันบ้อะไรก็ไม่รู้ไม่มีใครสนใจ หนักเข้าก็ประกาศว่า 'หากไม่ยอมถอนประทานบัตรละก็จะลาออกจากงานทันที'

ซึ่งก็ไม่ได้ผล เพราะไม่มีคนสนใจก็ตามเคย แล้วยังมีอะไรบางอย่างมาทำให้ผู้ว่าฯ ต้องระวังตัวในการพูดจามากขึ้น

และแล้วความรุนแรงก็เกิดขึ้น ชาวบ้านเริ่มปะทะกับทางเหมืองอย่างรุนแรงถึงขั้นเสียชีวิต

สาเหตุเนื่องจากชาวบ้านสังเกตเห็นว่า ทางเหมืองขนคนและอาวุธร้ายแรงเข้าเหมือง ชาวบ้านจึงออกมาดักแล้วขอตรวจคน ขณะตรรถของเหมืองออกมา แต่ถูกฝ่ายหนึ่งไม่ยอมและกราดปืนเข้าใส่ ชาวบ้านด้วยเอ็ม. ๑๖ และปาระเบิดเข้าใส่

เท่านั้นเอง สงครามนี้กระสุนก็เกิดขึ้น ผลลงท้ายชาวบ้านเสียชีวิต

ไปหนึ่ง คือ นายवल กาวีโล ส่วนฝ่ายเหมืองเสียชีวิตไปสอง คือ นายหลา แก้วเล็ก และ นายมนัส กัญ

พอเกิดเหตุ ทางตำรวจก็ปล่อยข่าวอ้อมๆ เข้าไปชั้นสุตรศพไม่ได้ เพราะชาวบ้านไม่ยอมให้เจ้าหน้าที่เข้าไป และกล่าวหาชาวบ้านที่ตายเพราะพยายามบุกเข้าเหมือง รวมทั้งกล่าวหาว่าชาวบ้านดักยิงรถ ในขณะตรรถกำลังจะไปชนเสบียงมาให้คนงานร่อยแปดที่จะสรรมาพูด โดยมีกรมประชาสัมพันธ์ล่าบาง ช่วยเป็นลูกคู่กระพ้อข่าวให้

หลังจากเหตุการณ์ทำท่าจะเลวร้ายเข้าทุกที คณะกรรมการสำรวจเหมืองก็มาถึง ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่เขื่อนของเหมืองที่สร้างไว้สำหรับกั้นน้ำพังลงพอดี

คณะกรรมการสรุปว่า 'เหมืองตั้งอยู่ในเขตป่าสงวน สถาปการทำกิจการจึงหมดลง หากเหมืองจะทำงานบ่อกันมลดินทรายเพื่อป้องกัน การไหลลงสู่แม่น้ำเลยก็ทำได้ยาก ทั้งยังไม่สามารถบ่อกันน้ำป่าได้อีกด้วย ทางเหมืองเองก็พยายามทำมาหลายครั้งแล้ว แต่ไม่เป็นผล'

จากการตรวจทำนบ ทางเหมืองได้ทำเป็นบ่อไว้ ๗ บ่อ ดินรอบบ่อ

ก็พึงเสียเป็นส่วนมากแล้วด้วย ช่วงบ่อทสาม ทำนบดินพัง ทำให้น้ำไหลลงสู่แม่เลี้ยงตลอดเวลา ถัดมาเป็นประตูระบายน้ำคอนกรีต เพื่อบรรเทาที่มาจากบ่อทสามหลังจากตกตะกอนแล้ว แต่ว่าอยู่ในระดับเดียวกัน จึงไม่อาจทำหน้าที่ได้ตามที่หวัง และเป็นจุดที่น่าขนลุกไหลลงสู่แม่เลี้ยงเหมืองได้เปลี่ยนทางเดินของน้ำแม่เลี้ยง ให้ไหลไปทางตะวันตก ระยะทางยาวประมาณหนึ่งกิโลเมตร และเหมืองยังตั้งเครื่องสูบน้ำขนาดสิบนิ้ว ทำให้ชาวบ้านขาดน้ำก่อความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุที่กล่าวมานเอง คณะกรรมการจึงตัดสินใจให้รัฐบาลเพิกถอนประทานบัตรเสีย

ปัญหาที่คงค้างอยู่ก็คือ กรมหมื่นข้าว่า ชาวบ้านลากชาวกะเหรี่ยงไปฆ่า ๕ คน แต่ข้าวดังกล่าวไม่เป็นที่ยืนยัน เพราะยังหาหลักฐานไม่ได้ ชาวบ้านเองก็ยืนยันว่าไม่มีเหตุการณ์

ที่ว่าเกิดขึ้น แต่ทางการยืนยันว่า ถ้าหากพบหลักฐานก็จะดำเนินคดีทันที ข้าพเจ้าตามหลังมากล่าวว่า นายสุรินทร์ เทพกาญจนา ออกคำสั่งให้ถอนประทานบัตรเหมืองแม่เลี้ยงเอมโก่จำกัด อย่างเป็นทางการแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม และ มรว. กึกกฤษ ปรามิเช นายกรัฐมนตรี ก็แสดงเจตจำนงที่ว่า รัฐบาลจะปิดเหมืองทุกแห่งที่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ชาวบ้านแบบเหมืองแม่เลี้ยง และแน่นอนว่าเจตจำนงก็คือเจตจำนง เมื่อบวกกับลักษณะพิเศษที่รู้ๆ กันของนายๆ เข้า ก็ยิ่งทำให้เกิดความไม่แน่ใจมากจนคราวนี้จึงเป็นหน้าที่ของ มรว. กึกกฤษ ที่จะต้องพิสูจน์คำพูดของตัวเอง โดยการลงมือทำอย่างจริงจัง ไม่ใช่นั่งคอยเวลาที่ทุกอย่างบานปลาย แล้วก็มาขายผ้าเอาหน้ารอดเป็นคราวๆ ไป เช่นเดียวกับเหตุการณ์ทุกครั้งที่ผ่านมา □

นครพนมเข้าโคราชและอุดรแทนก็ตาม แต่ก็ได้ปิดฐานทัพพลังจริงและส่งมอบให้ฝ่ายไทยตามกำหนดการทุกอย่าง แม้แต่เครื่องคอมพิวเตอร์ใหญ่ขนาดไอบีเอ็ม. ซึ่งเคยใช้ในการทำสงครามอินโดจีน ก็ได้ย้ายกลับสหรัฐฯ ไปแล้วด้วย

สหรัฐฯ ยอมถอนกำลังของตนไปทั้งหมดจากไทยจริงหรือ ที่ทำแบบนี้ ผู้สื่อข่าว 'จตุรัส' จึงต้องเขียนรายงานเบอบหนาเบอบหลังนี้ส่งมาให้เราๆ ท่านๆ ได้อ่านกันดูอีกครั้งหนึ่ง

ฐานทัพสหรัฐฯ หรือฐานทัพไทยที่สหรัฐฯ ใช้ในสงครามอินโดจีนนั้น บัดนี้ไม่มีความหมายสำหรับสหรัฐฯ แล้ว โดยเฉพาะฐานทัพที่ได้ปิดไปอย่างเช่น นาพอง ซึ่งเป็นฐานทัพสำหรับหน่วยอากาศโยธินสหรัฐฯ ใช้ในการทิ้งระเบิด และใช้ช่วยนักบินที่ถูกยิงตกในลาวและเวียตนามเหนือ

ตากล้องเป็นฐานทัพสำหรับเครื่องบินทิ้งระเบิดแบบเอฟ.๑๑๑ ก็ปรากฏว่าใช้การไม่ค่อยจะได้ เพราะปัญหาทางเทคนิคของเครื่องบินเอง

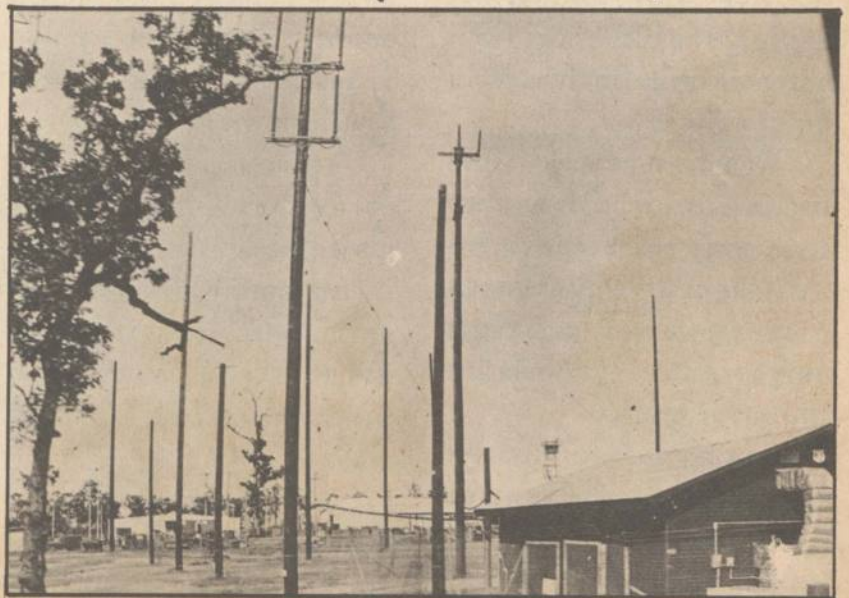
ภัยรามสูรนั้นสำคัญไฉน

เมื่อรัฐบาลไทยประกาศว่าจะให้ปิดฐานทัพสหรัฐฯ ทั้งหมด ในระยะแรกนั้นต่างก็ตื่นเตนกันสนัด ว่าสหรัฐฯ นั้นหรือจะยอมออก แต่ปรากฏว่าจนบัดนี้สหรัฐฯ ก็ยอมออกไปด้วยดี

ฐานทัพที่ปิดไปนั้นมตากล้อง นครพนม และนาพอง ซึ่งปัจจุบันนี้กองบัญชาการทหารสูงสุดไทยได้เข้าไปใช้แทน

เมื่อมีการทำพิธีปิดนครพนมเมื่อเร็วๆ นี้ ถึงแม้ว่าทางการทหารสหรัฐฯ จะไม่นำเครื่องบินซึ่งประจำการอยู่ฐานทัพนั้นกลับออกไปจากไทยทั้งหมด กล่าวคือทำเพียงย้ายกำลังของกองบินบางหน่วยจาก

ศูนย์อำนวยการโรนิกแบบนที่สหรัฐฯ อายกมีไว้ในไทย

ส่วนนครพนมนั้น นอกจากจะเป็นฐานทัพเครื่องบินประจัญบานทั้งระเบิดแบบ เอฟ. ๕ แล้ว ยังเป็นฐานทัพสำหรับเครื่องเฮลิคอปเตอร์ที่บินช่วยกันกับทุกลังตัก และเป็นศูนย์เครื่องสื่อสาร และเครื่องนำร่องการทิ้งระเบิดของเครื่องบินรบสหรัฐ ฯ ในอินโดจีน รวมทั้งศูนย์เครื่องอิเล็กทรอนิกส์คักฟังความเคลื่อนไหวหน่วยรบต่างๆ ของฝ่ายเวียดนาม แล้วยังเป็นถึงกองบัญชาการของกำลังรบสหรัฐ ฯ ในไทยเสียอีกด้วย

ผู้บัญชาการทหารหน่วยให้ความช่วยเหลือแก่ไทยของจัสแมกคนปัจจุบันนี้ ก็เคยประจำอยู่ที่กองบัญชาการแห่งนี้

แหล่งข่าวกระทรวงกลาโหมสหรัฐ ฯ แจงว่า นับจากสงครามสงบลง ทางกระทรวงกลาโหมสหรัฐ ฯ ต้องการถอนกำลังเหล่านี้ออกจากไทยให้หมด แต่ทำการถอนกำลังยังไม่หมดไปก็เพราะว่าทางการสหรัฐ ฯ ต้องการ ใช้กำลังรบเหล่านี้เป็นส่วนต่อรองกับฝ่ายไทยเหล่านี้ต่อไปในอนาคต

เจ้าหน้าที่สำนักงานรัฐมนตรกลาโหมสหรัฐ ฯ ได้เคยบอกกับ 'จตุรัส' ว่า ความจำเป็นดังนี้มีอยู่ก็เห็นจะเป็นอู่ตะเภา ซึ่งสหรัฐ ฯ ต้องการที่จะใช้ต่อไปเพื่อเป็นฐานทัพยุทธศาสตร์สำหรับการลาดตระเวนในมหาสมุทรอินเดีย

ถึงแม้ว่ากระทรวงการต่างประเทศไทยได้ประกาศแล้วว่า กองกำลังรบของสหรัฐ ฯ จะต้องออกจากไทยภายในเดือนมีนาคมหน้าก็ตาม ทางสหรัฐ ฯ ก็เริ่มถามทางไทยว่า สหรัฐ ฯ จะสามารถให้ฐานทัพอู่ตะเภาในบางกรณีได้หรือไม่

แต่การถามครั้งนี้เป็นเพียงพูดกันโดยปากเท่านั้นยังไม่ได้มีการขอเป็นทางการ

ไฟที่อยู่ในมือของสหรัฐ ฯ ขณะจตุรัส ๑๔

นักคือ ความช่วยเหลือทางการทหารซึ่งฝ่ายทหารของไทยกลัวว่าถ้าหากไทยไม่ยอมให้สหรัฐ ฯ มีสิทธิใช้ฐานทัพอย่างเช่นอู่ตะเภาได้ต่อไป และเชื่อกันว่าการต่อรองแบบนั้นจะมีขึ้นในเร็ววันเสียด้วย

จากรายงานของผู้สื่อข่าว 'จตุรัส' ในสหรัฐ ฯ ยังเปิดเผยต่อไปอีก นอกจากอู่ตะเภาที่สหรัฐ ฯ ต้องการใช้ต่อไปในอนาคตแล้ว ก็ยังมีศูนย์เครื่องอิเล็กทรอนิกส์สำคัญๆ ซึ่งทางการสหรัฐ ฯ เป็นผู้สร้างขึ้นเมื่อปี ๒๕๐๘

ความสำคัญของศูนย์อิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้อยู่ที่ว่าเป็นศูนย์คักฟังการส่งวิทยของจีน รัสเซีย และกลุ่มประเทศในอินโดจีน

นอกจากจะเป็นการคักฟังการส่งวิทยแล้ว ศูนย์ดังกล่าวยังสามารถคักฟังการสื่อสารระหว่างกัน การสื่อสารของดาวเทียมของจีนและรัสเซีย คักสำรวจลักษณะการปฏิบัติงานเครื่องเรดาร์ของจีน รัสเซีย และประเทศอื่นๆ ในอินโดจีน

ศูนย์เครื่องอิเล็กทรอนิกส์แห่งนี้สหรัฐ ฯ มีอยู่ในอังกฤษ ญี่ปุ่น ไต้หวัน และไทย เท่าที่ทราบ การปฏิบัติงานนั้น มิได้ใช้กรมสืบราชการลับกลางสหรัฐ ฯ (ซีไอเอ.) แต่ใช้เจ้าหน้าที่ของกระทรวงกลาโหมสหรัฐ ฯ ที่มีชื่อว่า 'เอน. เอส. เอ.' ซึ่งมีหน้าที่ทางด้านนี้โดยเฉพาะ

ศูนย์ที่สำคัญที่สุดในไทยแห่งนี้ก็คือ ค่ายรามสูร ซึ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองอุดรออกไปประมาณ ๑๐ กิโลเมตร พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ กล่าวกับ 'จตุรัส' ว่า ค่ายรามสูรได้จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญาความช่วยเหลือทางการทหารระหว่างไทยกับสหรัฐ ฯ เมื่อปี ๒๕๑๓

เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของกองบัญชาการทหารสูงสุดไทยคนก่อนได้กล่าวกับ 'จตุรัส' อีกว่า ศูนย์อิเล็กทรอนิกส์คน อัน

ที่จริงแล้วเข้ามาตั้งในไทยได้ก็เพราะสหรัฐ ฯ ต้องการที่จะมีศูนย์ดังกล่าวเพิ่มขึ้น ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับทำสงครามในเวียดนามแต่อย่างใดทั้งสิ้น แต่เพื่อทำการปฏิบัติการด้านยุทธศาสตร์ของสหรัฐ ฯ เองเท่านั้น

ข้อตกลงระหว่างฝ่ายทหารไทยกับสหรัฐ ฯ ทำให้เกิดศูนย์อิเล็กทรอนิกส์แห่งนี้ก็คือ ข้อตกลงที่มีชื่อว่า 'Radio-field Research' เมื่อปี ๒๕๐๘ และปี ๒๕๑๘

พลเอกเกรียงศักดิ์ กล่าวกับ 'จตุรัส' ต่อไปอีกว่า ข้อมูลที่ทางสหรัฐ ฯ ได้จากศูนย์อิเล็กทรอนิกส์แห่งนี้ ไม่มีประโยชน์แต่อย่างใดต่อทางการทหารไทย และแหล่งข่าวอื่นๆ บอกกับ 'จตุรัส' เช่นกันว่า ไม่เพียงแต่ไม่มีประโยชน์ต่อไทยเท่านั้น แต่ทางการสหรัฐ ฯ ไม่เคยให้ข้อมูลจากศูนย์ดังกล่าวนี้ต่อไทยแต่อย่างใดเลยไม่ว่าจะเป็นเมื่อก่อนหรือวันนั้น หรือแม้แต่วันพรุ่งนี้ก็ตาม

ในการถอนกำลังรบของสหรัฐ ฯ จากไทยนั้น จะมีกรถอนทหารฝ่ายข่าวกรองหน่วยเอนเอสเอ. จากไทยหรือไม่นั้น แหล่งข่าวของ 'จตุรัส' แจงว่า 'ยาก' เพราะเหตุว่าทางรัฐบาลไทย มิได้ประกาศว่าหน่วยกำลังนี้จะต้องออกจากไทย รัฐบาลไทยใช้

พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

แต่คำว่า 'กำลังรบ' แต่หน่วย เอน เอส เอ. ไม่ใช่กองกำลังรบเสียด้วย นอกจากนั้นแล้ว เจ้าหน้าที่ในค่ายรามสูรก็ไม่เคยได้ยินข่าวว่า จะต้องถอนออกจากค่ายแห่งนี้แต่อย่างใดทั้งสิ้น นอกจากจะไม่ถอนแล้วทางค่ายยังจะขยายโรงยิมนาสติกภายในค่าย เพื่อรับทหารหน่วยเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเพิ่งย้ายมาจากนครพนมมาประจำอยู่ที่ค่ายแห่งนี้ ได้มีโอกาสใช้เพิ่มขึ้นเสียด้วย

การเปลี่ยนแปลงของหน่วยงานแห่งนี้ ตามที่แต่เพียงว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์อิเล็กทรอนิกส์แห่งนี้เปลี่ยนจากการใส่เครื่องแบบมาเป็นแต่งตัวสำรองแทนเท่านั้น กำลังของเจ้าหน้าที่ทั้งหมดเชื่อกันว่ามีอยู่ประมาณ ๑,๒๐๐ คน นอกจากนั้นทางฝ่ายสหรัฐ ฯ หรือ

อย่างน้อยทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ค่ายรามสูรยังอ้างว่า ค่ายดังกล่าวเข้าจากรัฐบาลไทยเป็นเวลา ๕๕ ปีเสียด้วย แต่จากการสอบถามพลเอกเกรียงศักดิ์จึงได้รับคำตอบว่า "ไม่เป็นความจริง" ค่ายรามสูรเป็นค่ายของไทย ไทยเพียงแต่ให้สหรัฐ ฯ ใช้เท่านั้น

รามสูรเป็นไฟ้ไบเดียวของรัฐมนตรีต่างประเทศไทยในการต่อรองกับสหรัฐ ฯ

แต่ไฟ้ไบในหากเล่นไม่ดีก็จะเป็นอันตรายต่อไทยอย่างยิ่ง เพราะถ้าไทยเองไม่สามารถได้ประโยชน์อะไร นอกจากประโยชน์ทางอ้อม ผลเสียทางตรงก็คือ ไทยจะถูกลูกเพื่อนบ้านสงสัยในความบริสุทธิ์ใจที่มีต่อเขา □

ลองของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยแล้วก็ตาม แต่ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองแทนที่จะลดลง กลับเพิ่มขึ้นอย่างน่าเบาะระอา

"รัฐบาลของประชาชนต้องเผชิญกับปัญหาเฉพาะหน้า ไม่มีเวลาที่จะพัฒนาประเทศให้กว้างขวาง เพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม และลดช่องว่างระหว่างคนมีกับคนจน เพราะมีว่แต่กับปัญหาของ 'กฏหมู่' นอกจากนั้น การแก่งแย่งอำนาจอิทธิพล ทั้งในคณะรัฐบาลและในวงการข้าราชการ ทหาร ตำรวจ และพลเรือน ก็ปรากฏมี ตลอดมาตั้งแต่เริ่มแรกที่รัฐบาลปัจจุบันเข้ามามีบทบาทในการปกครองประเทศ

"วงการทหาร ซึ่งเป็นร้วของชาติ เป็นสถาบันที่ยั่งยืนกับประเทศชาติ มาตั้งแต่ชาติไทยอุบัติขึ้นมาในโลก ที่ยึดมั่นอยู่ในระเบียบวินัยเสมอมา แม้ว่าจะในอดีตจะมีบุคคลบางคนที่นำความเสื่อมเสียมาสู่วงการทหารบ้างก็ตาม แต่บุคคลเหล่านั้นบางคนก็ถึงแก่อนิจ

กลิ่นไอน้ำในวงการทหาร ชนวนระเบิดที่ถูกจุด

ย่อมเป็นที่ทราบกันอยู่โดยทั่วกันแล้วว่า หลังจากวันที่ ๑๔ ต.ค. ๑๕ เป็นต้นมาความผันผวนทางการเมืองได้แปรปรวนเปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก พวกเราชนชนกับประชาธิปไตยที่เบ่งบาน โดยหวังว่าประเทศไทยจะได้รับประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบเหมาะสมกับฐานะ และความเป็นอยู่ของคนไทย และมีเอกราชอย่างแท้จริง ด้วยการยื่นหัตถ์อยู่บนขาของตนเอง ไม่ต้องข่มขู่คุกคามมาหาใจ แต่แล้วความหวังของพวกเราดูออกจะยั้งเลือนลงห่างไกลออกไปทุกทีพร้อมกับวันเวลาที่ผ่านไป เพราะ 'กฏหมู่' อยู่เหนือ 'กฏหมาย'

"ความวุ่นวายในการเรียกร้องสิทธิจนเกินขอบเขต ถึงแม้ว่าเราจะมีรัฐบาลที่ชอบด้วยกฏหมาย ที่เลือกเพ้นมาจากประชาชนถูกต้องตามครร

สถานะภาพกองทัพไทย

วิเคราะห์โดยชมรมนายทหาร สามเหล่าทัพ

กรรมไปแล้ว บางคนก็ได้ใช้หนกรรม
ที่ก่อไว้อยู่ในต่างประเทศ ไม่วันที่
จะได้กลับมาเหยียบแผ่นดินไทยได้อีก
แต่ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงในวงการ
ทหารทั้งสามเหล่าทัพที่ยังรับราชการ
อยู่ในปัจจุบันได้สร้างสรรคความเจริญ
ก้าวหน้าให้แก่กองทัพไทยอย่างไร
บ้าง?

“กองทัพไทยยังคงขึ้นอยู่กับที่
มิได้ก้าวหน้าไปเลย มีแต่ถดถอยลง
ทั้งๆ ที่รัฐบาลได้ประกาศนโยบาย
ด้านการทหารอย่างแจ่มแจ้งในรัฐสภา
ว่าจะขึ้นหัตถ์อยู่บนขาของตนเอง จะ
ช่วยตนเองจนขับไล่ฐานทัพอเมริกา
และทหารอเมริกาออกไปจากผืนแผ่นดิน
ไทยภายในหนึ่งปี กองทัพไทย
พร้อมแล้วหรือที่จะเผชิญหน้ากับ
ศัตรูผู้รุกราน พร้อมแล้วหรือที่จะ
เป็นรั้วของชาติทมิฬนกง พร้อมแล้ว
หรือที่จะรักษาเอกราช และอธิปไตย
ของชาติให้ยืนยงคงอยู่ตลอดไปใน
อนาคต เราจะต้องต่อสู้อย่างโคด
เดียว

“พวกเราชมรมนายทหารทั้งสาม
เหล่าทัพ ตระหนักถึงความรับผิดชอบ
ในหน้าที่อันมีเกียรติเป็นอย่างยิ่ง
จึงได้วิเคราะห์สถานการณ์ของกองทัพ
ไทย ในปัจจุบันให้บรรดาเพื่อนนาย
ทหารทั้งที่อยู่ห่างไกลในต่างจังหวัด
และในกรุงเทพมหานคร ได้ทราบ
ข้อเท็จจริง โดยเฉพาะวันปลดเกษียณ
อายุของผู้บัญชาการชั้นสูง และเพื่อน
ร่วมอาชีพเดียวกันใกล้จะมาถึงในวัน
นี้

“นายทหารชั้นรองๆ ต่างคอย
สลับรับฟังคำสั่งการโยกย้าย เลื่อน
ตำแหน่ง เลื่อนยศชั้น เพื่อความ
ก้าวหน้าในชีวิตราชการ และตั้งใจ
จะปฏิบัติหน้าที่ให้สมกับตำแหน่งด้วย
ความซื่อสัตย์สุจริต หวังว่าอาวุโส
และคุณวุฒิจะช่วยให้ แต่กระแ
ข่าวจากหนังสือพิมพ์หลายฉบับที่ลง
ข่าวการโยกย้ายนายทหาร ยศชนนาย
จตุรศ ๑๖

พลเอก บุญชัย บำรุงพงศ์

พลชั้นผู้ใหญ่กันเกี่ยวข้องกับวราวน ชชช
ให้เห็นว่า การเล่นพรรคเล่นพวกยัง
คงหลงเหลืออยู่ในกองทัพไทย บุคคล
ที่กล่าวถึงจะสูญสิ้นอำนาจลงไปได้วาง
ระเบิดเวลาไว้อย่างแนบเนียน เพื่อ
ประโยชน์ อำนาจ อิทธิพล และปิด
บังความผิดของตน เพื่อประโยชน์
ของตนเอง โดยที่มิได้คำนึงถึงประ
โยชน์ส่วนรวมแม้แต่น้อย

“ชมรมนายทหารทั้งสามเหล่า
ทัพพิจารณาสถานการณ์และวิเคราะห์
อย่างเที่ยงตรงตามวิสัยชาติทหาร
เพราะไม่ปรารถนาให้ลัทธิเผด็จการ
เข้ามาครอบงำ บก. ทหารสูงสุด กอง

พล.ร.อ. สงัด ชลชอยู่

ทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ
อึกต่อไป

“หากเพื่อนนายทหารในเหล่า
ทัพใด บังเอิญเป็นลูกน้องของพี่จ่า
เป็นตอกล่าวนาม โดยตรงแล้วไซ้
ก็ขอให้พิจารณาด้วยความเป็นธรรม
ว่า การวิเคราะห์นั้นถูกต้องตรงต่อ
ความเป็นจริงหรือไม่ พวกเราเบื่อ
เข็ดและซาใจมามากเพียงพอแล้ว
อย่าต้องให้ถึงกับพวกเราเดินขบวน
เรียกร้องสิทธิอะไรอีก เพราะประ
เทศไทยยังเหลืออีกสถาบันเดียวเท่า
นั้น คือ ทหาร ที่ยังอยู่ในระเบียบวินัย
อันดีงามเสมอมา อย่าต้องให้ประวัติ
ศาสตร์ของชาติไทยได้จารึกลงไปว่า
ทหารเดินขบวน เลย”

ชมรมนายทหารทั้งสามเหล่าทัพ

๑๐ กย. ๕๘

ข้อความข้างต้นนี้ คือส่วนหนึ่ง
ของคำปราศรัย ของขบวนการวิเคราะห์สถาน
ภาพของกองทัพไทยในปัจจุบัน จัด
ทำโดยกลุ่มบุคคลที่อ้างว่าเป็น ‘ชม
รมนายทหารสามเหล่าทัพ’ และจัด
พิมพ์ออกแจกจ่ายไปยังวงการหนังสือ
พิมพ์ต่างๆ รวมทั้งบางจุดในกองทัพ
บก จนเกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์กัน
ไปต่างๆ นานา

จุดมุ่งหมายสำคัญของกลุ่มบุคคล
ดังกล่าว ที่ทำบทวิเคราะห์นั้นออกเปิดเผย
คือคัดค้านการแต่งตั้งโยกย้าย
นายทหารในกองทัพบก กองทัพเรือ
และอากาศ ซึ่งกระทำกันทุกปีก่อน
ที่จะถึงวันทศมาสเดือนตุลาคม อันเป็น
เดือนที่ข้าราชการทุกกรมกองจะมีผู้
เกษียณอายุราชการ โดยเฉพาะอย่าง
ยิ่งในวงการทหาร ที่ตัวผู้บัญชาการ
กองทัพบก พลเอกกฤษณ์ สุวะรา ก็
จะสิ้นสุดอายุราชการด้วย และได้วาง
ตัวนายทหารชั้นสูงในการดำรงตำแหน่ง
ต่างๆ ไว้เรียบร้อยแล้ว

จากกรณีนี้เอง ที่เบนเหตุให้เกิด
ขัดแย้งอย่างมากระหว่างพลเอก
กฤษณ์ สุวะรา และพลตรีประมาณ

อดีเรกสาร ผู้จากกลางการทหารไป
เป็นระยะเวลาอันยาวนาน และกลับ
เข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ใหม่ในฐานะรัฐมนตรีกระทรวงกลา
โหม ซึ่งนักการเมืองไทยทุกคนต่าง
รู้ว่า ในสังคมนับถือประชาธิปไตย
แบบไทย ๆ ขณะนี้ บัณฑิตของ
ความอยู่รอดของรัฐบาล ยังคงขึ้นอยู่กับ
เหล่าทหาร หากประชาชนทั่วไป
ยังคงสงบนิ่งเพอคู้ท่าทีของรัฐบาลอยู่
แต่ไหนแต่ไรมา สถาบันทาง
ทหารของกองทัพไทย คงถูกนักการ
เมืองหลายฝ่ายพยายามที่จะดึงเอาฐาน
อำนาจเหล่านั้นมาใช้ เพื่อกำจัด
ลัทธิทางการเมืองของตนให้นานเท่า
ที่จะนานได้

สำหรับอดีตผู้บัญชาการกองทัพ
บกบกน พลเอกกฤษณ์เองก็เข้าร่วม
กิจกรรมทางการเมืองด้วยอยู่อย่าง
ลับ ๆ ไม่เป็นที่เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก
ว่า พลเอกกฤษณ์ได้สนับสนุน
นักการเมืองในพรรคต่าง ๆ ไว้เป็น
จำนวนไม่น้อย รวมทั้งพรรคการเมือง
ของตนเอง เพื่อเป็นถนนไปสู่ชีวิต
ทางการเมืองในอนาคตอย่างเปิดเผย
ในขณะเดียวกันที่พลตรีชาติชายแห่ง
พรรคชาติไทย ก็กำลังแสวงหากำลัง
หนุนจากทหารประจำการในปัจจุบัน
อย่างเร่ร่อนและเร่าร้อน

ความขัดแย้งในการแต่งตั้งนาย
ทหารไปดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ใน
กองทัพก็บังเกิดขึ้น เมื่อทั้งสองฝ่าย
ต่างที่จะดึงคนของตนเข้าไปมีอิทธิพล
ในกองทัพบก แต่ที่รู้มานานของพล
ตรีประมาณ ก็ต้องพ่ายแพ้ไปในการ
ประลองกำลังในขั้นที่หนึ่ง เพราะ
เสียง ๒๕ เสียง ในสภาของพรรคชาติ
ไทยยังดั่งไม้เพียงพอ ที่จะกลบเสียง
๔๕ เสียงของพรรคธรรมสังคม ซึ่ง
นายทวิช กลิ่นประทุม ประกาศหนุน
พลเอกกฤษณ์อย่างเต็มที่

บทวิเคราะห์สถานการณ์ของกอง
ทัพไทย โดย 'ชมรมนายทหารสาม

เหล่าทัพ' ซึ่งเขียนพาดพิงพลเอก
กฤษณ์อย่างแหลกกราด จึงได้ออกมา
สู่บุคคลภายนอกว่าเป็นบุคคลที่เล่น
พรรคเล่นพวก พยายามที่จะนำพา
กองทัพบกไปสู่วิถีเผด็จการทางทหาร
อีก และตอนท้ายของคำปรารภถึง
กับขู่ว่าทหารจะมีการเดินขบวน ซึ่ง
นอกเหนือจากเนื้อหาส่วนใหญ่ที่สับ
นายทหารที่พลเอกกฤษณ์แต่งตั้งไป
ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ว่าไม่เหมาะสม
โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำแหน่งผู้
บัญชาการทหารสูงสุด อันได้แก่พลเรือ
เอกสัจด์ ชลออยู่ ผู้ดำรงตำแหน่ง
ผู้บัญชาการกองทัพเรือ ออกโศก
ด้วย ลูกวิจารณ์ว่าเป็นการเหยียบเรือ
สองแคมหวังอำนาจ ไม่ยอมปล่อยให้
นายทหารทรงลงมารับตำแหน่ง
ผู้บัญชาการกองทัพเรือ ซึ่งขอวิจารณ์
ในบทวิเคราะห์นั้นตรงกับคำให้สัมภาษณ์
ของพลตรีประมาณ อดีเรกสาร
ที่กล่าวกับ 'จตุรัส' ว่า

"เมื่อได้มีการแต่งตั้งกันแล้ว ก็
แล้วไป แต่ผมจะเรียกคุณสัจด์มาพบ
อีกครั้งหนึ่ง ว่าสมควรที่จะรับเพียง
ตำแหน่งเดี่ยวนั้น เพื่อเปิดโอกาสให้คน
ทรงลงมาได้ขึ้นมาแทน"

เหตุนี้คำถามที่แข็งแรงแบบไปทั่วว่า
บทวิเคราะห์ที่อ้างว่าทำโดย 'ชมรม
นายทหารสามเหล่าทัพ' ที่แท้จริงคือ
ใครจึงไม่ต้องสงสัยมากนัก ซึ่งตรงกับ
แหล่งข่าวที่ 'จตุรัส' ได้รับมาใน
วงการทหารว่า บทวิเคราะห์นั้นจัดทำ
ขึ้นโดยสมัครพรรคพวกที่อยู่รอบข้าง
ของพลตรีประมาณนั่นเอง อันเป็น
แผนหนึ่งที่จะพยายามจะกัน และดึง
คนของตนเข้าไปดำรงตำแหน่งแทน
ที่นายทหารที่พลเอกกฤษณ์ได้วางไว้
ใหม่มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

และเมื่อไม่กี่วันมานี้มานี้ คำ
ขู่ที่ว่าทหารจะเดินขบวนในบทวิเคราะห์
ดังกล่าวก็ทำที่จะเกิดเป็นจริงเป็นจัง
ขึ้น เมื่อมีใบปลิวลึกลับแจกจ่ายไป
ยังหน่วยทหารต่าง ๆ นิดีให้ทหารชั้น

ผู้น้อย ทหารเกณฑ์ มาชุมนุมกันที่
ลานพระบรมรูปทรงม้า ในวันที่ ๒๓
ตุลาคม โดยอ้างว่าจะเรียกร้องขอ
ค่าครองชีพสูงขึ้น ตลอดจนสวัสดิการ
ต่างๆ

เรื่องร้อนถึงพลเรือเอกสัจด์
ชลออยู่ ผู้บัญชาการทหารสูงสุดต้อง
ชี้แจงเป็นการใหญ่ และมีคำสั่งไปยัง
ผู้บังคับบัญชาในหน่วยทหารต่าง ๆ
ชี้แจงให้นายทหารชั้นผู้น้อยให้เป็นท
เข้าใจ ตลอดจนเตรียมรับสถานการณ์
ที่จะเกิดขึ้นอีกด้วย หากทหารจะเดิน
ขบวนกันจริงๆ

พลโท วิฑูรย์ ชะสวัสดิ์

"ใบปลิวที่เรียกร้องให้ทหารเดิน
ขบวน มันเป็นแผนของกลุ่มหนึ่งที่
หวังจะสร้างสถานการณ์ขึ้นเพื่อเหมาะ
ที่จะประกาศภาวะฉุกเฉิน ล้มล้าง
รัฐธรรมนูญ และในที่สุดก็จะเป
นการรัฐประหารไปในตัว" นายไขแสง
สุกใส รองประธานพรรคสังคมนิยม
แห่งประเทศไทยให้ข้อคิดต่อ 'จตุรัส'
ทางด้านทหารชั้นผู้น้อยนั้น พล
ทหารเกณฑ์ผู้หนึ่งเล่าให้ 'จตุรัส'
ฟังว่า เขาได้รับทราบเรื่องดังกล่าว
จากเพื่อนทหารที่อยู่แผนก่อนเล่าให้
ฟัง พร้อมกับนำใบปลิวดังกล่าวมา
ให้อ่าน ซึ่งทำให้เขาเข้าใจว่าเป็นคำ

ส่งของผู้บังคับบัญชาว่าให้ไปเดิน
ขบวนจริง

“เขานัดฉันให้ไปชุมนุมที่พระรูป
วันที่ ๒๓ น พวกเราก็กู้กันถึงเรื่อง
นี้เหมือนกัน และอยากให้ปรับปรุง
เรื่องเงินเดือนสวัสดิการต่างๆ ทุก
วันมันมันเย้มาก แต่ถ้ำทหารเดินขบวน
และหัวหน้าเขาส่งมา มันก็เท่ากับ
ปฏิวัติมันแหละครับ” พลทหาร
เกณฑ์กล่าวกับ ‘จตุรัส’

ในขณะที่เดียวกัน นักสังเกต
การณ์ทางการเมืองผู้หนึ่งเปิดเผยกับ
‘จตุรัส’ ว่า ไปปลิวขบวนให้เดิน
ขบวน เป็นผมออกลมเดียวกับท้ออก
บทวิเคราะห์ดังกล่าวกว่าข้างต้น โดยมี
กลุ่มมองคือการสับราชการลับของประ
เทศมหาอำนาจหนึ่งเป็นผู้ชักใยประ
สานงาน เพื่อสร้างสถานการณ์ให้
เหมาะแก่การที่จะให้ทหารกลุ่มใด
กลุ่มหนึ่งเข้าปกครองประเทศอีกครั้ง
หนึ่ง

ไม่ว่าบทวิเคราะห์สถานการณ์ของ
กองทัพไทย และใบปลิวที่เชิญชวน
ให้ทหารชั้นผู้น้อยเดินขบวน จะเป็น
ผมของกลุ่มบุคคลใดก็ตาม ไม่ว่า
จะเป็นการสร้างสถานการณ์ทางการเมือง
เพื่อให้เหมาะแก่การรัฐประหาร
หรือเป็นเครื่องมือที่จะใช้ต่อรองใน
การที่รัฐบาลสหพรรคจะมีการปรับ
ปรุงคณะกรรมการต่างๆ ในเร็ววัน
ก็ตาม

แต่ที่เห็นได้ชัดเจนนอยู่ประการ
หนึ่ง ได้แก่สถาบันทางทหารของ
ประเทศชาติ อันมีนายทหารชั้นผู้น้อย
ผู้เป็นประชาชนธรรมดา เป็นฐาน
อำนาจอยู่นั้น ได้ถูกกลุ่มบุคคลบาง
กลุ่ม อาศัยอำนาจและตำแหน่งหน้าที่
ใช้เป็นเครื่องมือที่จะจู่จัน และช่วง
ชิงบัลลังก์ทางการเมืองแต่ฝ่ายเดียว
โดยมิได้คำนึงถึงผลที่จะตามมาอยู่
ตลอดมา □

หรือจะว่าไปอีกทีก็เป็นปัญหาปวดหัว
เฉพาะของผู้ว่าราชการจังหวัดชาย
แดนไทยลาวปัจจุบันนี้ เห็นจะไม่
เกินปัญหาผู้ลี้ภัยชาวเมืง ไทยดำและ
ลาวลุ่มที่เข้าไทยในระยะสามเดือนที่
ผ่านมาน

สถิติหลังสุดที่ทางรัฐบาลไทย
อ้างก็คือ ปัจจุบันนี้ไทยมีผู้ลี้ภัย
ใหม่เข้าไทย รวมกันอย่างน้อยถึง
๔๐,๐๐๐ คน ในบางจังหวัดการเลี้ยง
ดูต้องเสียเงินเป็นจำนวนมาก

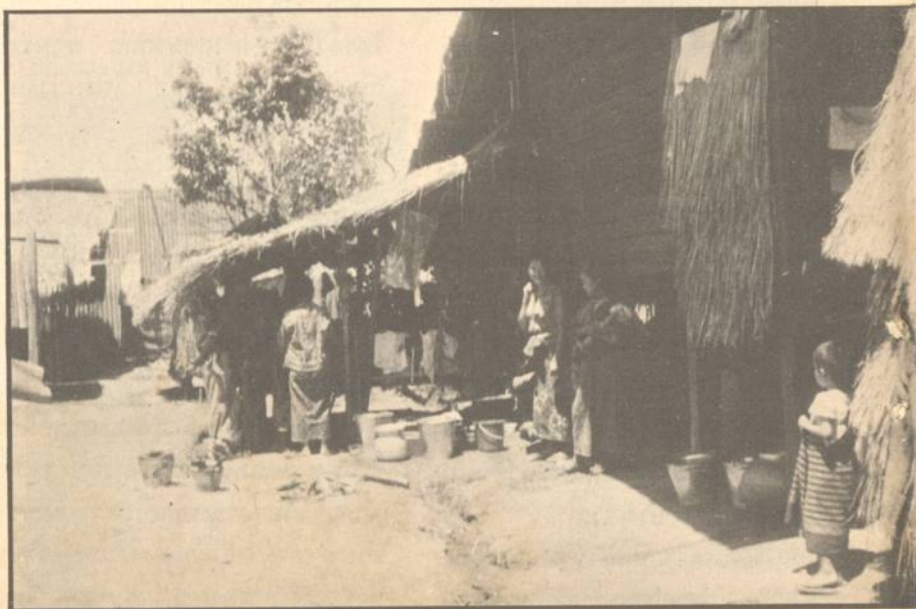
ทางฝ่ายกระทรวงการต่างประเทศ
ไทยนั้นก็คอยปฏิเสธข่าว ว่าการ
ที่เมืงและไทยดำ หรือนายพลฝ่าย
ขวาของลาวเข้าไทย มิได้เกิดจาก
การยุแหย่ของฝ่ายไทย แต่เข้ามาเอง
ไทยเองนั้นไม่อยากให้ออกไป

ข่าวที่ต้องปฏิเสธนั้นเกิดจากที่ทาง
ฝ่ายรัฐบาลลาวถือว่าไทยอาจจะคิด
มีมติมีรายกับลาวได้ เพราะคนที่เข้ามา
ไทยนั้น บางคนเคยเป็นศัตรูเก่าของ
ขบวนการประเทศลาวมาก่อน

กระทรวงการต่างประเทศไทย
ถึงกับต้องเชิญเจ้าชายอากาศานพร้อม
คณะเข้ามาดูว่าพวกอพยพเป็น
อย่างไร

และเจ้าชายนั้นทำงานเป็นข้า

ผู้ลี้ภัยชาวเมืงลาว

นำพอง:

ฐานทัพที่กลายเป็นสถานเลี้ยงเด็กกับคนแก่

‘จตุรัส’ ได้เคยรายงานความลับ
และของฐานทัพแห่งนี้ไปแล้วเมื่อฉบับ
ที่ ๒ จนกระทั่งทุกวันนี้ นำพองก็ยัง
เป็นฐานทัพที่ไม่มีใครสามารถเข้าไป
ได้

อย่างไรก็ตาม ผู้สื่อข่าว ‘จตุรัส’
ได้มีโอกาสเข้าไปในฐานทัพแห่งนี้
เมื่อเร็วๆ นี้ และรายงานเรื่องลับๆ
แบบนกลับมาให้เรา

ปัญหาปวดหัวของรัฐบาลไทย

ฐานทัพนาวี

หลวงใหญ่ในองค์การช่วยเหลือผู้ลี้ภัย การเมืองของสหประชาชาติ มาถึง ไทยก็มีการเลี้ยงดูอุปถัมภ์เป็นอย่างดี เมื่อเดือนกันยายน ทางรัฐบาลไทยก็พาเข้าหลวงใหญ่ไปดูค่ายผู้ลี้ภัย หลายต่อหลายค่าย แต่ยกเว้นค่ายที่ จังหวัดน่าน เพราะว่าทางรัฐบาลไทย อ้างว่าค่ายนั้นอยู่ใกล้แหล่งหมักคอมมิวนิสต์ ชกชม

ส่วนอีกค่ายหนึ่งที่ไม่ได้ไปก็ ค่าย 'นาพอง' ในจังหวัดขอนแก่น ทางฝ่ายเข้าหลวงใหญ่เองก็ไม่ถามว่าทำไมไม่ให้ไปดูค่ายนั้นกัน ทั้งๆที่บนทรูกันว่า ค่ายนั้นเป็นค่ายที่ฝ่ายรัฐบาลลาวสงสัยเป็นที่สุดว่าเป็นค่ายที่ฝ่ายอดีตนายพลแมวของ องค์การสืบราชการลับกลางสหรัฐฯ (ซีไอเอ.) อาจจะมีช่องสัมพันธ์กันอยู่ในนั้น เพื่อหาทางส่งกลับเขาไปก่อความในลาวอีก

ค่ายนี้ไม่เพียงแต่เจ้าชายอากาศ ข่านเข้าไม่ได้ แม้แต่ผู้สื่อข่าวต่างชาติ ประเทศและไทยก็ไม่สามารถเข้าได้ เพราะความลึกลับเช่นนี้ ยังทำให้ฝ่ายปะเทดลาวสงสัยในพฤติการณ์ของฝ่ายไทยยิ่งขึ้น

ฐานทัพนาวีพองเป็นฐานทัพของ รัฐบาลอเมริกัน ที่ได้ปิดไปแล้วกว่า

๒ ปี ปัจจุบันเป็นที่อยู่ของแมวอพยพ ซึ่งนอกจากอยู่ที่จังหวัดน่านแล้วแมว ทั่วชาติก็มาอยู่ทัพนาวีพองทั้งหมด โดย อยู่ในความควบคุมของกองบัญชาการ ทหารสูงสุดส่วนหน้า และได้รับเงิน อุดหนุนและเลี้ยงดูจากสำนักข้าหลวง ใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (เจ้า ชายอากาศข่าน) โดยส่งเงินจำนวนนี้ ผ่านไปทางกระทรวงมหาดไทย

พวกแม้วนอนมาอยู่ฐานทัพนาวี พองเมื่อครั้งที่เมืองลงเงงของลาว แตก เริ่มทะยอยเข้ามาอยู่เรื่อย ๆ จน กระทั่งปัจจุบันมีชาวแม้วนอนอยู่ทั นาวีพองประมาณ ๓๐,๐๐๐-๔๐,๐๐๐ คน

แรกเริ่มเข้ามาอยู่มังทงพวกทหาร และครอบครัว

แต่ปัจจุบันกองกำลังได้โยกย้ายกัน ไปอยู่ที่หนองคาย โดยมี พอ. โษษ่า ผู้ตั้งหน้าของนายพลวังเป่า (นายทหาร คนสนิทนายพลวังเป่า) เป็นผู้บังคับ บัญชา

ขณะนี้ในฐานทัพนาวีพองมีแต่ พวกเด็กและผู้หญิง โดยอยู่ในความ ควบคุมของเจ้าหน้าที่เสอพราน ซึ่ง ยังตั้งค่ายอยู่เพื่อทำการควบคุมสมบัติ วัตถุต่าง ๆ ที่ซีไอเอ. ได้ทิ้งเอาไว้ พรอมทั้งที่พลาอากาศควบคุมฐานบิน

และวัตถุสงครามต่าง ๆ
ในฐานทัพนาวีพองจึงมีเจ้าหน้าที่ ทั่วของกองทัพบกและทัพอากาศควบคุม อยู่ ซึ่งขึ้นอยู่กับส่วนปฏิบัติการ พิเศษสวนริน

ในฐานทัพนาวีพองจึงเป็นฐานที่ อยู่เฉพาะเด็กและผู้หญิง และที่ไม่ ใช้เป็นกำลังของแมว ซึ่งอพยพเข้า มาแล้วแต่ตัว

พวกแม้วนอนไม่มีเงิน นอกจาก เงินดอลลาร์เล็ก ๆ น้อย ๆ และทอง บ้างนิดหน่อย เมื่ออยู่ในนาพอง ทาง เจ้าหน้าที่ของไทย จึงต้องทำการเลี้ยง ดู โดยการเข้าไปซื้ออาหารสดจาก เมืองขอนแก่น แล้วนำไปประกอบ เลี้ยงในฐานทัพ พวกแม้วนอนเป็น อยู่อย่างมีขอบเขตจำกัด ห้ามออกไป สู่อีกภายนอก ไม่ค่อยมีความสุขนัก และต้องการอพยพไป แต่ก็ไม่ทราบ ว่าจะไปอยู่ที่ใด จึงจำเป็นต้องอยู่แบบ ชังกะตาย ณ ค่ายแห่งนี้ไป

ส่วนฐานกำลังที่แท้จริงของพวก แม้วนอนอยู่ที่หนองคาย ซึ่งแต่เดิม พวกไทยดำก้อยที่หนองคายนั้นด้วยแต่ ได้เคลื่อนย้าย ไปอยู่อเมริกา ๓๐๐ กว่า คน เมื่ออาทิตย์ตน ๆ เดือนนี้ ฐาน กำลังนั้นขึ้นอยู่กับกอง บก. ๓๓๓ ของ อุดรธานี

ความสงสัยเกี่ยวกับฐานทัพนาวี พองก็คือว่า ทำการเข้มงวดในด้าน เข้าออกมาก ทั้งๆที่ฐานทัพนาวีพอง มีแต่พวกแมวเด็ก ๆ และผู้หญิง และผู้รับผิดชอบในด้านมนุษยธรรม ก็เคยเข้าไปเยี่ยมเยียนเสมอๆ แต่จำกัด พวกนักข่าวเหลือเกิน อย่ว่าแต่เขา ไปถึงฐานทัพเลย แค่มารักษาการณ์ ด้านหน้า หากสะพายกล้องถ่ายรูปให้ เห็น อาจจะถูกแก้ม้าและชดักกล้อง เลยกได้

จึงทำให้เห็นว่าอาจจะมั่งสิ่งหนึ่ง สิ่งใดซ่อนเร้นอยู่ในฐานทัพนาวีพอง นอกเหนือจากชาวแมว □

ชวานาญี่ปุ่นร้องศาล

ชวานา ๕๐ คน แถบบริเวณเชิงเขาฟูจิ ได้ร้องต่อศาลให้ทางการทหารคืนที่ดิน ๗๒๐,๐๐๐ ตารางเมตร ซึ่งได้ถูกใช้เป็นที่ซ้อมยิงปืนของกองกำลังป้องกันตนเองของญี่ปุ่น โดยอ้างว่ากองทัพอเมริกันได้ยึดไปโดยไม่ถูกกฎหมายในปี ๒๔๘๓ ก่อนที่จะมอบให้กองกำลังป้องกันตนเองในปี ๒๕๑๗

แรงงานคนถูกราคาถูกลง

บริษัทญี่ปุ่น ๒ บริษัท จะลงทุนสร้างโรงงานปูนซีเมนต์ในอินโดนีเซีย โดยจะใช้นักโทษการเมือง ๔,๐๐๐-๗,๐๐๐ คน ที่ถูกกักขังไว้อยู่บนเกาะนูซาเคม บังกัน ซึ่งใช้สำหรับกักขังนักโทษการเมือง มีรายงานข่าวว่า ทัพญี่ปุ่นก็มีโครงการแบบเดียวกันนี้ โดยบริษัทในเขต ฟรท จำกัด เป็นการลงทุนทำสวนกล้วยที่เกาะนักโทษ ซึ่งอนุมัติให้โดยรัฐบาลมาเกอส

แผนการของสิงคโปร์

กำหนดปล่อยตัวผู้นำนักศึกษาสิงคโปร์ที่ขอลี้ภัย ๓ คน วาย เปา เมอวานท์ ๒๔ ตุลาคมนี้ หลังจากถูกกักขังในข้อหาก่อการจลาจลเป็นเวลา ๑ ปี มีการวางแผนที่จะส่งเขาไปเป็นทหารในทันทีที่ออกจากคุก เนื่องจากตามปกติแล้ว การเรียกตัวเข้ารับราชการทหารเกือบจะไม่เคยปรากฏเลยในสิงคโปร์ จึงเป็นที่เข้าใจกันว่าแผน

การดังกล่าวเป็นไปได้ เพื่อ 'ปิดปาก' อดีตประธานนักศึกษามหาวิทยาลัยสิงคโปร์ผู้เสียชีวิต

อินโดนีเซียกับเงินตรา

ปริมาณเงินที่ไหลเข้าอินโดนีเซียตั้งแต่ปีที่แล้วได้ตกต่ำลงอย่างไม่เคยมีมาก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเดือนสิงหาคมนี้ ไม่มีการลงทุนจากภายนอกเลย นับเป็นเดือนแรกที่เบนเชเนน หลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๒

บันไดขั้นใหม่ของญี่ปุ่น

ธนาคารแห่งโตเกียวได้ประกาศว่าจะเข้าร่วมในการก่อตั้งธนาคารระหว่างประเทศของชาวอาเซีย โดยจะมีธนาคารอื่นอีก ๕ ธนาคาร จากต่างประเทศเข้าร่วมด้วย นับเป็นบันไดขั้นใหม่ของญี่ปุ่นในดินแดนตะวันออกกลาง ซึ่งร่ำรวยไปด้วยเงินดอลลาร์อเมริกัน

ผลประชุมลับไทย-มาเลเซีย

รัฐมนตรีมหาดไทยของไทยและมาเลเซียได้ประชุมลับกัน ในกรุงกัวลาลัมเปอร์เมื่อวันที่ ๒๐ ต.ค. เป็นที่เข้าใจกันว่าได้ตกลงมาตรการในการขยายปฏิบัติการร่วมกันทางชายแดนให้มากขึ้น และตรวจสอบการแทรกแซงทางอาวุธข้ามพรมแดน

การประชุมครั้งนี้ นายบุญเท่งทองสวัสดิ์ ได้เข้ามาเป็นประธานร่วมในที่ประชุมเป็นครั้งแรกแทนพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ และหลังการประชุม นายบุญเท่งได้ไปเยี่ยมชมวิธีการ 'รักษาความมั่นคง' ของมาเลเซียด้วย

เกิดอะไรขึ้นที่เมืองไทย

สองสามอาทิตย์ก่อนมีข่าวเกี่ยวกับเวียดนามเหนือ เรื่อง ผกก. เจ้าโจมตรีเวียดชายแดนไทย หนังสือพิมพ์ วอชิงตันโพสต์ เกยตีพิมพ์เรื่องหนึ่งว่า ผกก. เริ่มขบวนการโจมตรีอย่างหนักแถบบริเวณภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างไรก็ตามยังไม่มียุทธการออกมาว่าทหารอเมริกันที่อยู่ในเมืองไทยมาตลอดเวลา ๒๕ ปี จะถอนออกจากเมืองไทยด้วยหรือไม่ ภายหลังจากการถอนฐานทัพบางแห่งออกจากเมืองไทยในเดือนมีนาคมสก่อนที่สภาองเกรสสหรัฐฯ จะขอมให้มีการช่วยเหลือทางการทหารแก่ไทยและเพนตากอนจะขอมอบอนุญาตให้มัทปรีक्षाเป็นร้อยๆ คน สำหรับทางการทหารไทยอีกครั้งนี้ เราซึ่งเป็นประชาชนอเมริกันจะต้องถามว่า บทบาทของสหรัฐฯ ในเมืองไทยนั้น เป็นประโยชน์ต่อสหรัฐฯ จริงหรือ หรือว่าเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยจริงหรือ

กับตั้งข้อสงสัยมากกว่า ทำไมหน่วยงานรักษาความมั่นคงของไทยจึงไร้ประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามฝ่ายสหรัฐฯ และหน่วยสืบราชการลับของสหรัฐฯ ก็ได้คิดตั้งอาวุธและฝักอบรมให้ตำรวจและกองทัพทั้งสามของไทย ในขณะที่เดียวกับที่ชาวเรองผู้นำชาวนาซาไวโรถูกฆ่าตายหนานูชนซึ่งนายกรัฐมนตรีได้กล่าวว่า ในช่วงปีที่ผ่านมา มีผู้นำชาวนาถูกฆ่าตายประมาณ ๒๐ คน โดยที่จับคนร้ายไม่ได้

ผู้สื่อข่าวอิสระ วัดสัน
จาก In The Public Interest
ฉบับ ๒๐-๓๐ ตุลาคม ๒๕๑๔

เด็กชายเลือดในใต้หวัน

เด็กนักเรียนมัธยมในใต้หวันจำนวนหนึ่ง ขายเลือดเพื่อนำเงินไปเลี้ยงเพื่อนสาว ตามรายงานข่าวเมื่อวันที่ ๑๗ ตค. ผู้ปกครองของเด็กรายงานเรื่องนแกตำรวจ แต่ตำรวจใต้หวันก็เพียงแต่ตอบว่านักเรียนอย่างน้อย ๘๐ คน ที่ขายเลือดให้ศูนย์กลางแพทย์หลายแห่งในไทเป และยังคงบอกอีกว่าเด็กยังไม่ถึงวัยนั้น การขายเลือดอาจจะทำให้เสียสุขภาพได้ □

แทนของประชาชนมาเลเซีย และว่าการที่นักศึกษาประมาณนั้น เป็นการประณามประชาชนมาเลเซียด้วย □

สหรัฐฯ ช่วยอินโดนีเซีย

สหรัฐฯ เตรียมลดอาหารจากไทยในเดือนมีนาคม สกหนาน และก็ได้เตรียมเสริมกำลังทางทหารให้กับอินโดนีเซียอย่างเต็มที่

โดยกระทรวงต่างประเทศสหรัฐฯ เสนอต่อรัฐสภา ให้อนุมัติเงินช่วยเหลือทางการทหารแก่อินโดนีเซียในงบประมาณหน้า เพิ่มขึ้นกว่าของปีก่อนกว่าสองเท่า ทั้งนี้โดยอ้างว่า เนื่องจากความเป็นจริงทางการเมืองใหม่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ □

ถนัด-ชวลีแวนที่ฮ่องกง

นายถนัด คอมันต์ อดีตรัฐมนตรีต่างประเทศสมัยถนอม-ประภาส ได้พูดในที่ประชุมสัมมนา ซึ่ง นสพ. ไฟแนนเชียลไทม์จัดที่ฮ่องกง เมื่อวันที่ ๒๒ ตค. ว่า การที่สหรัฐอเมริกายุติในอินโดจีน จะทำให้อิทธิพลของสหรัฐช่วยลด ความกระหายหัวเวียดนามเหนือลงไปได้

ส่วนนายวิลเลียม ชวลีแวน เอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ประจำฟิลิปปินส์ กล่าวว่า ฮานอยกำลังวางแผนที่จะเปลี่ยนศูนย์กลางการค้าในอินโดจีนไปไฮฟอง และดานัง เพื่อลดความสำคัญของแม่น้ำโขง และยังคงความเสียหายให้กับไทย □

ราชักประณามนักศึกษา

นักศึกษามาเลเซียที่เรียนอยู่ในออสเตรเลีย เดินขบวนประณามราชักว่าทำการรุกรานผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาล ขณะที่นายมาเลเซียเดินทางไปเยือนออสเตรเลีย

ก่อนเดินทางกลับ เมื่อวันที่ ๒๐ ตค. นายราชักอ้างว่าตัวเขาเป็นตัว

ชาติชายพบมियाซาวา

ระหว่างเวลาหนึ่งชั่วโมงที่พบปะกัน พลตรีชาติชายบอกนายมियाซาวา ผู้เป็น รมต. ต่างประเทศญี่ปุ่นว่า ไทยจะส่งเสริมความสัมพันธ์ฉันมิตรกับจีนเพื่อรักษาผลประโยชน์ระหว่างจีนกับรัสเซียที่แข่งขันกันมีอิทธิพลในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

พลตรีชาติชายบอกต่อไปอีกว่า ฝ่ายจีนจะมาไทยกลางเดือนตุลาคมนี้ เพื่อเปิดสถานทูต นายมियाซาวาก็บอกกลับไปว่า ญี่ปุ่นก็กำลังจะเปิดสถานทูตในฮานอยในวันที่ ๔ ต.ค. นี้เช่นกัน

ในด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างญี่ปุ่นกับไทยนั้น พลตรีชาติชายขอให้ญี่ปุ่นคงความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจต่อไป เพราะไทยได้รับผลกระทบกระเทือนจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำตั้งแต่วิกฤติการณ์น้ำมันเมื่อปี ๒๕๑๖ แต่ก็ได้ชี้ชัดลงไปว่าโครงการพัฒนาในหน้ที่เมืองไทยควรเลือกรับความช่วยเหลือจากญี่ปุ่น

รัฐมนตรีต่างประเทศของไทยยังกล่าวต่อไปอีกด้วยว่า ประชาชนไทยเรียกร้องให้อเมริกาลงทุนที่พ้อออกไปจากเมืองไทยภายในเดือนมีนาคมปี ๒๕๑๖ เพราะฐานที่พ้ออเมริกันไม่จำเป็นอีกต่อไป ในเมื่อสงครามอินโดจีนก็เสร็จสิ้นไปแล้ว

อย่างไรก็ตาม เมืองไทยก็ยังต้องการความช่วยเหลือจากสหรัฐฯ เพื่อพัฒนาการทหารให้ทันสมัย รัฐมนตรีต่างประเทศไทยกล่าว และเพิ่มเติมต่อไปว่า ดังนั้นรัฐบาลไทยจึงยังต้องการจะรักษาความสัมพันธ์อันดีกับสหรัฐฯ ไว้

นสพ.แจแทน ไทมส์ ๗ ต.ค. ๒๕๑๘

เผด็จการกับความบ้ำคลั่ง ของการต่อต้านชาวต่างชาติในสเปนญู

ริชาร์ด บอยล์ ผู้สื่อข่าวอเมริกันที่ออกจากพนมเปญเป็นคนสุดท้ายเมื่อฤดูใบไม้ผลิที่แล้ว เป็นผู้สื่อข่าวสงครามมือเก่าของสำนักข่าวแปซิฟิก เขาเขียนถึงเรื่องที่กำลังเกิดขึ้นในสเปนญูว่า

‘การพยายามทำเรื่องของฟรังโกในสเปนญู เป็นประสบการณ์ที่น่าตกใจที่สุดในชีวิตของผม สงครามอินโดจีน ไอร์แลนด์ หรือในตะวันออกกลาง จะจัดชุดไปหมดเมื่อมาเทียบกับครั้งนี้

สงครามสเปนญูเป็นสงครามที่แตกต่างออกไปจากสงครามแบบอื่นๆ

เมื่อเผชิญเข้ากับการต่อต้านระบบฟรังโกจากประเทศทั่วโลกอย่างหนักหน่วง ฝ่ายขวาในสเปนญูก็พยายามบังคับให้ประชาชนเข้าร่วมในการเดินขบวนต่อต้านชาวต่างชาติ เหมือนกับที่ประชาชนในโลกปี ‘๑๕๘๔’ ของจอร์จ ออร์เวลล์ เดินให้แกบกับราเดอ์ จอมเผด็จการ แต่แม้กระนั้นก็ตาม ยังมีนักท่องเที่ยวกว่า ๑๕ ล้านคน เข้าไปเที่ยวในสเปนญูทุกปี

เมื่อต้นเดือนตุลาคมนี้ ชาวเมืองแมดริดคนนับหมื่น ได้ออกแรงเดินขบวนพลาจตะโกนคำว้า ‘ฟรังโก ฟรังโก’ ไปตลอดทางที่เดินไปสู่โอเรียนท์ ปลาซา พวกเขาแสดงความเคารพผู้นำเหมือนกับที่พวกเยอรมันแสดงต่อฮิตเลอร์เมื่อปี ๒๔๗๖

เพื่อนชาวสเปนญูได้เตือนผมว่า ผมไม่ควรไปร่วมการเดินขบวนนั้น แต่ลาอยากไปจริง ๆ ก็จึงอย่าได้พูด

ภาษาอังกฤษออกมา และอย่าพยายามถ้อยรู้อย่างเด็ดขาด

พอหลาย ๆ คนในฝูงชนที่กำลังเดินขบวนจับได้ว่า ผมไม่ตะโกนคำว้า “ฟรังโก” ทั้งยังไม่แสดงอาการเคารพแบบฟาสซิสต์อย่างพวกเขา ผมก็เกือบถูกล้อมกรอบ โดยชาวมลรัฐที่ทำงานใกล้กลุ่มหนึ่ง

ไม่ว่าจะเป็นชาวปอร์ตุเกส อังกฤษ เม็กซิกัน อิตาลีเลียน หรืออเมริกัน ในขณะที่ ล้วนแต่ต้องตกเป็นเป้าของการรณรงค์ให้เกลียดชังตามแผนของฟรังโก อันเป็นกลวิธีตอบโต้การต่อต้านที่กว้างขวางจากทั่วโลก คือการส่งประหารชีวิตสมาชิกขบวนการใต้ดิน ๕ คน ของจอมเผด็จการผู้

ผมรีบหลบออกมา และนับเป็นคราวเคราะห์ดีที่สามารถหลบออกมาได้อย่างปลอดภัย ช่างภาพเอพี. คนหนึ่งไม่โชคค้เท่าผม เขาเกือบต้องสังเวญกระสุนของพวกที่กำลังบ้าคลั่งคนหนึ่ง รายงานข่าวของอังกฤษแจ้งแจ้งว้า เขาถูกรุมกระแทบโดยฝูงชน แต่ผมเองรู้มว้า พวกที่รุมกระแทบเขา คือพวกตำรวจลับของฟรังโก พวกชังนี้วันจะปั่นเลือนมากจน ช้างคัยโวโอ้อวดสิ่งที่พวกคนทำลงไปมากจนทุกวัน

การเดินขบวนครั้งนี้ ถูกฉายซาไปเข้ามาทางจอโทรทัศน์นับเป็นชั่วโมง ๆ และขึ้นเป็นข่าวพาดหัวของหนังสือพิมพ์ที่อยู่ใต้การควบคุมของรัฐบาล แต่ก็ไม่อาจถือได้ว่าเป็นการเดินขบวนที่ประสบความสำเร็จเท่าที่

พรรคพลังใหม่ พีเอฟเอ็น. เดินขบวนไว้อาลัยต่อผู้เสียชีวิตในสเปน

ฝ่ายขวาคาดหวังไว้ นักศึกษาและ
กรรมกรจำนวนมากที่ปลุกปั่นให้
ไปร่วมเดินขบวนด้วย แล้วไม่ไป ก็
ต้องยอมเสี่ยงต่อการถูกจับกุมเล่นงาน
จากอาณาจักรทิพแห่งใหม่ทันที

จุดมุ่งหมายประการหนึ่งของ
การจัดให้มีการเดินขบวนในครั้งนั้น
ก็เพื่อเป็นการตอบโต้การคาดการณ์
จากทั้งในสเปนและในต่างประเทศที่
เชื่อกันว่า ระบบของฝรั่งเศสอาจจะ
กำลังสั่นคลอนมากกว่า ที่เชื่อกันใน
สมัยแรกๆ

หน่วยทหารรอบ ๆ กรุงแมดริด
และที่อยู่ในตอนเหนือของประเทศ
ถูกสั่งให้อยู่ในสภาพเตรียมพร้อม

ทางตอนเหนือของประเทศนั้น
เป็นศูนย์กลางของการต่อต้านฝรั่งเศส
มาตั้งแต่สงครามกลางเมือง เมื่อปี
๒๔๑๓ ทหารอเมริกันที่อยู่ในสเปน
ทั้งหมดถูกกวาดขันการเข้าออกฐาน
เป็นพิเศษ เพราะเกรงว่าอาจจะถูกดึง
เข้าไปพัวพันในสงครามจรยุทธ์ที่อาจ
เกิดขึ้นได้ในไม่ช้า

แต่เรื่องราวเหล่านี้ไม่มีรายงาน
อยู่บนหน้าหนังสือพิมพ์ที่ถูกควบคุม
โดยรัฐบาล

คำถามหลักในขณะนั้นก็คือ หาก
เกิดความรุนแรงใดๆ ขึ้นมาจริงๆ
กำลังฝ่ายทหารสเปนจะเลือกเข้าข้าง
ไหน

พวกตำรวจลับพยายามผลักดัน
ฝรั่งเศสให้เป็นขบวนการมากขึ้น และ
กำลังได้รับความไม่พอใจจากประชาชน
ในวงกว้างขวางออกไปทุกที ตำรวจ
ทั่วไปก็พลอยฟ้าพลอยฝนได้รับความ
เกลียดชังจากประชาชนเพิ่มขึ้นด้วย

ในพิธีฝังศพของตำรวจสามคน
ที่ถูกพวกใต้ดินยิงตาย เพื่อแก้แค้น
การสังหารชีวิตพวกใต้ดินนั้น
พวกตำรวจลับได้วิ่งเข้าขอแย่งแบก
โลงศพจากพวกตำรวจในเครื่องแบบ
และแสดงอาการเช่นเขี้ยวเขี้ยวฟัน
ประกาศจะตามจ้องล้างจ้องผลาญ
พวกใต้ดินออกมาเต็มหน้าจอโทรทัศน์
ที่กำลังถ่ายทอดพิธีอยู่

ความพยายามที่จะติดต่อกับพวก

ขบวนการใต้ดินเป็นเรื่องที่ทำได้ลำ
บากมาก ผู้สื่อข่าวต่างประเทศแต่ละ
คนถูกตำรวจลับติดตามอย่างใกล้ชิด
แต่ผมเองก็รู้มาจนได้ว่า พวกแฟร็บบ
(FRAP-The Patriotic Anti-Fas-
cist Revolutionary Front แนว
ร่วมรักชาติต่อต้านฟาสซิสต์ปฏิวัติ)
ต้องการจะเอากองทัพสเปนเข้าเป็น
พวกอย่างเงี้ยบๆ เหมือนกับที่ฝ่าย
ซ้ายในปอร์ตุเกสได้รับการสนับสนุน
จากทหารสามเหล่าทัพ ในลิสบอนจำ
นวนเป็นพัน ๆ คน

ทั้งแฟร็บบและอัสต้า (The Bas-
que Liberation Underground
ขบวนการปลดแอกแห่งบาสก์) ไม่เคย

นายพลฝรั่งเศสในระหว่างสงครามกลางเมือง

โจมตีหน่วยทหารใดๆ เลย กรุงแมดริด
ยังคงอยู่ในภาวะตึงเครียด มีเพียง
กองทหารในเมืองบาสก์และกาตาโล
เนียเท่านั้นที่แน่ใจได้ว่ายังกักต้อ
รัฐบาลแมดริดอยู่

รัฐบาลฝรั่งเศสก็ยังต้องรู้สึกเครียด
กับสถานการณ์ในประเทศเพื่อนบ้าน
อย่างปอร์ตุเกสอีกด้วย ทหารปอร์

ดูเทศกาลวิ่งเปิดพรมแดนกับสเปญ
แม้แต่ในเขตแคว้นโอปอร์โต ซึ่ง
เป็นเขตของฝ่ายขวาเก่าที่อยทางตอน
เหนือของประเทศปอร์ตุเกส สถาน
ทูตของสเปญยังถูกบุกเผา โดยหน่วย
ทหารปอร์ตุเกสเพื่อเป็นการประท้วง
การสังหาร และพวกทหารทั้ง
หลายกียนต์บไม่ตบมือเชียร์พีซีเผา
อย่างเบ็ดเตล็ดด้วย

เมื่อฉากละครทเหยมโหดทนต์
คล้ายตัวต่อไป ฟรังโกอาจสังหาร
พรรคพวกใต้ดินอกสก็บคน บางที
เขาอาจสั่งให้ใช้วิธีประหารแบบบ็อค
ทเรียกว่า 'การรอต' ซึ่งเป็นวิธีประหาร
ชีวิตแบบโบราณของสเปญ อันเป็น
วิธที่ทรมาณมาก เขยอผู้ถูกประหาร
จะคนทรนทรายด้วยความเจ็บปวด
นานถึง ๒๕ นาที ก่อนที่เส้นประสาท

ใหญ่ต้นคอจะถูกตัดขาดออกไปด้วย
ปากคืบเพชรฆาตแบบโบราณ

บรรดาดำรวจดับของฟรังโกหัน
กลับไปใช้วิธีบ็อค 'การรอต' น้อย่าง
เบ็ดเตล็ดแทนวิธีการขึงเข้าแล้ว

ความเคารพแบบฟาสซิสต์ที่
ปรากฏขึ้นใหม่ในคาบสมุทรไอบเรียน
ในขณะนั้น ทำให้น่าสงสว่าสงคราม
กลางเมืองของสเปญจะฟื้นคืนชีพอก
ครั้งหน้งแล้วหรือไร และเรื่องที่แน
ใจได้ก็คือ ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม
พวกขบวนการใต้ดินนั้นจะไม่มีวัน
พ่ายแพ้หมดสิ้นไปได้ ไม่ว่าฟรังโก
จะพยายามฆ่าไปสักกี่คนก็ตาม

ผู้คนคงยังไม่ลืมกันได้หรือกว่า
สงครามกลางเมืองสเปญในอดีตเป็น
บทโหมโรงของสงครามโลกครั้งที่
สองมาแล้ว □

อันที่จริงจีนเข้เขตตั้งแต่ปี
๒๔๕๘ โดยการเริ่มเก็บภาษี เมื่อครั้ง
ที่เข้เขตเบตนั้นทั่วโลกต่างก็ฮือฮา
กันมาก

สหรัฐฯ มีบทบาทในเบตเมื่อปี
๒๕๐๐ พยายามขององค์ดาไลลามะ
เริ่มติดต่อกับองค์การสภาราชการลับ
สหรัฐฯ เพื่อขอความช่วยเหลือต่อ
ด้านเงิน ระหว่างปี ๒๕๐๐ ถึงปี
๒๕๐๓ องค์การสภาราชการลับกลาง
สหรัฐฯ (ซีไอเอ.) เอาชาวเบตไป
ฝึกอาวุธและการรบในสหรัฐฯ โดย
ระหว่างเดินทางฝ้ายไทย ได้อนุญาต
ให้หยุดพักกันที่ตอนเมืองนเองเสีย
ด้วย

การฝึกการรบให้ชาวเบตเป็น
การทำอย่างลับ แม้กระทั่งคนที่ถูก
ฝึกเองก็ไม่รู้แน่ว่าตนนั้นไปอยู่ใน

กิสซิงเจอร์ในปักกิ่งอีกแล้ว

เครื่องยนต์ของเครื่องบินเจ็ตนั้น
มีเวลาที่จะต้องเข้าอู่เปลี่ยนเครื่อง
อะไหล่กันเป็นระยะๆ ไป ยิ่งโดนใช้
มาก ยิ่งต้องเปลี่ยนมาก

แต่ดูเหมือนว่ารัฐมนตรีต่างประเทศ
สหรัฐฯ คนปัจจุบันนี้ ยังไม่ได้
เปลี่ยนเครื่อง และไม่มีทีท่าว่าจะ
เห็นดเห็นอู่ต่อการเดินทางของตน
แต่อย่างใด

เมื่ออาทิตย์ที่แล้วเอง นายกิส
ซิงเจอร์ก็เดินทางไปปักกิ่งอีก ครั้น
นับเป็นครั้งที่ ๘ เชอกันว่าเขาไปเพื่อ
หาทางทำการโฆษณาชวนเชื่อสำหรั
บการเลือกตั้งของประธานาธิบดีฟอร์ด
ในสมัยหน้า ให้ประชาชนอเมริกัน
เห็นว่า เขานั้นก็ไม่ยิ่งหย่อนกว่านาย
นิกสันซึ่งเคยเดินทางไปจีนมาแล้ว
ทางฝ้ายจีนน ก่อนที่จะต้อนรับนาย
กิสซิงเจอร์ก็ได้เตรียมรุกทางการเมือง
อยู่แล้ว

จีนได้ออกประกาศเตือนกระ
ทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ว่าควร
จะปิดสำนักงานริเบตในนิวยอร์ก ซึ่ง
ทางจีนอ้างว่า การที่สหรัฐฯ ยังยอม
ให้มีการเปิดสำนักงานริเบตในสร
รัฐฯ นั้น เป็นการกระทำที่ผิดต่อ
หัวใจของข้อตกลงเซียงไฮ้เมื่อปี
๒๕๑๕ ระหว่างประเทศทั้งสอง
ทำไมจีนถึงได้ขูดเรอเงินขนมา
บุกกับฝ้ายสหรัฐฯ อีก

ริเบตนั้นเป็นประเทศเล็กๆ อยู่
ในเทือกเขาหิมาลัย มีกรรมอยู่ทั่ว
ดินไปอยู่ตรงกลางระหว่างประเทศ
ยักษ์ใหญ่สองประเทศคือ อินเดียกับ
จีน

ทั้งอินเดียและจีนต่างก็เมียงมอง
ริเบตด้วยความสนใจทั้งคู่ จีนนั้น
เข้เขตริเบตเมื่อปี ๒๕๐๐ โดยอ้าง
ว่าริเบตนั้นเป็นของจีนมาก่อน แต่
อังกฤษโมเมียดไป

กิสซิงเจอร์

ประเทศอะไร การฝึกกันเป็นการฝึก
ใช้อาวุธ วิทยุ อ่านแผนที่ หลังการ
ฝึกแล้วทางสหรัฐฯ ก็ส่งกลับโดยการ
แอบให้ชาวเบตกระโดดร่มลงใน
ริเบต

เมื่อชาวเบตเหล่านั้นกลับเข้
ริเบต ก็พบว่าจีนมีอิทธิพลและเข้
คุมริเบตอย่างเต็มท้อยู่ก่อนเสียแล้ว
องค์ดาไลลามะเองในที่สุดก็ต้องหนี
ออกจากริเบตพร้อมกับคณะผู้ติดตาม
๑,๐๐๐ คน ในการหน้กรงนทางกรม
สภาราชการลับกลางสหรัฐฯ ให้ความ
ช่วยเหลืออย่างเต็มที่

ถึงแม้ว่าการให้ความช่วยเหลือ

ชาวธิเบตของสหรัฐฯ จะไม่ได้ผล
ก็ตาม สหรัฐฯ ก็ยังคงความช่วยเหลือ
ต่อไปอีกจนถึงปี ๒๕๑๒

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่นาย
คิสซิงเจอร์ได้เดินทางไปปักกิ่งเมื่อปี
๒๕๑๕ ความช่วยเหลือต่อนักรบธิเบต
ก็เหือดแห้งลง เช่นเดียวกันกับความ
ช่วยเหลือให้ทหารก๊กมินตั๋งทำการ
สอดแนมให้องค์การสืบราชการลับ
กลางสหรัฐฯ จากไทยเข้าทางตอนใต้
ของจีน

ปัญหาธิเบตถกยกขึ้นมาพูด
ครั้งหนึ่ง ก่อนที่นายคิสซิงเจอร์จะ
ไปปักกิ่งครั้งนั้นเสียอีก ที่เป็นเช่นนั้น
เชื่อกันว่าเพราะสหรัฐฯ ไม่ยอมยกเลิก
สำนักงานชาวธิเบตในนิวยอร์ก
อีกทั้งขณะที่นายคิสซิงเจอร์กำลังอยู่
ในปักกิ่งนั้น คณะนักแสดงของชาว
ธิเบตอพยพพักกำลังมีการแสดงอยู่
ในสหรัฐฯ เสียด้วย ทำให้ประหนึ่ง
ว่าสหรัฐฯ ยังไม่ยอมรับธิเบตของ
จีนเหนือธิเบต

โฆษกกระทรวงการต่างประเทศ
จีนแถลง เมื่อวันที่ ๑๓ เดือนนี้ว่า
สหรัฐฯ ร่วมมือและช่วยชาวธิเบตที่
ทรยศในสหรัฐฯ กำลังของต่างชาติ
ใดที่คิดจะใช้ทองคำไลดามะเพื่อผล
ประโยชน์ของตนจะไม่มีทางประสบความสำเร็จ

การทจันฮ้อฮาเรือนขนมา เป็น
ที่เชื่อกันว่าเพื่อเป็นการเตรียมต้อนรับ
กับฝ่ายสหรัฐฯ แต่ก็เชื่อกันว่าการมา
จีนครั้งนี้เห็นจะมีอะไรใหม่ ได้ยาก
เพราะทางนายคิสซิงเจอร์เองนั้นคง
ยังไม่กล้าตกลงอะไรใหม่กับจีน

นอกจากเรื่องเก่ายังไม่จบแล้ว
เสียงคำนิมขของประธานาธิบดีฟอร์ด
ซึ่งมาจากประชาชนกลุ่มหัวขวจัด
ของชาวอเมริกัน ก็ยังเป็นสิ่งที่ประ
ธานาธิบดีฟอร์ดต้องการอยู่สำหรับการ
การเลือกตั้งคราวหน้าเสียด้วย □

คิสซิงเจอร์ พบประธานเหมา

ลาวกับอธิปไตยใหม่ ธงจุดขาวที่เกรียงไกร

นับตั้งแต่วันที่ ๑๒ เดือนตุลาคมนี้
ธงใหม่แถบแดงน้ำเงินแดงม่วงกลม
สีขาวอยู่ตรงกลางก็โบกสบัดเหนือ
ลาว

ธงนี้เป็นสัญลักษณ์ของแนว
ร่วมรักชาติลาวเป็นเวลาานมาแล้ว
ธงเก่าสีแดงทมิฬข้างเผือกสามห้วย
อยู่บนบัวขาว แทบจะเรียกได้ว่าหาย
ไปจากเวียงจันทน์

เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม อันเป็นวัน
เฉลิมฉลองอิสรภาพของลาวจากฝรั่งเศส
ครบ ๓๐ ปี ธงเก่าของลาวได้โบก
สบัดเหนือปราสาทเท่านั้น

“เพื่อจะให้เจ้ามหาชีวิต ไม่น้อย
พระทัย” ประธานสมาคมนครแห่งลาว
กล่าว

งานเฉลิมฉลองวันอาทิตย์นั้น มี
การเดินขบวนสวนสนามที่ยิ่งใหญ่
ยาวเหยียดบนสนามหน้าพระราช
หลวงในกรุงเวียงจันทน์ ซึ่งเริ่มตั้ง

แต่เวลาเช้าตรู่ ถึงแม้ว่าฝนจะตก
อย่างหนักตลอดคืนจนถึงรุ่งเช้าก็ตาม
ที่ ประชาชนชาวเวียงจันทน์และแถบ
รอบๆ เวียงจันทน์ประมาณแสนคนก็
มารวมกันร้องเพลง เดินขบวนยกกำ
ปั้น เปลี่ยนเสียงคำขวัญกึ่งกลางคืน
เลนส์แดง

มีการแสดงบนรถที่ตกแต่งอย่าง
สวยงามของแขวงบริหารต่างๆ ใน
ลาว

การเฉลิมฉลองในตอนกลางวัน
เป็นไปอย่างจริงจัง ไม่เหมือนตอน
กลางคืน ซึ่งมีบรรยากาศของความ
ร่าเริง ประชาชนมาร่วมกันดูดอกไม้
ไฟที่จีนส่งมาให้ลาวเป็นของขวัญและ
การแสดงอื่นๆ ทั้งหมด

ว่าไปแล้ว การเฉลิมฉลองกัน
ในลาวมีมานานแล้ว โดยคณะบริหาร
แขวงต่างๆ ทวลาว และกิจการที่สำคัญ
ที่สุดก็คือการจัดสมโภชเตรียมประ

งานเฉลิมฉลองเอกราชของลาวครบรอบปีที่ ๓๐

จตุรัส ๒๖

ชาชนให้การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ซึ่งมขนอย่างรวดเร็วกายในระยสามสว่นของเดือนตุลาคมนี้

ยคตัวอย่างเช่น มีการประกาศการเลือกตงทวไปครงใหม่ในเดือนเมษายนบพหนา ซึ่งจะตามมาด้วยการปรับปรุงรัฐธรรมนูญของรัฐ การยกเลิกตำรวจผสม ซึ่งจะเปลี่ยนชอเป็นตำรวจคุ้มครองแห่งแขวงเวียงจันทน์ การเปลี่ยนชง การใช้คำว่ 'ลาว' แทนคำว่ 'ราชอาณาจักรลาว' บางครงบางกราว และการกล่าวถึงเกสรพรหมวิหาร ว่เป็นบุคคลทมพหนาทในการเปลี่ยนแปลงครงนี้

ทเมืองเวียงไซ แขวงจำเหนือ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของฝ่ายปะเทดลาวมานาน ก็มีการทำพิธี ซึ่งว่ไปแล้วสำคัญกว่าทนครเจียงจันทน์ โดยมีผู้นำและคณะผู้แทนจากประเทศพี่น้องแสะโดยเฉพาะสังเกตได้ว่ นายเอียงสารรองนายกรัฐมนตรีเขมรก็มาร่วมงานนด้วย นับเป็นผู้นำเขมรคนแรกที่ได้มาจากลาว นับจากวันชัยชนะของเขมรแดงเมื่อเดือนเมษายนนในพิธีทเวียงไซ เสด็จเจ้าสุภานุวงศ์ และเกสร พรหมวิหารต่างก็แสดงสุนทรพจน

เกสรเองนั้นกล่าวถึงแนวทางด้านการปฏิวัติ ซึ่งแถลงโดยพรรคคอมมิวนิสต์แห่งอินโดจีน เขาข้ถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประชาชนชาวอินโดจีนทงสามประเทศ และกล่าวว่ ชัยชนะของประชาชนลาว ก็คือชัยชนะของชาวเวียดนาม

ประชาชนอาสาสมัครของขบวนการปลดปล่อยลาวร่วมฟังปราศรัย

และชาวเขมรด้วย

เขากล่าวขอขอบคุณในความช่วยเหลือทางการเงินและสภาพโซเวียตที่ช่วยให้แก่ลาว และกล่าวถึงสหรัฐว่า

“เรานัดที่จะมีความสัมพันธ์อันดีกับรัฐบาลสหรัฐฯ ถ้าหากว่ารัฐบาลสหรัฐฯ ขอมอบนับถืออธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดนของลาวและถ้าสหรัฐฯ จะระงับการให้ความช่วยเหลือพวกปฏิวัติที่แอบเข้ามายุ่งเกี่ยวกับกิจการภายในลาวอีก”

ส่วนถ้อยคำสุนทรพจน์อื่นๆของผู้นำลาวนาม่งมายังไทย เช่นคำพูดของนายหมื่น สมวิจิตร ซึ่งพูดถึงไทยในนามของประธานคณะกรรมการปฏิวัติแขวงเวียงจันทน์ กล่าวถึงความไม่บริสุทธิ์ใจของรัฐบาลไทยที่มีต่อรัฐบาลลาว

เอกอัครราชทูตไทยซึ่งได้รับคำเชิญก่อนหน้าวันงานเพียงวันเดียวนั่งหน้ามัยในปราสาท

แต่คณะผู้แทนจากพรรคสังคมนิยม

นิยมสองพรรคของไทยที่ได้ไปร่วมงานที่นครเวียงจันทน์ โดยเฉพาะรองประธานพรรคแนวร่วมสังคมนิยมซึ่งร่วมไปกับคณะที่เคยมาร่วมกับฝ่ายขบวนการลาวรักชาติ ต่อต้านฝรั่งเศสและเคยลี้ภัยอยู่ในอินโดจีนและจีนมาแล้วกล่าวว่า การปฏิวัติในลาวมีผลต่ออกฝั่งหนึ่งของแม่โขงพอดี เขากล่าวว่าประชาชนไทยพึงวิตกเสี่ยงเวียงจันทน์กัน

การเฉลิมฉลองวันที่ ๑๒ เดือนตุลาคมเป็นวันสำคัญ เพราะทางฝ่ายลาวเองเป็นผู้ซึ่งประกาศอิสรภาพในวันนั้นเมื่อ ๒๔๘๘ แต่ฝรั่งเศสให้อิสรภาพต่อลาวเมื่อวันที่ ๑๕ เดือนกรกฎาคม ๒๔๘๒ ซึ่งเบนวันที่ทางรัฐบาลที่แล้วๆมาของลาวยอมรับเป็นวันชาติของลาว

บัดนี้การปฏิวัติของลาวได้สิ้นสุดลงโดยไม่มีการเสียเลือดเนื้อเหมือนอย่างเช่นประเทศอื่น ๆ

วางตลาดทุกต้นเดือน
ราคา ๑๐ บาท

ได้เจ็ดสีที่

กิมชียา กวีของประชาชนเกาหลี

กิมชียา เป็นกวีเกาหลีที่มีผลงานแปลเป็นภาษาต่างๆ หลายภาษา เช่น อังกฤษ ญี่ปุ่น และไทย เขาถูกจับกุมคุมขังหลายครั้ง เพราะงานเขียนของเขาต่อต้านเผด็จการโดยไม่เกรงกลัวต่อสิ่งใด ๆ ทั้งสิ้น เขาเป็นนักเคลื่อนไหวที่อุทิศชีวิตให้กับการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยของประชาชนเกาหลีใต้ตั้งแต่อายุยังน้อย

บรรณาธิการ 'จตุรัส' เดินทางไปเกาหลีเมื่อเดือนมกราคม และได้พบกับเขาที่กรุงโซล แต่ทราบข่าวว่าหลังจากได้รับการปล่อยตัวออกมาแล้ว เขาถูกตำรวจจับกุมตัวตลอดเวลา จึงขาดการติดต่อ และในวันสุดท้ายที่ออกจากเกาหลีใต้ได้กล่าวว่าเขาถูกจับ

บทสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นของเพื่อนนักหนังสือพิมพ์ญี่ปุ่น ที่ได้เดินทางไปก่อนหน้านั้น และนับว่าเป็นบทสัมภาษณ์ครั้งสุดท้ายก่อนถูกจับกุมครั้งล่าสุด นักข่าวญี่ปุ่นรายงานว่า

ผมเดินทางไปบ้านของกิมชียา ซึ่งอยู่บนภูเขาในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ มันอยู่ห่างนครโซล ซึ่งต้องใช้เวลารับรถถึงสองชั่วโมงครึ่ง ลักษณะบ้านเรียบง่าย กำแพงด้านนอกทาสีขาว ส่วนภายในอบอุ่นไปด้วยระบบทำความร้อนแบบเกาหลี

เขาปรากฏตัวขึ้นในเวลาไม่นานนัก ดูไม่ผิดเพี้ยนไปจากที่ผมเคยเห็นในภาพข่าวหลายต่อหลายครั้ง ทว่าผมของเขายาวขึ้นจากสภาพที่โดนขังมานานนับแต่ได้รับการปลดปล่อยตัวจากคุก ขณะที่ผมอธิบายถึงจุดประสงค์ของการมาขอพบพร้อมทั้งจดหมายแนะนำตัว เขาก็รับฟังอย่างสงบและระมัดระวัง

สิ่งที่ผมเคยคาดไว้ไม่ได้ผิดเพี้ยนไปเลย เขาเป็นคนที่วิเศษจริงๆ ตลอดคืนนั้นเรากลุมกันเป็นเวลา ๘ ชั่วโมงเต็ม บางครั้งเขาก็ถามคำถามผม คำพูดของเขาฟังพรูออกมาเหมือนกระแสน้ำ มีน้ำหนักและจังหวะจะโคน ถ้าลงเขาได้เริ่มพูดแล้ว เขาก็จะไปได้อย่างรวดเร็ว ไม่หยุดยั้งประมาณ ๑๐-๑๕ นาที

เขาบอกผมว่า จิตใจของประชาชนเกาหลีใต้นั้นร่ำร้องหาเสรีภาพและประชาธิปไตย และทุกอย่างที่เขาทำลงไปก็มีความหมายอันยิ่งใหญ่อย่างเต็มเปี่ยม ในตัวเพื่อนร่วมชาติทั้งหลาย

金芝河·作

鎖

จตุรัส: อยากจะทราบความจริงเกี่ยวกับคดีสหพันธ์นักศึกษาและหนุ่มสาวเพื่อประชาธิปไตยซึ่งเป็นเรื่องที่ให้คุณต้องถูกจับ

กิมชียา: ตลอดเวลาที่อยู่ในคุก ผมคิดอยู่เสมอว่า กติกาที่มีความสำคัญ มีความหมายอย่างยิ่งยวดต่อชีวิตของผม การให้ความกระตือรือร้นแก่ความจริงที่ถูกปกปิดมานานนั้นเป็นผลทางการเมือง ศิลปะและศาสนาของผมซึ่งต้องการความเป็นนายของตัวเอง และการสรรสร้างวิถีชีวิตใหม่ให้แก่ชนรุ่นใหม่ ผมต้องรักษาแนวความคิดอันนั้นของผมไว้เพื่อ

ใช้ในการตัดสินใจทำทุกอย่างรวมทั้งรายละเอียดของชีวิตประจำวันของผม

สิ่งที่ผมพูดมานี้ไม่ใช่ใช้ได้เฉพาะกับตัวผม แต่มันใช้ได้กับขบวนการของเรา กล่าวคือ ชัยชนะของเราขึ้นอยู่กับความจริงที่ว่า มนุษย์สามารถตัดสินใจได้ว่า อะไรเป็นเรื่องจริง และอะไรเป็นสิ่งที่เสแสร้งแต่งขึ้น ผมเชื่อว่านั่นแหละคือแรงผลักดันที่ทำให้ประชาชน เผด็จการตามความเคลื่อนไหวของเราอย่างใกล้ชิด และอย่างเต็มไปด้วยความหวัง

จตุรัส: สหพันธ์นักศึกษาและหนุ่มสาวเพื่อประชาธิปไตยมีความเชื่อเช่นเดียวกับที่คุณพูดมาหรือเปล่า

กิมชียา: ด้วยขบวนการนี้ เราพยายามป้องกันสิทธิพื้นฐานและอธิปไตยเพื่อการอยู่รอดของมาตุภูมิและประชาชนของเรา เพื่อคุ้มครองอุดมการณ์ของชาติไว้ เมื่อมาถึงจุดนี้ เราพยายามฟื้นฟูองค์ประกอบแห่งประชาธิปไตย ทำลายล้างรากฐานเผด็จการยี่-ซิน และการต่อต้านระบบเศรษฐกิจแบบเมืองชน ซึ่งแพร่เข้ามาโดยชาวญี่ปุ่น เราพยายามก่อตั้งประเทศ ซึ่งประชาชนจะมีชีวิตอยู่ได้อย่างมนุษย์ปุถุชนทั่วไป โดยการประสานคนทมิฬส่วนเกินของกับเจ้าหน้าที่ฉ้อฉลและอยู่ดีศรีธรรมเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง และโดยการรักษาสีธรรมเพื่อการอยู่รอดของคนส่วนใหญ่ของประเทศ

กล่าวโดยสรุปก็คือ มันเป็นขบวนการที่ถูกต้องตามกฎหมายและแนวประชาธิปไตย เพื่อปกป้องรักษามาตุภูมิ โดยการนำของนักศึกษาและประชาชนซึ่งใฝ่หาประชาธิปไตย

เป็นความจริงที่ว่า กิจกรรมที่ถูกต้องตามกฎหมายของสหพันธ์นักศึกษาตั้งอยู่บนหลักการสามประการ คือ ๑. การต่อต้านอิทธิพลต่างชาติ และการก่อตั้งอำนาจอธิปไตยแห่งชาติ ๒. การคัดค้านระบบเผด็จการและฟื้นฟูประชาธิปไตย ๓. การต่อต้านเหล่าอภิสิทธิ์ชนและปกป้องรักษาประชาธิปไตย

จตุรัส: มีคนพูดกันว่า ประชาชนเกาหลีกำลังเผชิญกับความยุ่งยากเนื่องมาจากรากฐานเผด็จการยี่-ซิน (ชีวิตใหม่) คุณคิดว่าจะฟันฝ่ามันไปได้อย่างไร

กิมชียา: เมื่อ ๒-๓ ศตวรรษที่ผ่านมา ชาวฝรั่งเศสสนาษาหนึ่งชื่อ เอโดง โปเอตี กล่าวไว้ใน 'ศิลปะแห่งธรรมชาติ' ของเขาว่า "การที่ผู้ปกครองใช้วิธีการกดขี่นั้น ไม่ใช่ความต้องการที่เห็นแก่ตัวหรือถอตนเองเป็นใหญ่ หรือแม้ความไม่ไว้วางใจในประชาชนของเขา หากทว่าเป็นผลมา

จากความไม่รับผิดชอบของคน ซึ่งมีจิตใจเหินห่างกว่าผู้ปกครอง แต่ก็ไม่ได้กลัวพอที่จะแสดงอาการคัดค้านต่อการกระทำรุนแรง หรือความเห็นแก่ตัวของผู้ปกครองนั้น”

ไปเอตกล่าวต่อไปว่า ประชาชนที่ยอมรับและอดทนต่อความกดดัน การแสวงหาผลประโยชน์ของผู้ปกครองจะต้องรับผิดชอบต่อความยืนยาวของระบบการปกครองนั้น จากแง่คิดนี้ผมว่า เราควรจะลองวินิจฉัยทัศนคติที่เรำมีต่อการจัดตั้ง และรัฐธรรมนูญ-จีนซึ่งเป็นตัวแทนเจตนารมณ์ของรัฐบาลปัจจุบันจึงจัดต่อไป

๑. แก้ไขโครงสร้างตำแหน่งประธานาธิบดี ให้เป็นรูปแบบดั้งเดิมของการปกครองแบบกษัตริย์ที่ไปเอตว่าไว้

๒. การปฏิเสศและล้มล้างการแบ่งแยกอำนาจทั้งสามซึ่งเป็นลักษณะมูลฐานของประชาธิปไตยโดยสิ้นเชิง การรวมอำนาจรัฐบาลและประธานาธิบดีในเวลาที่ไม่เหมาะสม

๓. การจำกัดสิทธิพื้นฐานของมนุษย์ชน อาทิ เช่น เสรีภาพในการชุมนุม การรวมกลุ่ม การแสดงออก ตลอดจนเสรีภาพในการเลือกที่อยู่อาศัย ทั้งนี้กระทำได้ทุกเมื่อที่ประธานาธิบดีต้องการ

ทั้งหมดนี้เป็นหลักการพื้นฐานของกฎ ‘ชีวิตใหม่’ (ยี่-ชิน) ซึ่งไม่ว่ามนุษย์หรือสวรรค์จะไม่ยอมให้เกิดขึ้น เพราะหากเกิดขึ้นจริงแล้ว ประเทศของเราจะมีสภาพไม่ต่างจากเมืองเดือนเสย

จตุรัส : ทำไมคุณจึงคิดว่ารัฐบาลปัจจุบันต้องการกดขี่ประชาชนดังเพียงนั้น

คิมชี่ซา : ‘ชีวิตใหม่’ (ยี่-ชิน) ให้อำนาจเผด็จการในยามฉุกเฉินต่าง ๆ โดยไม่มีความแตกต่างจากกฎของกนเถียนเลย รัฐบาลปัจจุบันจะต้องมีจุดประสงค์ทางการเมืองในการตกลงใจนำ ‘ชีวิตใหม่’ (ยี่-ชิน) มาใช้อย่างแน่นอน ผมพูดอย่างนี้เพราะผมเชื่อว่าแม่เผ่าชาตานั้นก็จะต้องมีเหตุผลในการกระทำทุกอย่างของคุณ

ตราบโดทซึ่งทสมพูดเป็นความจริง และไม่มีใครปฏิเสธความจริงทั่วไปได้ คุณจะเข้าใจได้ในทันทีหลังจากที่อ่านยี่-ชินมาตราแล้วมาตราแล้วว่า การกระทำของเราไม่มีอะไรเกี่ยวกับลัทธิการแบ่งแยกแต่อย่างใด เราไม่ได้ทำอะไรผิดกฎหมาย แต่มันถูกต้องเหมือนกับการประกาศสิทธิพื้นฐานของคนเรา และใครก็ตามที่ไม่ร่วมในขบวนการกับเรา จะได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ว่าไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ของพลเมืองเกาหลี มันเป็นเรื่องการประกาศสำนึกรับผิดชอบของมนุษย์ ซึ่งหากคุณเป็นมนุษย์ ไม่ใช่สัตว์แล้ว เป็นธรรมดาอยู่เองที่คุณนำตัวคุณเข้าไปผูกพันกับมัน

จตุรัส : แม้ว่าขบวนการของคุณจะกระทำทุกอย่างโดยถูกต้องตามกฎหมาย คุณคิดว่ารัฐบาลปัจจุบันจะยินยอมหรือ

จตุรัส ๓๐

คิมชี่ซา : นั่นเป็นหัวใจสำคัญของปัญหา รัฐบาลปัจจุบันพยายามโฆษณาชวนเชื่อว่า การกระทำถูกต้องตามกฎหมายเปิดเผยและมีมนุษยธรรมของเรา อยู่ในความสนับสนุนของคอมมิวนิสต์ หรือการก่อการกบฏอันรุนแรงเพื่อการล้มล้างรัฐบาล หรือเพื่อเป็นขั้วหัวในการจัดตั้งรัฐบาลสังคมนิยมโลกที่สาม แล้วเขาก็ปั้นแต่งเรื่องกล่าวหาขานเพื่อทรمانและกักขัง สอบสวนประชาชนในศาลที่ปราศจากความยุติธรรม แล้วในที่สุดก็ตัดสินประหารชีวิตเสีย ความจริงเป็นอย่างนี้ในอดีต แต่เดี๋ยวนี้ ภายในเวลาไม่ถึงปีของการปราบปราม นำประหลาดที่เขากลับไปลดปล่อยเรา

หลังจากการใช้เหตุผลและประสาทสัมผัสต่างๆตัดสินมาตรฐานแห่งคุณค่าแล้ว เราพบว่าในขณะที่ฝ่ายหนึ่งกำลังต้องการเสรีภาพและประชาธิปไตย อีกฝ่ายหนึ่งกลับพยายามใช้วิธีและความพยายามปราบปรามอย่างปราศจากความละอาย เมื่อไรก็ตามที่การริเริ่มการกระทำที่ถูกกฎหมายและมีความรับผิดชอบ ฝ่ายกษัตริย์จะพยายามทำลายผู้ริเริ่ม ผู้มีส่วนร่วมช่วยเหลือ ผู้ที่มีความเห็นอกเห็นใจ และแม้แต่มิตรสหายของคนพวกนั้น อะไรนะที่ทำให้พวกนั้นสามารถทำลายสิทธิมนุษยชนได้โดยเปิดเผย และใช้วิธีการทรมาณกดขี่อย่างบาเลอนผิดมนุษย์อย่างนั้นได้

จตุรัส : คุณมีสองลักษณะคือ ‘การใช้ความ’ และ ‘ความต้องการเสรีภาพและประชาธิปไตยของประชาชน’ ทั้งสองลักษณะนี้ มีความสำคัญต่อสิ่งที่ยขบวนการของคุณกำลังทำอยู่อย่างไร

คิมชี่ซา : เราพบข้อขัดแย้งในระหว่างลักษณะทั้งสองประการนี้ แน่แน่นอนที่สุด เราได้เห็นลักษณะของรัฐบาลปัจจุบันในข้อขัดแย้งนี้ด้วย ที่จริงแล้ว ความขัดแย้งนี้ถูกสร้างขึ้นโดยผู้ที่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ และจากความช่วยเหลือของเครื่องมือ ลัทธิ ขั้วหัวอันชาญฉลาด และมีนัยยังเป็นเครื่องแสดงความจริงแห่งการต่อต้านของเรา มันเป็นเสียงร้องอย่างสนหวังจากกนบงแห่งหัวใจของบุคคลซึ่งโหยหาชีวิตอิสระและดีกว่านี้ บุคคลซึ่งพยายามไม่ให้ชีวิตไร้ค่าเขยงกอนกรวด

การเสแสร้งแต่งขึ้น ความคดโกง อบายทางการเมืองและการให้ร้าย ทว่ามาทางหมดนม ได้มั่งคั่งได้เหมาะสมกับ ‘ความขัดแย้ง’ ที่ผมพูดให้คนฟังไปแล้ว นั่นเป็นสาเหตุที่ว่า ทำไมเราจึงไม่ยอมรับหรือเห็นด้วยกับมันไม่ได้ คนที่อยู่ในอำนาจจะไม่มันได้รับชัยชนะ และความตั้งใจของเราจะเป็นเพียงการฝันหวานเท่านั้น มันจะได้รับการจัดจำจากชนรุ่นหลังว่า เป็นความจริงที่แสนทรมานและไม่มีความกลัวพอที่จะเป็นบทเรียนแม้ในทางลบ ความจริงข้อนี้อาจทำให้ผู้กระทำผิดรู้สึกอับอาย แม้เมื่อผมกำลัง

พูดถึงมันอยู่ในเวลานั้น ผมก็ขำขำและละอายน

จตุรัส: คุณคิดว่า ลักษณะใดของรัฐบาลปัจจุบันทำให้ได้
ความจริงทว่า

คิมชัสา: ขณะนี้เรามาถึงรัฐบาลเผด็จการซึ่งปล้นสิทธิมนุษย
ชน และเราก็มขบวนการต่อต้านในเวลาเดียวกันด้วย ที่
จริงแล้ว เราต่างก็ต่อสู้แย่งชิงมนุษย์ปล้นคนหนงเท่านั้น
แต่เมื่อคุณมองเราจากภายนอก มันเหมือนกับการต่อสู้
ระดับชาติ เราได้อยู่ในขบวนการรักษาเพื่อพิสูจน์ความ
ซื่อสัตย์ ที่เรามาต่อมากุมซึ่งมีประวัติศาสตร์อันยาวนานอยู่
กับความทรามาน และความละอายนที่แปรเปลี่ยนไปด้วยเลือด

ที่จริงแล้ว หลักการทั้งสามประการของขบวนการ
ที่ผมกล่าวไปแล้วนั้นเป็นสิ่งที่มีเด็กสามขวบก็เข้าใจได้
โดยสัญชาตญาณ เพราะฉะนั้นคำตอบของเราอย่างชัดเจน
อยู่แล้ว ความกดดันที่รัฐบาลเผด็จการกระทำต่อเรานั้นเห็น
ได้ชัดว่าเป็นเรื่องอยู่ดีธรรมดาและผิด ไม่ว่าใครจะตั้งความ
และไม่ว่าจะตั้งความอย่างไร

จตุรัส: นั่นคงเป็นเหตุผลที่ขบวนการของคุณพัฒนาอย่างไม่
สิ้นสุด

คิมชัสา: ถูกต้อง เท่าที่เราทำได้คือการพัฒนาและช่วยตน
เอง กล่าวโดยย่อก็คือ มันเป็นการทดสอบชาวเกาหลีใต้
ซึ่งขณะนั้นชาวโลกกำลังจับตาดูอยู่ว่า เราจะได้รับการยอม
รับแย่งชิงมนุษย์ หรือจะถูกเหยียดว่าเป็นเพียงสัตว์ตวหนงเท่า
นั้น เขาจะคิดว่าเราจะอยู่รอดหรือต้องตายเพื่อรักษาศักดิ์ศรี
หรือเป็นเพียงเศษขยะที่ไร้ค่า เพราะฉะนั้นเราจึงจำเป็นต้อง
จะต่อสู้ต่อไป เพื่อให้ได้ชัยชนะ ผมมั่นใจว่าเราจะต้องได้
มันมา หลังจากความพ่ายแพ้ครั้งแล้วครั้งเล่า ชัยชนะเริ่ม
เบ่งบานประจักษ์ชัดออกมา

จตุรัส: คุณบอกเราแล้วเกี่ยวกับการรับโทษของคุณ การที่
ขบวนการฟื้นฟูประชาธิปไตย ซึ่งแพร่หลายไปอย่างกว้าง
ขวางและจะได้ชัยชนะในที่สุด คุณมีความเห็นอย่างไรเกี่ยว
กับการขยายตัวของขบวนการ

คิมชัสา: ความเห็นส่วนตัวของผมก็คือ ขบวนการนี้จะล้ม
เหลวอย่างช่วยไม่ได้ เมื่อได้บรรลุถึงจุดหนงแล้ว ไม่ใช่
เพราะขบวนการของเราขาดพลัง แต่เนื่องจากมาตรการ
ปราบปรามอันโหดร้ายของรัฐบาลปัจจุบัน ความหวังของ
ขบวนการเราจึงค่อนข้างมืดมน

แต่อย่างที่ผมพูดมาแล้วนั้นแหละ ขบวนการของเรา
ไม่ใช่เป็นของคนที่กลุ่มใดกลุ่มหนงซึ่งมีลัทธิการเมืองเฉพาะ
ตัว แต่มันเป็นการที่ประชาชนลุกขึ้นร้องอย่างสันหวง
และอย่างสุญสินศักดิ์ศรีเนื่องจากถูกขู่เข็ญ ถูกเหยียดขย
และถูบลูตลูตและด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้ผมมั่นใจว่า
สักวันหนงขบวนการของเราจะฟื้นตัวอีกครั้งหนงไม่ว่า

มาตรการปราบปรามนั้นจะโหดร้ายเพียงใด

จตุรัส: มีผิดเหมือนกับคุณมากไหมครับ

คิมชัสา: นักศึกษาจำนวนหนงมีความคิดในแนวเดียวกับ
ผม ทำที่ของขบวนการในระบอบหลังๆ อยู่ในลักษณะ
ซึ่งต้องอาศัยความกล้าหาญที่จะเสี่ยงต่อความตาย การ
ทรามาน ในแง่ของคุณจะสามารถเข้าใจธรรมชาติของการ
กดขี่ ในลักษณะเผด็จการฟาสซิสต์ของรัฐบาลปัจจุบันใน
เกาหลี และจะคาดการณ์ถึงอนาคตอันสวสดงของความ
ความสุขุมคัมภีรภาพและความกล้าหาญในการต่อต้านของ
ประชาชน

ผมพูดได้เพียงในด้านนามธรรม เป็นการตัดสินใน
ด้านความคิดและศิลป์ ผมไม่ทราบว่าคุณจะเข้าใจเพียงใด
แต่ที่ผมสรุปให้ฟังนี้เป็นภาพของสถานการณ์และฐานะ
ของคุณในขบวนการ ผมหวังว่าคุณคงพอจะเข้าใจลักษณะ
ที่แท้จริงของประเทศนี้จากสิ่งที่ผมพูดให้คุณฟัง ผมยัง
หวังว่าคุณจะเข้าใจความแข็งแกร่ง ความชาญฉลาด ตลอด
จนการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งชีวิตที่อิสระและสงบทว่า

จตุรัส: บัญหารเรื่อง 'การเมืองกับวรรณคดี' และ 'เป็น
การเมืองกับศิลป์' เป็นเรื่องหนงเก่าและใหม่ในความสนใจ
ของศิลปินญี่ปุ่น และผมคิดว่าจะเป็นทำนองเดียวกันใน
ยุโรปด้วยอย่างเช่นสิ่งหนง อดอล์ฟ ชาร์ตได้แสดงไว้ คุณจะ
บอกเราเกี่ยวกับความเห็นของคุณ ทมต่อความสัมพันธ์ระ
หว่างการเมืองและศิลป์ ตลอดจนความแตกต่างของทั้งสอง
สิ่งด้วย

คิมชัสา: มันก็เป็นคำตอบทว่าๆ ไปนั่นเองแหละ การที่ผม
มีส่วนร่วมอยู่ในขบวนการในฐานะนักเขียนคนหนง ซึ่งมี
จุดประสงค์ที่แน่นอนอยู่ในใจ และการที่ขบวนการนม
ลักษณะทางการเมือง ก็จะทำให้เหมือนกับถูกรวมเป็นส
เดียวกัน ผมพูดว่า 'รวมกัน' นั้นหมายความถึงการทำไ
สักคนพูดหรือทำบางสิ่งบางอย่างในสังคม นั้นย่อมหมา
ความว่า เขากำลังรับบทบาทในเชิงสร้างสรรค์ และก็ช่วย
ไม่ได้เมื่อศิลปินสักคนจะเข้าร่วมในขบวนการอันเนื่องมา
จากแรงดลใจของเขา และผลก็คือเขาได้ลบมรสความเจ็บ
ปวดของความพ่ายแพ้ แลหะขณะเดียวกันก็เกิดความมั่นใจ
ว่าจะต้องชนะในที่สุด ผมคิดว่าคำถามทั้งสองของคุณคง
จะเข้ากัน ได้กับประสบการณ์ในขณะที่ผมกำลังถูกฟ้องและ
กักขัง

มันเป็นจุดสำคัญสำหรับผม ในโลกแห่งความจริง
เราร้อง เราหลงเลือด และไม่ว่าเราจะแพ้หรือชนะ เรา
ยังคงยืนรอต่อสู้ให้ได้มาซึ่งสิทธิอันชอบธรรมของมนุษย์ การ
ต่อสู้ของเราเกี่ยวของกับการต่อสู้ของประชาชนในเอเชีย
อฟริกา ลาตินอเมริกา และเรายังเกี่ยวพันกับโชคชะตา
ของคนเหล่านั้นด้วย

นโยบายบ้านช่างแบบไทย ๆ

ความสัมพันธ์และปัญหาระหว่างไทยกับพม่า นับว่ามีมานานแล้วตั้งแต่พม่าเริ่มได้เอกราช และปัญหาต่างๆก็ได้พอกพูนขึ้นตามลำดับตราบเท่าทุกวันนี้

สาเหตุที่มักก่อให้เกิดความสนใจจากรัฐบาลและประชาชนไทยทั่วไปก็เพราะลักษณะของปัญหาต่างๆที่มระหว่างกัน ยังหาได้ดำเนินไปถึงขั้นรุนแรง และในสายตาของรัฐบาลไทยทุกยุคทุกสมัยถือว่าไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของไทยเท่ากับเหตุการณ์เกิดขึ้นและกำลังเป็นอยู่ในอินโดจีน

เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือรัฐบาลพม่าเอง ได้พยายามยับยั้งท่าทีและการกระทำในทางที่ก้าวร้าวรุนแรงต่อไทย เพื่อรักษาไมตรีจิตระหว่างกัน โดยระงับการดำเนินกล่าวหาไทยอย่างเปิดเผย เช่นที่ไทยโดนเพื่อนบ้านในอินโดจีนดำเนินคดีเช่นเสมอมา ทั้ๆก็โดยข้อเท็จจริงแล้ว พม่ามีเหตุผลหลายประการในการที่จะกล่าวประณามการกระทำของไทยทั้งในอดีตและปัจจุบัน เพราะเรื่องกินแหนงแคลงใจต่างๆนั้นพม่าถือว่าไทยเป็นฝ่ายก่อ

ลักษณะปัญหาที่ขัดแย้ง

สำหรับปัญหาต่างๆที่ไทยมีกับพม่า โดยทั่วไปเป็นปัญหาหลักขณะเดียวกันที่ไทยมีกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ลาว เขมร มาเลเซีย และ เวียดนาม เป็นต้น ซึ่งอาจแบ่งออกเป็นสองลักษณะใหญ่ๆคือ ปัญหาในลักษณะการบ่อนทำลายทางเศรษฐกิจกับปัญหาหลักขณะการบ่อนทำลายทางการเมือง

ประมงไทยจับปัญหา

เป็นที่รู้กันทั่วไปแล้วว่า ชาวประมงไทยนั้นชอบเข้าไปลักลอบจับปลาในน่านน้ำของประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งพม่า ด้วยเหตุที่ในน่านน้ำของเราเองปลาไม่มีจะให้จับ เพราะสูญเสียเกือบหมดแล้ว รัฐบาลไทยก็เพิ่งจะมามั่นนโยบายรักษาพันธุ์ปลาเมื่อสายเกินไปเสียแล้ว ยิ่งชาวพม่าเองก็ไม่ชอบบริโภคอาหารทะเลสัตว์น้ำในน่านน้ำพม่าจึงมีมากกว่าในน่านน้ำของประเทศอื่นๆในภูมิภาคนี้

ชาวประมงไทยมักโดนจับในน่านน้ำพม่ามากที่สุด เพราะความชุกชุมของปลาในน่านน้ำพม่า ชาว

Lance R. Woodruff

เด็กพม่ากับโบราณสถาน

ประมงไทยจึงกล้าเสี่ยงเด็ดขาดเข้าไปทำการจับปลากัน

เรื่องปัญหาการลักลอบเข้าไปจับปลาในน่านน้ำพม่า แม้จะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ แต่ก็ก็เป็นเหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้ฝ่ายพม่าเข้าใจผิด ว่ารัฐบาลไทยอาจสมรู้สมันสนับสนุนให้ชาวประมงไทยลักลอบเข้าไปจับปลาในน่านน้ำพม่า เนื่องจากไม่มีการห้ามปรามป้องกันอย่างจริงจัง

เมื่อไม่นานมานี้ พล.ร.อ. สงัดชลออยู่ ผบ.ทร. เอง ก็ยังยอมรับอย่างเปิดเผยว่า ชาวประมงไทยที่ถูจับในน่านน้ำของประเทศเพื่อนบ้านส่วนใหญ่แอบเข้าไปในน่านน้ำเราจริง

ฉ้อฉลบนความมั่งคั่งของชาติ

นอกจากนี้ยังมีปัญหาชายแดนอื่นๆซึ่งโดยลำพังแล้วอาจดูเป็นเรื่องธรรมดา แต่เมื่อนำมาพิจารณารวมกันแล้ว ล้วนเป็นปัญหาซึ่งมีแต่จะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างกันกระทบกระเทือน ก่อให้เกิดความเข้าใจ

Lance R Woodruff

เทศตามบริเวณชายแดนที่อำเภอแม่
สาย จังหวัดเชียงราย จังหวัดแม่ฮ่อง
สอน จังหวัดเชียงใหม่ แม่สะเรียง
จังหวัดตาก และที่บริเวณชายแดน
จังหวัดกาญจนบุรี

**พฤติกรรมของไทยก็เป็นอุป
สรรค**

กล่าวได้ว่าจากพฤติกรรมของ
รัฐบาลไทยเท่าที่ปรากฏออกมาในแต่
ลยุคแต่ละสมัย ไทยมีนโยบายทั้ง
ต่อต้าน บ่อนทำลาย และขัดขวาง
รัฐบาลพม่าทุกวิถีทาง สุดแต่โอกาส
และสถานการณ์จะอำนวย เช่นเดียว
กับนโยบายของไทยที่มีต่อรัฐบาล
ต่างๆ ของประเทศเพื่อนบ้านในอิน
โดจีน ทั้งนี้เพราะรัฐบาลไทยไม่
ประสงค์ที่จะเห็นประเทศเพื่อนบ้าน
มีระบบการปกครอง อุดมการทาง
การเมือง และนโยบายต่างประเทศที่
ไม่สอดคล้องกับไทย

ไทยจะยอมอ่อนข้อรับความเป็น
จริงที่ปรากฏอยู่บ้างก็ต่อเมื่อจนมุม ไม่
สามารถดำเนินนโยบายบ่อนทำลาย
แทรกแซงเพื่อนบ้านได้อีกต่อไป ดัง
เช่นลาว เขมร และเวียดนามที่ได้
ชัยชนะต่ออิทธิพลจักรวรรดินิยม
สหรัฐฯ และสมรรับใช้

แต่สำหรับกรณีของพม่า นั้น
เนื่องจากพม่ายังยอมรับรักษาที่มั่น
มั่นผ่นชาวกบฏไทยอยู่ จึงเป็นเรื่อง
ที่คาดได้ว่าไทยยังคงมีนโยบายบ่อน
ทำลายแทรกแซงในกิจการภายใน
ของพม่าอยู่ต่อไป

จักรวรรดินิยมส่วนภูมิภาค

ลักษณะนโยบายของไทยต่อประ
เทศเพื่อนบ้านเช่นนี้ โดยธาตุแท้แล้ว
ก็คือ นโยบายจักรวรรดินิยมส่วนภูมิ
ภาค นั่นเอง

ต้นตอแห่งลัทธิจักรวรรดินิยม
ส่วนภูมิภาคแบบนี้ สืบเนื่องมาจาก

บริเวณวัดในพม่า

จากยุคจักรวรรดินิยมของอังกฤษ ได้
แก้ปัญหานักบ่อนหลักเขตแดนระหว่าง
ไทยกับพม่า

ปัญหาแม่น้ำสายเปลี่ยนเส้นทาง
ที่จังหวัดเชียงราย

และปัญหาเกาะสามเกาะด้าน
จังหวัดระนอง

ปัญหาเหล่านี้จะต้องใช้เวลาอีก
ยาวนานจึงจะตกลงกันได้ และตราบ
ไคที่ประเทศทั้งสองยังสามารถรักษา
ไมตรีจิตระหว่างกัน ทพจะมิเหลือ
อยู่บ้างและช่องทางเจรจากัน ปัญหา
ด้านนี้ก็คงจะไม่ปะทุกลามจนกลายเป็น
ปัญหาทางกฎหมายและการเมือง
อย่างใหญ่โต ถึงกับต้องรบราฆ่าฟัน
กัน

ปัญหาหลักที่ชนกลุ่มน้อย

อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาสารพัด
ปัญหาที่ไทยมีกับพม่าดังกล่าว จะ
เห็นได้ว่าปัญหาหลักที่เป็นอุปสรรค
อันแท้จริงต่อความสัมพันธ์และความ
เข้าใจอันดีระหว่างไทยกับพม่า ก็คือ
ปัญหาเรื่องชนกลุ่มน้อยต่างๆ ของพม่า
ที่ได้เข้ามาตั้งแหล่งพักพิงอยู่ในประ

ผัดขังชน

อาทิ ปัญหาการลักลอบตัดขง
จากฝั่งพม่า

ปัญหาหลักของสินค้าอุปโภคบริ
โภคจากฝั่งไทยเข้าไปขายในพม่า
เพราะได้ราคาดีหลายสิบเท่า

ปัญหาหลักของสินค้าของเถื่อน
ต่างๆ เช่น ทัตทิม พลอย และฝิ่น
จากพม่า เป็นต้น

ซึ่งเป็นที่รู้จักกันอยู่แล้วว่า หน่วย
ราชการทั้งฝ่ายทหารและพลเรือน
ของไทยที่เกี่ยวข้องกับชนกลุ่มน้อย
ของพม่า ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ไทย
บริเวณชายแดนไทย-พม่า เช่น พวก
กะเหรี่ยง กะฉิณ ไทยใหญ่ มอญ
และขะไซ ต่างก็เล็งและอาศัยชน
กลุ่มน้อยเหล่านี้ไว้เป็นเครื่องมือของ
พวกตน ในการแสวงหาผลประโยชน์
จากการค้าขายของเถื่อนนานปีการ
โดยอ้างเอาความมั่นคงของชาติมาไว้
บังหน้า

**ปัญหาที่จักรวรรดินิยมอังกฤษ
ทิ้งไว้**

ส่วนปัญหาที่สืบทอดมาโดยตรง

ความคิดอันเป็นมรดกตกทอดมาจากประเทศจักรวรรดินิยมระดับโลก ที่ว่า 'รบนอกบ้านดีกว่าในบ้าน' ตีสองหน้าแบบไทย ๆ

นโยบายของไทยต่อพม่า แม้จะได้มีการแถลงออกมาอย่างซ้ำซากว่า ไทยประสงค์เป็นมิตรกับทุกประเทศ โดยไม่คำนึงถึงลัทธิและรูปแบบการปกครองก็ตาม แต่จากการกระทำของไทยต่อพม่าที่ปรากฏตลอดมา ย่อมอนุมานได้ว่า ไทยมีความหวาดระแวงไม่พอใจต่อพม่าเป็นสังคมนิยม นโยบายไม่ผูกฝักใฝ่กับฝ่ายใด ซึ่งโดยทั่วไปไทยถือว่า ไม่ฝักใฝ่กับการเป็นประเทศคอมมิวนิสต์ และเป็นภัยต่อความมั่นคงของไทย (หรือกลุ่มบุคคลที่มีอำนาจอยู่ในประเทศไทยนั่นเอง)

ด้วยเหตุนี้รัฐบาลไทยจึงได้ให้การเล็งดูเกอกลพวกกะเหรี่ยง กะฉิ่น ไทยใหญ่ และนักการเมืองที่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐบาลของนายพลเนวิน เช่น อดีตนายกรัฐมนตรี อนุ (ปัจจุบันก็ยังไม่เป็นทนายชั้นดีแน่) อนุนั้นได้เดินทางออกจากประเทศไปหรือยัง)

กลุ่มชนส่วนน้อยเหล่านี้ต่างก็ได้เข้ามาตั้งรกรากอยู่ในพื้นที่ไทยตรงบริเวณชายแดนไทย-พม่า โดยต่างก่อตั้งกลุ่มชาติต่างๆขึ้นมา ปฏิบัติการบ่อนทำลายรัฐบาลพม่าปัจจุบันจากพื้นที่ในประเทศไทย

แต่เนื่องจากความช่วยเหลือทางด้านการเงินและวัสดุที่ได้รับจากไทย และองค์การซีไอเอ. ของสหรัฐฯ ได้อย่างไม่สม่ำเสมอ พวกกลุ่มชนส่วนน้อยเหล่านี้จึงหันมาขัดอาชพลักลอบสินค้าข้ามแดน ขยาและปลูกฝิ่น เพื่อนำรายได้มาช้ออาวุธและเลี้ยงสมัครพรรคพวก

การที่รัฐบาลไทยให้การสนับสนุนพวกนักการเมืองฝ่ายทเป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐบาลพม่าปัจจุบัน ตลอดจน

สนับสนุนกลุ่มชนส่วนน้อยเผ่าพันธุ์ต่างๆ บ่อนทำลายรัฐบาลพม่า ก็เพราะความหลงเชื่อมองว่าวันหนึ่งอันและพวกคงจะสามารถกลับเข้าไปมีอำนาจในพม่าได้อีก และระบบการปกครองของพม่าก็จะได้เป็น 'ประชาธิปไตย' อย่างที่ไทยประสงค์จะให้

นโยบายยูให้แยกแล้วทำลายแบบทหาร

นอกจากนี้แล้ว กลุ่มผู้รับผิดชอบในนโยบายของไทยต่อพม่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางฝ่ายทหาร ยังมีความคิดเห็นว่า การสร้างปัญหาและความปั่นป่วนให้แก่พม่า ย่อมเป็นการช่วยมิให้พม่ามีความมั่นคงแข็งแรงขึ้นมาได้ เพราะมีฉันทนก็จะบุกกรรณไทยได้ เพราะพม่าเป็นสังคมนิยม ซึ่งในสายตาของฝ่ายทหารก็คือคอมมิวนิสต์นั่นเอง

โรคกลัวจีนแบบไทยเดิม

นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอีกประการหนึ่งในการที่ไทยให้การสนับสนุนกลุ่มขบถชนกลุ่มน้อยต่างๆ ของพม่า คือผู้นำไทยอาจคิดว่า หากไม่ให้การสนับสนุนแก่ชนกลุ่มน้อยเหล่านี้ จะเป็นเหตุทำให้พวกเหล่านี้ไปพึ่งพาอาศัยจีนคอมมิวนิสต์ เพื่อบ่อนทำลายพม่าก็เป็นได้

แต่เมื่อพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้ว เหตุผลดังกล่าวไม่น่าจะมีน้ำหนักเลย ทั้งนี้เพราะจีนเองย่อมจะไม่ประสงค์บ่อนทำลายพม่าให้พังพินาศ ด้วยเหตุผลสองประการ กล่าวคือ

ประการแรก พม่ามีความสัมพันธ์อันดีกับจีน และได้พยายามระมัดระวังเสมอในการดำเนินนโยบายต่างประเทศ ที่จะไม่ก่อผลกระทบกระเทือนจีนในทางใดทางหนึ่ง

ตราบใดที่พม่ายังคงคำนึงอย่างเคร่งครัดต่อความรู้สึกของจีน ไม่

Lance R. Woodruff

สาวพม่าเทินไห้น้ำบนหัว สร้างความระแวงสงสัยให้แก่จีน จีนย่อมจะไม่เข้าแทรกแซงบ่อนทำลายพม่า และจะไม่นโยบายต่อพม่าเช่นที่มูตอร์รัฐต่าง ๆ ที่มีพรมแดนติดต่อกับจีน เช่น สกขิม บูหลาน และเนปาล ส่วนริเบตนั้นที่โดนผนวกเข้าไปเป็นของจีน ก็เพราะริเบตได้ยอมให้อินเดียและสหรัฐฯ เข้าแทรกแซงใช้พื้นที่ของตนเป็นฐานปฏิบัติการบ่อนทำลายจีนโดยตรง

ประการที่สอง จีนย่อมตระหนักดีอยู่แล้วว่า บรรดาชนกลุ่มขบถชนส่วนน้อยต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยหลายเผ่าพันธุ์ด้วยกัน ต่างก็มีการขัดแย้งระหว่างกัน ที่จะเห็นร่วมกันได้ก็เพียงในแง่ร่วมกันบ่อนทำลายรัฐบาลพม่า

นอกเหนือไปจากนั้นแล้ว พวกเหล่านี้ก็จะขัดแย้งกันอย่างรุนแรงไม่มีผลประโยชน์ร่วมกันแต่อย่างใด และยังสถานการณ์ทางการเมืองระหว่างประเทศปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยจีนมีความขัดแย้งกับโซเวียตอย่างรุนแรง จีนย่อมไม่

ประสงค์ที่จะสร้างสถานการณ์ในพม่า
ขึ้นมาเพื่อเปิดโอกาสให้มีการแทรก
แซงจากประเทศภายนอก ซึ่งตั้งแต่
จะเป็นภัยต่อจีนมากกว่าอย่างอื่น

สรุปปัญหาอายุทัพไทยนั่นเอง

จากข้อเท็จจริงทั้งหมดดังกล่าว
เราจะเห็นได้ว่านโยบายของไทยต่อ
พม่าและประเทศเพื่อนบ้าน ในอินโด
จีน เป็นนโยบายซึ่งไทยเป็นฝ่ายสร้าง
ปัญหาให้แก่ตัวเองอย่างยิ่ง

จริงอยู่การศึกษาผลประโยชน์
และความมั่นคงของชาติย่อมเป็นสิ่ง
สำคัญที่สุด แต่การรักษาไว้ด้วยการ
มีนโยบายแทรกแซงบ่อนทำลาย แทน
ที่จะเป็นการผูกมิตรอย่างแท้จริงนั้น
มันหาใช่เป็นวิธีการที่ชอบด้วยเหตุผล
ไม่

เพราะฉะนั้นย่อมมีหนทางเดียว
เท่านั้น ที่ไทยจะสามารถปรับความ
เข้าใจและสร้างมิตรภาพอันแน่น
แฟ้นกับพม่าได้ ก็ด้วยการมีนโยบาย
ใหม่ที่ตั้งอยู่บนฐานแห่งความเคารพ
บูรณภาพและอธิปไตยของกันและกัน
นั่นก็คือการล้มเลิกความคิดที่
จะเข้าแทรกแซงบ่อนทำลายเป็นปฏิ
ปัตย์ต่อพม่า

เลิกให้การสนับสนุนทางตรง
และทางอ้อมแก่ชนกลุ่มน้อยสัญชาติ
พม่า ที่ปฏิบัติการอันเป็นปฏิปัตย์ต่อ
รัฐบาลพม่า โดยรับดำเนินการผลักดัน
พวกคนให้ออกจากพื้นที่ของไทย

เลิกสนับสนุนกองพล ๕๓ ก๊กมิน
ต๋ง ซึ่งก็เป็นปฏิปัตย์ต่อพม่า เพราะ
องค์การ ซีไอเอ. ใช้ก๊กมินต๋งสนับสนุน
กลุ่มส่วนน้อยสัญชาติพม่าต่างๆ
ทำการบ่อนทำลายรัฐบาลพม่า

นโยบายบนพื้นฐาน ของการ หลงตัวเอง

การอ้างว่าเพื่อนมนุษย์ธรรมด้วย
วาจา แต่บ่อนทำลายด้วยการกระทำ
นั้น ย่อมจะเป็นสาเหตุก่อให้เกิด
ความระแวงแคลงใจกันอยู่ทั่วไป

ประเทศไทยร่ำรวยมหาศาลแก่
ไหน จึงได้มีการกฤษฎีไม่กันถึงขนาด
ว่า 'เราเป็นศูนย์กลางของโลก'
มีทงญวน ลาว เขมร ไทยใหญ่ มอญ
กัมพูชา และกะเหรี่ยงอาศัยอยู่บนผืน
แผ่นดินไทย ขนยังคงเป็นอย่างไรอยู่
อีกไม่นาน คนไทยก็ต้องพลัดถิ่นกัน
บ้างหรือ เพราะไม่มันจะกินอยู่แล้ว
ทำอย่างกับว่าการเปลี่ยนจาก
ศูนย์ปฏิบัติสงครามมาเป็นศูนย์มนุษย
ธรรม มันง่ายยิ่งกว่าเปลี่ยนกางเกง
ในเสียอีก

พูดแบบง่าย ๆ แต่ทำยาก

ถึงแม้รัฐบาลจะได้ประกาศว่า
ไทยมีนโยบายที่จะมิให้พวกกลุ่มชน
ส่วนน้อยสัญชาติพม่า ที่เป็นปฏิปัตย์
ต่อพม่า ปฏิบัติการบ่อนทำลายพม่า
โดยเมื่อเข้ามาฝั่งไทยแล้ว จะมีการ
ปลดอาวุธและควบคุมให้อยู่ในบริเวณ
พื้นที่จำกัดก็ตาม ทงมีนโยบายหาทาง
ผลักดันให้พวกคนออกนอกประเทศไป
ในที่สุดก็ตาม

แต่หากจะพิจารณากันอย่างจริง
จังแล้ว จะเห็นได้ว่าเป็นเรื่องยากที่
สุด เพราะเท่าที่ปรากฏตลอดมา เมื่อ
มีการเข้ามาแล้ว ก็ไม่มีใครพยายาม
จะกลับออกไป

ที่สำคัญก็คือ ประเด็นทั้งหมด
มิได้อยู่ที่ว่าได้มีการปลดอาวุธ และ
ควบคุมให้อยู่ในพื้นที่จำกัด

ประเด็นมันอยู่ที่ว่า พวกเหล่านั้น
เป็นปฏิปัตย์ต่อรัฐบาลเพื่อนบ้านหรือ
ไม่

ถ้าเป็น ไม่ว่าจะเอาไปซ่อนไว้
ที่ไหนก็ตาม ก็จะไม่เป็นเหตุบังเอิญ
มิให้รัฐบาลเพื่อนบ้านของไทยหมด
ความระแวงสงสัยแต่อย่างใดเลย
กรณีตัวอย่าง

ขนาดอนซึ่งได้นำมากับบริเวณ
ไว้ที่กรุงเทพฯ มิได้ตรวจสอบดีและ
ศูนย์ปฏิบัติการกองทัพปกคลุมด้วยแะ
ยังสามารถแสดงปาฏิหาริย์ล่องหนไป

ได้อย่างสบาย แล้วจะไม่ให้ฝ่ายพม่า
คิดมีมติร้ายต่อไทยได้อย่างไร

นอกจากนั้น การที่รัฐบาลไทย
ได้แถลงออกมาว่า รัฐบาลได้มีมติ
เห็นชอบด้วยกับนโยบายที่จะเนรเทศ
ผู้นำฝ่ายกลุ่มชนส่วนน้อยสัญชาติ
พม่า ที่เป็นปฏิปัตย์ต่อรัฐบาลพม่า
เมื่อไม่นานมานี้ นี่ยังเป็นก้าวที่ถูก
ต้องอย่างยิ่ง

แต่ก็ทำเป็นเหตุการณ์ที่จะด่วน
สรุปได้ว่า ไทยได้เปลี่ยนนโยบายต่อ
พม่าแล้ว

เพราะการมีนโยบายเพื่อเสริม
สร้างสัมพันธภาพและมิตรจิตอย่าง
จริงจังนั้น จำต้องเป็นนโยบายที่คง
เส้นคงวา มีความต่อเนื่องกันและ
ดำเนินไปอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่กระ
ทำเยี่ยงผู้หญิงมีประจำเดือน แบบ
ลักกะบดลักกะเบิด เพื่อแก้ปัญหา
เฉพาะหน้าตามฤดูกาล

โอนอ่อนผ่อนปรน เพราะจำ ยอม

อย่างไรก็ตาม ในขณะนั้นจำเป็นต้อง
ตั้งสันนิษฐานไว้ก่อนว่า การที่ไทย
มีนโยบายจะเนรเทศผู้นำกลุ่มชนส่วน
น้อยที่เป็นปฏิปัตย์ต่อรัฐบาลพม่า นำ
จะสืบเนื่องมาจากว่า เพราะไทยเกรง
ว่า ทางฝ่ายพม่าคงจะต้องเรียกร้อง
ใหม่การเนรเทศบ้าง ด้วยเหตุที่ไทย
ได้ปฏิบัติตามข้อเรียกร้องของรัฐบาล
ปะเทดลาวไปแล้วเกี่ยวกับการ
เนรเทศนายพลฝ่ายขวาของลาว

จึงเป็นเรื่องที่ไทยมิได้ตั้งใจมา
ก่อน แต่เป็นเพราะหมดปัญญาที่จะ
แก้ตัวได้หากพม่าจะขอร้องขึ้นมาบ้าง
สรุปได้ว่าไทยจำเป็นต้องมอง
พม่าดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่ใช่
พม่าในยุคกรุงศรีอยุธยารุ่งเรือง
มีฉะฉานนโยบาย 'บ้านช้าง'
ของไทยที่มีต่อพม่า ก็จะครอบงำไทย
ตลอดไป จนไม่อาจหลุดพ้นจาก
ความคลั่งดังกล่าว □

วิวัฒนาการของการได้จรรยาและ 'คดีเครฟุส'

... เป็นของกล้วยๆ เราท่านทั้งหลายหรือใครๆก็ยอมรับว่า ในกรณีนี้ที่ประเทศใดโลกใจดี ประเทศนั้นย่อมจะต้องป้องกันตนเองจากผู้บุกรุกนั้น ไม่ว่าผู้บุกรุกนั้นจะมาในรูปกองทัพ หรือในรูปสายลับแทรกซึม

การยอมรับว่าจำเป็นต้องป้องกันตนเองจากสายลับ หาใช่ของใหม่ไม่ แต่กว่าจะคลำทางจัดตั้งกองกำลังได้ จรรยาบรรณขนานตามสายลับได้สำเร็จ ย่อมไม่ใช่เรื่องปกกล้วยเข้าปาก เพราะจะต้องเสียทั้งเงินและกินเวลานานโขอยู่ไม่น้อย

ในอดีตที่ผ่านมา หน้าที่ในการสืบจับสายลับมักตกอยู่กับองค์การสืบราชการลับดาว สันติบาล หรือไม่บางครั้งก็อาจมอบให้อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การข่าว ซึ่งจะต้องดำเนินการทั้งทางรับและรุกตลอดจนเข้าจารกรรมประเทศฝ่ายตรงข้ามโดยตรง

ในศตวรรษที่ ๑๖ องค์การได้จรรยาบรรณที่กำหนดแน่นอนเป็นครั้งแรกในอังกฤษเกิดขึ้น จากผลงานของ เซอร์ ฟรานซิส วอลซิงแฮม ซึ่งได้จัดตั้งสายลับอังกฤษจำนวนมากออกไปหาข่าวในสเปน ฝรั่งเศสและฮอลแลนด์ ส่วนภายในประเทศก็หย่อนเชือกคดจับผู้ทรยศ ซึ่งคุกคามต่อความปลอดภัยของควีนเอลิซาเบธที่ทรงเป็นคนชาติเดียวกันและต่างชาติ

วอลซิงแฮมเป็นต้นตำหรับของการขยายงานล่วงหน้าเพื่อรับมือกับฝ่ายตรงข้าม กล่าวคือเพื่อแสดงตนว่าเขายังดำเนินงานอยู่ และเพื่อของบประมาณสนับสนุนตามที่เขาต้อง

การ วอลซิงแฮมจึงเป็นต้นคิดในการประดิษฐ์การคุกคามตนเอง ทั้งๆที่ไม่ได้จารชนปรากฏเป็นตัวตนอยู่จริง วิธีการพูดกันตามภาษาใหม่ก็คือ 'การของบลับตอนสั้นบงประมาณของรัฐบาล'

หรือถ้าไปตามกอร.รมน. หรือกองทัพบกไทยเท่านั้นมา เราก็คงจะพบเหตุการณ์ทำนองว่า การปะทะกันระหว่างทหารตำรวจกับผู้ก่อการร้ายมักจะชุกชุมเป็นข่าวพาดหัวให้ตนเตนกันเสมอเวลาใกล้สนบงประมาณ ซึ่งคงจะมีทั้งที่ปะทะกันจริงและที่ 'แหกตา' เพื่อของบลับให้มากเข้าไว้ก่อนนั่นเอง

การ ได้จรรยาบรรณตามนัยความรู้สึกสมัยใหม่นั้น เริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่ครั้งสงครามกลางเมืองระหว่างฝ่ายเหนือกับฝ่ายใต้ของสหรัฐฯ ซึ่งเกิดมีสถาบันในการทำสงครามลับขึ้นหลายแห่ง โดยเห็นผลได้ชัดจากความโกลาหลในการรณรงค์เลือกตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๐๑ กับกรณีการทรยศซึ่งฝ่ายพวกคดค้านการเลิกทาสได้วางแผนลอบสังหารประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์น

แม้กระนั้นการได้จรรยาบรรณก็ทำได้มีขึ้นเพราะฝ่ายรัฐบาลโดยตรงไม่ หากแต่ได้รับการรับการจัดตั้งขึ้นใน พ.ศ. ๒๔๐๔ โดยผู้อำนวยการการรถไฟเอกชน สายฟิลาเดลเฟีย วิดมิงตัน และบัลติมอร์ เพราะเกรงไปว่าทุนที่ตนลงไป ในการรถไฟจะได้รับความเสียหาย ถ้าหากเกิดมีอันตรายต่อชีวิตของลินคอล์น

ทั้งนี้เริ่มจากการทูลผู้อำนวยกา

รถไฟสายนี้ ได้สืบทราบมาว่า จะมีคนทรยศวางแผนลอบฆ่าลินคอล์นในระหว่างเดินทางไปปราศรัยเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี และกลุ่มคนดังกล่าวจะทำ 'รัฐประหาร' ขนทวอชิงตัน โดยจะคัดคนกรหลวงให้ขาดการติดต่อกับโลกภายนอกด้วยการระเบิดสะพาน ทางรถไฟ และขบวนรถของรถไฟสายนี้

เมื่อผู้อำนวยกาการรถไฟแว้วข่าวของแผนการนี้ เขาจึงได้ว่าจ้างให้ แอลเลน พิง เคอร์ตัน ชาวสกอตซ์ ซึ่งมีสำนักงานที่สก็อตแลนด์ของตันทชคาโก ให้ดำเนินการหาข่าวและกำหนดแผนซ่อนแผนขนเพื่อหลินคอล์นเดินทางไปถึงวอชิงตันโดยปลอดภัย

ในการนี้ ฟิงเกอร์ตันสามารถ
ได้จารกรรมฝ่ายตรงข้ามได้สำเร็จ
และต่อมาลินคอล์นได้เชิญให้เขาและ
คณะจัดตั้ง 'กรมสืบราชการลับ' ขึ้น
เป็นการถาวรในบ้านเช่าแห่งหนึ่งท
กรุงวอชิงตัน

การที่บริษัทเอกชนเข้ามาร่วม
มือกับการได้จารกรรม ตัวอย่าง
ปัจจุบันที่ยังเห็นได้แก่เช่นกรณีบริษัท
ไคท์ที. ของสหรัฐอเมริกา ได้ว่าจ้างสายลับ
ขององค์การ ซีไอเอ. ให้บ่อนทำลาย
ประเทศชิลีและแทรกซึมนโยบายสัง
คมนิยมของประธานาธิบดีอาเอนเด
จนกระทั่งสามารถล้มรัฐบาลอาเอน
เดได้สำเร็จ

หรือในกรณีของประเทศไทยเรา
ก็ควรต้องระวังบริษัทต่างชาติที่มี
อิทธิพลและผลประโยชน์ทางการค้า
อยู่ในประเทศไทยมากพอ ที่จะว่าจ้าง
จารชนอาชีพให้ทำงานสืบหาข่าว
และแทรกซึมเพื่อทำการ 'ได้ปฏิวัติ'
ในกรณีที่จะมีการเปลี่ยนแปลงเกิด
ขึ้น ด้วยเหตุนี้ สำนักข่าวทางเศรษฐกิจ
กิจ (เช่น เจโทร ของญี่ปุ่น) หรือ
บรรดาหอการค้าต่างๆของต่างชาติ
จึงควรมีการเฝ้ามองอย่างใกล้ชิดควบ
คู่กับปัญหาในทางการเมือง

อีกประเทศหนึ่งในอดีตที่สามารถ
สถาปนาองค์การได้จารกรรมขึ้นเป็น
การถาวร แต่ไม่ได้รับผลสำเร็จเท่า
ที่ควรนัก ก็คือ ฝรั่งเศส หลังจาก
ตนจากความปราชัยในสงครามกับ
ปรัสเซีย

กล่าวคือในปี พ.ศ. ๒๔๑๓-
๒๔๑๔ ออดโตฟอน บิสมาร์ค ซึ่งเป็น
นายกรัฐมนตรีของกองทัพปรัสเซีย
ขณะนั้น ได้ว่าจ้างจารชนไว้ถึง
๔๐,๐๐๐ คน เพื่อให้อบอันทาลายประ
เทศฝรั่งเศส

บทเรียนจากการแพ้สงคราม ได้

ชักจูงให้เกิดการรวมตัวกันขึ้นในกรม
เสนาธิการทหารบกของฝรั่งเศส เพื่อ
จัดตั้งองค์การข่าวกรองขึ้น และต่อ
มาได้เข้ามาร่วมกันภายใต้สำนักงาน
ซงมซอเรียกว่า แคนกที่สอง โดยขึ้น
อยู่กับกรมเสนาธิการทหารบก รับผิดชอบ
ในทางการข่าวทั้ง 'เชิงรุก'
(เข้าจารกรรมโดยตรง) และ 'เชิง
รับ' (ได้จารกรรม)

แผนกที่สองของกรมเสนาธิการ
ทหารบกฝรั่งเศส ได้พัฒนาขึ้นและ
และกลายเป็นศูนย์กลางในการเพาะ
เล่ห์กะเท่ห์ที่ผู้คนชาย โรปยคนนรู้
จักกันดีที่สุด ทงนี้มีใช้เพราะความ
สำเร็จในการ 'ได้จารกรรม' ของ

แผนกที่สอง หากแต่เพราะการกระ
กระทำอย่างบิดเบือน และการกล่าว
หาอย่างร้ายกาจต่อ รอ. อัลเฟรด

เครฟส์

ซึ่งในการกระทำครั้งนั้น วิธ
ปฏิบัติทวิวิธในการได้จารกรรมได้ถูก
นำมาใช้เพื่อกล่าวหาผู้บริสุทธิ์คน
หนึ่ง ซึ่งตกเป็นเหยื่อของอคติใน
เรื่องเล่าพันธุ แต่ขณะเดียวกัน
บุคคลที่เป็นสายลับให้แก่ปรัสเซีย
กลับดำรงอยู่ได้อย่างปลอดภัย ดังที่
ต่อมาคดีการกล่าวหาครั้งนั้น เราจัก
กันในนาม คดีเครฟส์ ซึ่งครั้งนั้น
เอมิล โซล่า นักเขียนชื่อดังของ
ฝรั่งเศส ได้ร่วมเป็นพยานสำคัญให้
แก่ รอ. เดรฟส์ และเป็นจุดเริ่มต้น
สำคัญในประวัติศาสตร์การจารกรรมฝรั่งเศส
ที่ว่า นักเขียนฝรั่งเศสจะเข้าร่วม
เกี่ยวของกับการเมืองหรือไม่เพียงใด
ศิลปะกับการเมืองเกี่ยวของกัน
หรือไม่ ซึ่งคดีเครฟส์ ตอนนั้น
ศิลปินและนักเขียนฝรั่งเศสถึงกับ
แตกแยกออกกันเป็นสองกลุ่ม

กัสตาฟ โพลแบร์ต ไม่เห็นด้วย
ต่อการที่นักเขียนจะเข้ายุ่งกับการ

เมือง
แต่เอมิล โซล่า กลับถือ คดี
เครฟส์ เป็นคดีการกล่าวหาหมอกติ
เป็นความมดมัวที่เติมไปด้วยเล่ห์กะ
เท่ห์และการคอร์รัปชัน เพราะบรรดา
นายทหารฝรั่งเศส 'แผนกที่สอง'
เติมไปด้วยความเห็นแก่ตัว คดโกง
ใจดำ และคอยบ่อนทำลายประสิทธิ
ภาพขององค์การแห่งตน โดยการ
ยอมรับเป็นไส้ศึกให้แก่ฝ่ายปรัสเซีย
ของบิสมาร์ค นอกจากนั้นยังปฏิบัติ
คือให้ข่าวและสายลับของตน ด้วย
วิธีการอันน่ารังเกียจ

ตัวอย่างทางปฏิบัติของแผนกที่
สองในสมัย นอกจาก คดีเครฟส์แล้ว
ก็ยังมี คดีชาร์ลส์ ลูซิเอโต ซึ่งเป็นผู้
แจ้งข่าวที่ซอสตัสและให้ประโยชน์ที่
สุดของแผนกนั้น

กล่าวคือแผนกที่สองได้แจ้งเขา
ให้เป็น 'สายลับซ้อน' ทำการหาข่าว
ให้เยอรมันในขณะที่ทำการจารกรรม
ให้แก่ทางฝรั่งเศสอย่างจริงจัง

ลูซิเอโตปฏิบัติหน้าตาด้วยดี และ
จงรักภักดีต่อฝรั่งเศส แต่พอครบ
กำหนดต้องจ่ายเงินให้ แผนกที่สอง
ก็จับกุมตัวเขา กล่าวหาว่าเขาจาร
กรรมให้ฝ่ายปรัสเซีย ทั้งนี้ก็เพื่อจะ
หลอกลวงไม่ต้องจ่ายเงินให้แก่เขา

ประวัติของแผนกที่สองที่ทำงาน
'ได้จารกรรม' อย่างไม่ได้ผลได้ทำ
ให้ฝรั่งเศสต้องพบกับความเสียหาย
จากการทำลายของพวกจารชนร้าย
แรงมากกว่าชาติอื่น ๆ

สมดังกับที่เอมิล โซล่า ได้ให้
การใน คดีเครฟส์ ว่าแผนกที่สอง
ของฝรั่งเศสทำการ 'ได้จารกรรม' สู่
ฝ่ายปรัสเซียไม่ได้ก็เพราะ 'มดมัว'
เติมไปด้วยเล่ห์กะเท่ห์ และคอร์รัป
ชัน

เอมิล

สาธารณสุขสัมพันธ์ สาธารณสุขเพื่อประชาชน

วารสารสาธารณสุขสัมพันธ์ : สาธารณสุขเพื่อประชาชน ของศูนย์บัณฑิตศึกษาแพทย์แห่งประเทศไทย ฉบับกันยายน ๒๕๑๘ ซึ่งเพิ่งออก มีเรื่องราวที่น่าสนใจหลายเรื่อง :

บทนำข้อความทุกข์ยากของประชาชนอยู่ในหัวใจของเรา

การระบาดของไข้มาลาเรีย : มาลาเรียยังเป็นปัญหาสำคัญ และเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับปากท้องของประชาชน "ถ้าไม่เข้าเตียง ครอบครัวยากก็อดตาย" ชายผู้หนึ่งกล่าว เขาพาลูกเข้ดงไปทำไร่ แล้วลูกเป็นมาลาเรียตาย

ทำไม ทำไม และทำไม ? โดย นายแพทย์วิชัย โชควิวัฒน์ นายแพทย์ศูนย์เบนหมอนอยู่ที่ศูนย์การแพทย์และอนามัย อำเภอพยุหะคีรีมณฑลพิษณุ จังหวัดมหาสารคาม มีเรื่องขัดแย้งกับนายทุนในอำเภอนั้น ซึ่งต้องการให้สร้างคิวรถในท้องของตน แต่ประชาชนต้องการให้สร้างในท้องของสมาชิกบาล เพื่อให้ผลประโยชน์ตกเป็นของสมาชิกบาล แทนที่จะตกอยู่กับคนคนเดียว

นายแพทย์วิชัยสนับสนุนฝ่ายประชาชน ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานอนุกรรมการควบคุมการขนส่ง ได้ใช้วิทยุกระจายเสียงบีบบังคับประณามการขัดแย้ง โดยหาว่าเป็นการขัดแย้งระหว่างประชาชนสองฝ่าย ต่อมาหมอวิชัยถูกแกล้งขังขังรถเบียดจนรถคว่ำ ศักระแตกเย็บ ๑๘ เข็ม อัยการไม่เอาผิดผู้เบียด ผู้ว่าฯ จะให้หมอวิชัยใช้เงินค่ารถราชการกว่า ผู้ว่าฯ ทำนั้นที่กลับกล่าวหาหมอวิชัยในเรื่องอื่นอีก

สาธารณสุขในชนบท โดยนายแพทย์ชัย กฤตยาภิชาติกุล แห่งอำเภอราชสีห์ จังหวัดศรีสะเกษ มีข้อความที่น่าสนใจหลายตอน

‘โครงการรักษาฟรี เป็นโครงการหาเสียง’

‘หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ติดทางการเมือง ไม่ได้ทางการแพทย์เพราะเป็นการแจกยาฟรีมากกว่าการป้องกันและรักษาโรค เรื่องนี้แพทย์ทุกคนรู้ดี แต่ต้องปฏิบัติตามนโยบายรัฐบาล’

“หลักสูตรแพทย์ไทย เหมาะกับสหรัฐอเมริกา แต่ไม่เหมาะสำหรับเมืองไทย โรงเรียนแพทย์สร้างค่านิยมที่ไม่เหมาะสมกับนักศึกษาแพทย์ . . .”

พยาบาลอนามัย - ผดุงครรภ์ กับรถจักรยานยนต์ โดยบุญลวน บัวสระพยาบาลอนามัยและผดุงครรภ์ได้รับรถจักรยานยนต์ ๕๐ ซี.ซี. ของทางราชการไว้ใช้ในการออกปฏิบัติการแต่ถ้าหายต้องใช้

รถของพยาบาลอนามัยของศูนย์การแพทย์และอนามัยจังหวัดหนึ่ง(อ.แก่งค้อ จ. ชัยภูมิ . . . ผู้รายงาน)

ถูกขโมยจากห้องใต้ถุนบ้าน มีครุคนหนึ่งคอยมาเช่าแซมขู่เชิญให้ไปไล่รถคนจากไอเสือ คุรุคนนี้เป็นลูกน้องคนสนิทของนายอำเภอ และเล่นบิลเลียดกับไอเสืออยู่ทุกวัน

ปัญหาสาธารณสุขแท้จริงปัญหาการเมือง โดย ช. เขียวพุ่มพวง

บทสัมภาษณ์หมอเมืองพร้าว นายแพทย์อภิเชษฐ์ นาคเลขา ออกไปทำงานที่ศูนย์การแพทย์และอนามัยอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเดิมไม่มีแม่แต่เตียงให้คนไข้นอน ได้จัดการเอาเตียงไม้เก่าๆ มาทำเตียงผู้ป่วย เปิดทำการผ่าตัด ออกตระเวนรักษาตามตำบลและหมู่บ้าน เอาคนมาฝึกเป็นบุคคลากรสาธารณสุขสำหรับช่วยผู้ป่วย และวิ่งเต็นหาเงินสร้างโรงพยาบาลอำเภอพร้าว

ต่อมาชาวบ้านเดินขบวนประท้วงนายอำเภอ โดยกล่าวหาว่าคอร์รัปชัน ผู้ว่าราชการเข้าข้างนายอำเภอ หมอถูกหาว่าอยู่ข้างประชาชน ต่อมาถูกแกล้ง ถูกขู่จะฆ่า ต่างๆ นานาจนอยู่ไม่ได้ บุคคลากรที่ฝึกไว้ ๕ คน ก็ถูกให้ออก แล้วใครจะช่วยราษฎรอำเภอพร้าว

บทสัมภาษณ์หมอสตรี แพทย์

หญิงไพจิตร หิรัญวัฒน์ ผู้หญิงตัวเล็ก ๆ เพิ่งจบแพทย์ ออกไปอยู่สถานอนามัย (ศูนย์การแพทย์และอนามัย) อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ ให้บริการคัมชวาบ้านมารับการตรวจรักษาล้นหลามจนข้าวปลาเกือบไม่ได้กิน

ต่อมาชาวบ้านเดินขบวนประท้วงผู้กองบ้าง จัดอภิปรายเรื่อง 'ฐานที่พึ่งต้องออกไป อธิปไตยจึงสมบูรณ์' บ้าง ครุผู้จัดอภิปรายหนีอันตรายเข้ามานั่งพักที่ศูนย์การแพทย์และอนามัย ต่อมาหมอก็กถูกอินทพาลก่อความคุกคาม ถูกใบปลิวโจมตี ได้ข่าวว่าผู้ว่าฯ อยู่เบื้องหลัง ผู้ว่ากล่าวหาว่าหมอฝึกใส่ในฝ้ายตรงข้าม ถ้าประชาชนคือฝ้ายตรงข้าม ผู้ว่าฯ ก็อยู่ตรงข้ามกับประชาชน

หมอที่อยู่สถานอนามัย ถ้าไม่สนใจช่วยเหลือประชาชน เข้าจังหวัดบ้าง เข้ากรุงเทพฯ บ้าง วันหนึ่งๆ ก็มีคนมาตรวจ ๕ คน ๑๐ คน ก็ไม่ค่อยมีเรื่องอะไร

หมอที่สนใจช่วยเหลือชาวบ้าน ก็จะมีคนไข้มาล้นหลามจนตรวจไม่ไหว และชอบไปมาหาสู่ปรึกษากับบรรดานักข่าว เรื่องผู้กองบ้าง เรื่องนายอำเภอบ้าง เรื่องผู้ว่าฯ บ้าง เพราะไม่รู้จะไปพึ่งใคร แล้วหมอก็กกลายเป็น 'ฝึกใส่ฝ้ายตรงข้าม'

เรื่องเหล่านี้มาเป็นห่วง ถ้าโดนแบบนั้นบ่อยๆ หมอไม่กล้าออกไปหรือออกไปก็ไม่กล้าทำดี แล้วประชาชนในชนบทจะพึ่งใคร

เรื่องทำนองนี้ ถ้าผู้ใหญ่ในกระทรวงสาธารณสุข หรือแพทยสมาคม หรือแพทยสภา หรือนายกรัฐมนตรี จะสนใจเอาใจใส่ก็คงจะเป็นเรื่องประหลาดชนิด

จักรเวช

ยาฆ่าแมลง และการเกิดมะเร็ง

วารสาร *British Medical Journal* ของแพทยสมาคมอังกฤษ ฉบับวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๑๘ ได้ตีพิมพ์บทความเรื่องยาฆ่าแมลง และมะเร็งว่า

เมื่อเร็วๆ นี้ องค์การพิทักษ์สิ่งแวดล้อมของสหรัฐอเมริกา ได้เสนอแนะว่า ควรห้ามผลิตยาฆ่าแมลงชื่อ แอลดริน (aldrin) และ ดีลดริน (dieldrin) เพราะทำให้ประชาชนอเมริกันมีการเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็ง

ได้มีการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องนกนัข และผู้พิพากษาคนหนึ่ง ไม่ยอมรับฟังหลักฐานของผู้เชี่ยวชาญ เพราะว่าไม่มีหลักฐานโดยตรงว่า 'แอลดริน' และ 'ดีลดริน' ทำให้เกิดมะเร็งในคน หรือแม้แต่ในสัตว์ นอกจากการทดลองในเด็ว

หลักฐานที่องค์การพิทักษ์สิ่งแวดล้อมนำมาอาจก็คือ การทดลองให้หนูกินอาหารที่ผสม 'แอลดริน' และ 'ดีลดริน' แล้วเกิดมะเร็งชนิดนี้ แต่หนูที่กินอาหารธรรมดา

หรือที่กินอาหารผสมสารอื่น เช่น 'ดีดดี' และ 'พีนอบาร์บิโตน' ก็อาจเกิดมะเร็งแบบนี้ได้เหมือนกัน ดังนั้น จึงเป็นเรื่องของข้อคิดเห็นว่าการเกิดมะเร็งในหนูที่ทำให้กินอาหารผสม 'แอลดริน' และ 'ดีลดริน' จะเป็นดัชนีที่บ่งถึงอันตรายในมนุษย์ได้มากน้อยเพียงใด

เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่ได้นำเข้ามาสู่การพิจารณาของรัฐบาลอังกฤษกำลังทบทวนปัญหาเรื่องยาฆ่าแมลง ซึ่งอยู่ยกทนในธรรมชาติ ในที่สุดได้ลงความเห็นว่าการใช้ 'แอลดริน' และ 'ดีลดริน' ควรจะค่อยๆ เลิกไป ไม่ใช่เพราะเป็นพิษต่อมนุษย์ แต่เพราะมันอยู่ยกทนเกินไป (ไม่เสื่อมสลาย) และการใช้สารสองตัวนี้กำลังลดน้อยลงจริงๆ

ในขณะที่ยังไม่มีหลักฐานเพิ่มว่า 'แอลดริน' กับ 'ดีลดริน' ทำให้เกิดมะเร็งในสัตว์หรือมนุษย์ เจ้าหน้าที่ในประเทศ (อังกฤษ) ไม่มีเหตุผลสมควรจะต้องไปเอาอย่างข้อเสนอแนะของอเมริกัน

การเมืองเรื่องน้ำมัน

รัฐบาลประกาศไม่ขึ้นราคาน้ำมัน

นับเป็นพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์หลายฉบับในเช้าวันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ตุลาคม ศกนี้

ในที่สุด ปัญหาการโยนกลองกันระหว่างรัฐบาล 'เราทำได้' กับคณะกรรมการน้ำมันก็สิ้นสุดลง

การประกาศขึ้นราคาน้ำมันดิบของประเทศโอเปกเมื่อปลายเดือนกันยายน ศกนี้ ทำให้เป็นที่คาดหมายกันต่าง ๆ นานาว่า รัฐบาลจะขึ้นราคาน้ำมันสำเร็จรูปหรือไม่ และถ้าหากจะขึ้น ขึ้นในอัตราเท่าใด

การขึ้นราคาน้ำมันดิบครั้งในกลุ่มโอเปกได้ประกาศเจตนารมณ์ให้ทราบล่วงหน้าเป็นเวลา ๓ เดือนเศษ เพราะฉะนั้นความเกรงกลัวที่จะเกิดภาวะกดดันทางด้านเงินเพื่อในระบบเศรษฐกิจไทยจึงปรากฏอยู่โดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมืองบประมาณแผ่นดินในงบประมาณ ๒๕๑๘ มียอดรายจ่ายสูงเป็นประวัติการณ์ถึง ๖๒,๖๕๐ ล้านบาท และมียอดขาดดุลถึง ๑๓,๘๓๕ ล้านบาท

เพราะฉะนั้น หากจะมีการขึ้นราคาน้ำมันสำเร็จรูปซ้ำเติมด้วยแล้ว แรงกดดันทางด้านเงินเพื่อออกก็ยังมีมากขึ้นไปอีก และสถานการณ์อาจเลวร้ายไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเมื่อคราวที่

กลุ่มโอเปกขึ้นราคาน้ำมันดิบในปี ๒๕๑๖

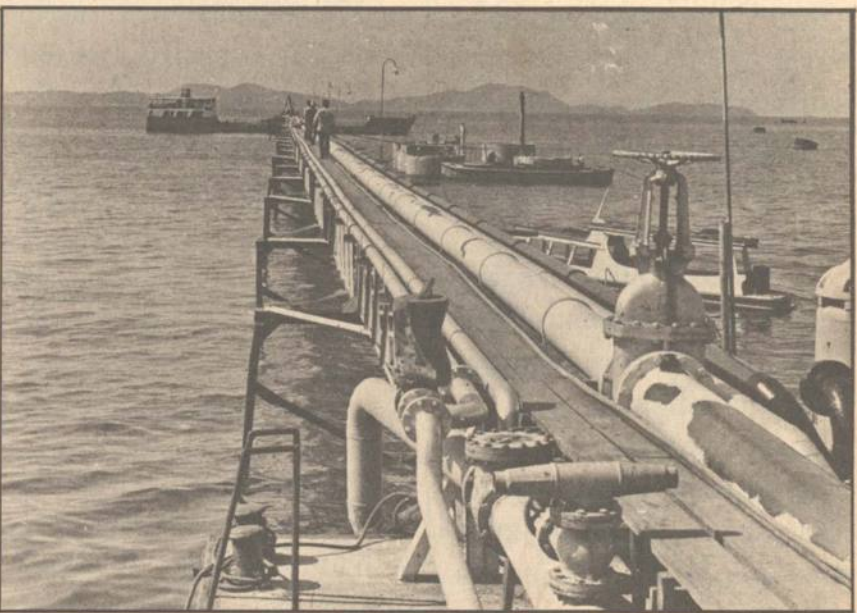
ถ้าหากจะว่าไปแล้ว รัฐบาลมีโอกาสดูแลเตรียมการแก้ปัญหาหนี้มันล่วงหน้าเป็นเวลานานพอสมควร แต่การเตรียมการก็ทำกันอย่างลึบๆ ล้อๆ นักข่าว 'จตุรัส' ได้พยายามสอบถามเรื่องจากคณะกรรมการน้ำมัน แต่ทุกคนก็ปิดปากเงียบ ทั้งนี้เนื่องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ขอให้กรรมการทุกคนเย็บปากตัวเอง ซึ่งทำให้ไม่อาจเข้าใจเป็นอย่างอันมีได้ นอกเสียจากว่ารัฐบาลไม่ต้องการทำศึกหลายด้าน เพราะในระยะนั้นเกิดความขัดแย้ง

หลายต่อหลายเรื่องภายในคณะรัฐมนตรี

นับตั้งแต่การพืดกันระหว่างกลุ่มพลตรีประมาณ อติเรกสาร กับกลุ่มพลเอกกฤษณ์ สีวะรา ในเรื่องเกี่ยวกับตำแหน่งในกองทัพบก การพืดกันระหว่างกลุ่มนายทวิช กลิ่นประทุม กับพลตรีประมาณ อติเรกสาร ในเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงคณะรัฐมนตรี ตลอดจนเป็นช่วงที่งบประมาณ ๒๕๑๘ กำลังจะเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเป็นวาระที่สอง

ดังนั้น การปิดปากเงียบเกี่ยวกับปัญหาการขึ้นราคาน้ำมัน จึงไม่เป็นการซ้ำเติมฐานะความมั่นคงของรัฐบาลสหพรรคยั้งขึ้นไปอีก

จนกระทั่งเมื่อสภาผู้แทนราษฎรกำลังจะพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๑๘ มรว. กฤษณ์ สีวะรา จึงให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ต่างๆ ว่า คณะกรรมการน้ำมันควรเปิดเผยมาตรการที่จะดำเนินการเสียที จนดูเหมือนหง่างว้า รัฐบาล

การเปลี่ยนแปลงราคาจำหน่ายปลีกน้ำมัน

	๒๕๑๖				๒๕๑๗
	ก่อน ๔ ก.ค.	๔ ก.ค.	๑๔ พ.ย.	๑๗ มี.ค.	๒๗ ก.พ.
น้ำมันเบนซินพิเศษ	๒.๑๐	๒.๓๐	๒.๖๕	๓.๐๑	๓.๖๒
น้ำมันเบนซินธรรมดา	๑.๕๑	๒.๐๕	๒.๕๐	๒.๘๒	๓.๔๓
น้ำมันก๊าด	๑.๓๔	๑.๔๕	๑.๗๘	๑.๗๘	๒.๔๑
น้ำมันดีเซลหมื่นเร็ว	๐.๕๘	๑.๐๕	๑.๔๑	๑.๖๐	๒.๓๓
น้ำมันดีเซลหมื่นช้า	๐.๕๖	๑.๐๗	๑.๓๔	๑.๕๓	๒.๒๖
น้ำมันเตา (เบา)	—	๐.๔๐	๐.๕๗	๐.๕๗	๑.๒๘
น้ำมันเตา (หนัก)	—	๐.๓๘	๐.๕๒	๐.๕๒	๑.๒๕

มิได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการทำงานของคณะกรรมการน้ำมันแต่ประการใด

ในที่สุด รัฐบาลกำหนดที่จะพิจารณาตัดสินปัญหาการขึ้นราคาน้ำมันสำเร็จในวันศุกร์ที่ ๑๐ ตุลาคม แต่แล้วกลับเลื่อนไปเป็นวันอังคารที่ ๑๔ และในการประชุมคณะรัฐมนตรีในวันนั้นเอง ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีกลับ โยนกลองไปให้คณะกรรมการน้ำมันเป็นผู้พิจารณาตัดสิน จนในที่สุด จึงได้ประกาศไม่ขึ้นราคาน้ำมันสำเร็จรูป ดังข่าวที่ปรากฏ

“...รัฐบาลเพียงแต่เลื่อนปัญหาออกไปเท่านั้น การประกาศไม่ขึ้นราคาน้ำมันสำเร็จรูปครั้งนี้ เป็นสิ่งที่ผิดคาด เพราะใครๆ ก็คาดว่า คงมีการขึ้นราคาน้ำมันสำเร็จรูปเป็นแน่ นับว่ารัฐบาลได้คะแนนนิยมไปมาก แต่คุณคงสังเกตเห็นได้ว่า รัฐบาลเพียงแต่ต้องการตรึงราคาน้ำมันไว้จนถึงสิ้นปีเท่านั้น เพราะฉะนั้น จึงเป็นการเลื่อนปัญหาไปในอนาคต แต่ก็นับเป็นแต้มค่าทางการเมืองที่ไปได้สวย...” ผู้สันตติกรรมคนหนังก้าวส่งที่น่าสังเกตก็คือ ในขณะที่ทุกคนกำลังเง็งกันว่า รัฐบาลจะยอม

ให้ขึ้นราคาน้ำมันหรือไม่อยู่นั้น ไม่มีปฏิกิริยาจากบริษัทน้ำมันเท่าใดนัก ในระยะแรกๆ ปรากฏว่าตามหน้าหนังสือพิมพ์บางฉบับว่า บริษัทน้ำมันบางแห่งได้รับน้ำมันมาขายน้อยกว่าปกติ แต่โดยทั่วไปแล้ว สภาพการณ์มิได้แตกต่างจากสภาพปกติมากนัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรัฐบาลได้จากบริษัทน้ำมันต่างๆ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ในขณะที่ประกาศไม่ขึ้นราคาน้ำมันสำเร็จรูป รัฐบาลได้ประกาศเจตนารมณ์ที่จะให้หน่วยราชการต่างๆ ลดการใช้น้ำมันลง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ การประหยัดการใช้น้ำมันนับเป็นมาตรการที่สมเหตุสมผล แต่ นอกเหนือจากนั้นแล้ว ดูเหมือนจะไม่มีมาตรการทางนโยบายอื่นใด ที่ออกจากรัฐมนตรีน้ำมัน

เดิมทีเป็นที่คาดกันว่า หากรัฐบาลต้องการตรึงราคาน้ำมัน รัฐบาลต้องหาทางช่วยบริษัทน้ำมันด้วยการลดภาษ่น้ำมัน แต่จนบัดนี้รัฐบาลก็ยังหาได้กระโดดกระดากเกี่ยวกับเรื่องนี้แต่ประการใดไม่

“... การตรึงราคาน้ำมันดังจะ

ช่วยลดแรงกดดันทางด้านเงินเพื่อได้บ้าง แต่ก็ได้หมายความว่า แรงกดดันทางด้านเงินเพื่อจะหมดไป เพราะประเทศอื่น ๆ อีกหลายประเทศได้ประกาศขึ้นราคาน้ำมันสำเร็จรูปแล้ว นั่นย่อมหมายความว่า สินค้าที่ขอยกต่างประเทศส่วนใหญ่จะมีราคาแพงขึ้น ปัญหาที่น่าเป็นห่วงเกี่ยวกับดุลการค้าและดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ จึงยังคงมีอยู่...”

สันตติกรรมคนเคยก่นกกล่าว
ในขณะที่มีความเคลื่อนไหวบางประการที่รัฐบาลจะขอความช่วยเหลือจากองค์การโอเปก และเป็นที่คาดกันว่า นโยบายต่างประเทศของไทยในส่วนที่เกี่ยวกับชีว-อาหรับ คงจะมีการเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย เพราะมีฉันทน หากประเทศกลุ่มโอเปก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศอาหรับทั้งหลาย ยังคงใช้น้ำมันเป็นอาวุธทางการเมือง ประเทศที่ต้องพึ่งพลังงานจากน้ำมันถึง ๘๖ เปอร์เซ็นต์ของพลังงานที่ต้องใช้ทั้งหมดภายในประเทศเช่น ประเทศไทย จักต้องได้รับผลกระทบกระเทือนทุกครั้ง ที่ประเทศกลุ่มโอเปกประกาศขึ้นราคาน้ำมันดิบ

เมื่อโรงแรม 'ท่านทูต' ต้อนรับคณะทูตจากแผ่นดินใหญ่

ธงไตรรงค์ที่ขยับโดดเด่นอยู่หน้าทางเลยเข้าบริเวณโรงแรม 'ท่านทูต' แอมบาสเดอร์ที่เกะ โบกอยู่อย่างเหงาๆมานาน เพิ่งได้เพื่อนใหม่เป็นธงสีแดงสดที่มดาวทองหาควางอยู่มุมซ้ายด้านบนมา โบกคู่ด้วยแล้ว แม้ยังมีเสาสีขาวว่างๆอีกหลายต้นคั่นกลางอยู่ห่างตรงทั้งสอง แถวธงหน้าโรงแรมที่หรูหราแห่งนี้ก็คลายความเหงาหงอยไปกว่าเดิมได้ไม่น้อย

ความโหรงเหรงของธงหน้าโรงแรม คงไม่เป็นดัชนีชี้ความคึกคักหรือซบเซาของกิจการในหน่วยธุรกิจขายบริการที่พักและสถานเริงรมย์ที่โอ้อาแห่งนี้

เจ้าหน้าที่ระดับสูงประจำสำนักงานส่วนหน้า (Front office) กล่าวกับ 'จตุรัส' ว่า จากวันที่ ๒๑ ตุลาคม เป็นต้นไป ประมาณ ๕๐ เปอร์เซนต์จากจำนวน ๔๒๔ ห้องของแอมบาสเดอร์ได้รับการจองไว้เรียบร้อยแล้ว แยกจากยุโรปโดยเฉพาะชาวอิตาลีเป็นหลัก จะทยอยกันมาเป็นละลอกๆ ตลอดฤดูการท่องเที่ยวของชาวตะวันตกใน ๓-๔ เดือนข้างหน้า

ธงประจำชาติใด ๆ ที่ขยับสุดเสาหน้าโรงแรม ควรสงวนไว้เพื่อให้

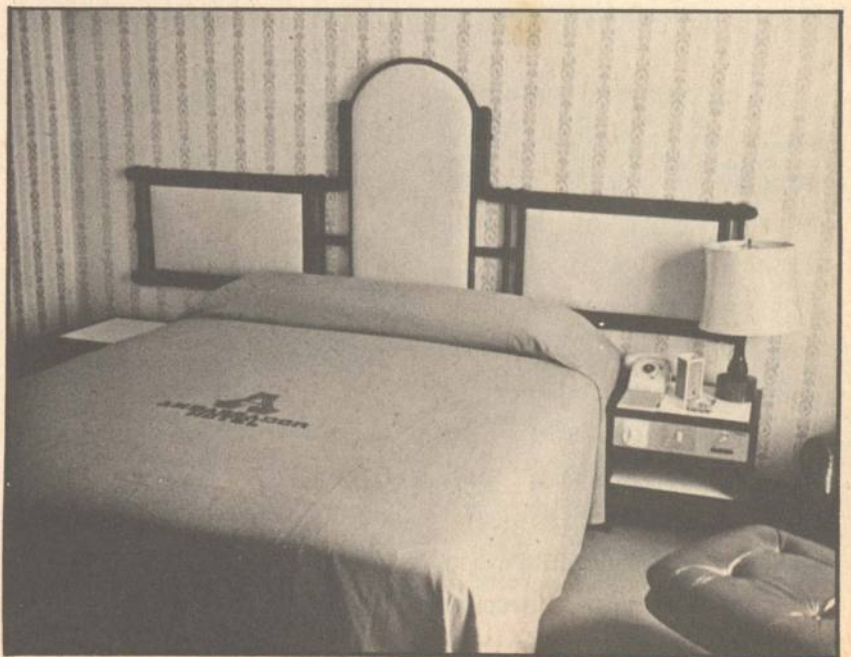
เกียรติแก่คณะแขกที่มีความสำคัญในระดับตัวแทนแห่งชาตินั้นๆ เท่านั้น ฉะนั้นการติดธงชาติใด ๆ ไม่ใช่สิ่งที่ทำกันได้พร่ำเพรื่อ แอมบาสเดอร์จะเคารพหลักเกณฑ์นี้ จึงมีเสาธงที่ปราศจากธงอยู่มาก มิได้ควยโอกาสประดับธงสารพัดชาติจินตเลอะและไร้ความหมายอย่างเพื่อนพ้องโรงแรมอื่น ๆ บางแห่ง

ตัวอักษรภาษาจีนสีทองแถวยาวเหยียดบนพนักสีแดงของแถบผ้าที่

ชวลิต ทงสัมพันธ์
เจ้าของแอมบาสเดอร์และชวลิต

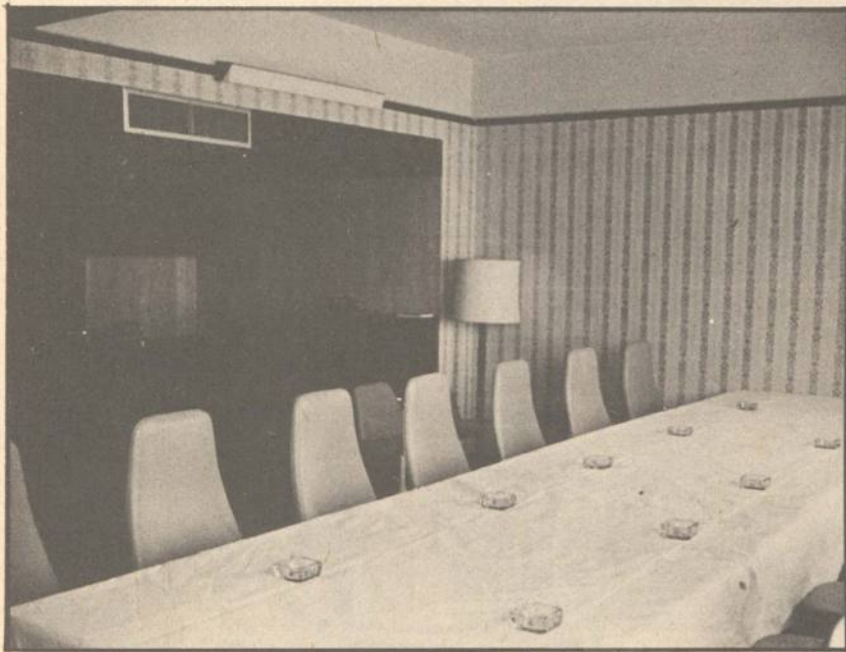
ห้องนอน

แขวนเหนือบันไดทางขึ้นโรงแรมที่
อ่านได้ความว่า 'ขอต้อนรับคณะ
กายกรรมกวางโจวจากสาธารณรัฐ
ประชาชน' เป็นตัวอักษรแบบเต็มที่ยัง
ใช้กันอยู่ในภาคพื้นเอเชียอาคเนย์
ทั่วไป มีไฮ้อักษรแบบย่อทันสมัยใช้
กันในจีนใหม่ปัจจุบัน

"เป็นความประสงค์ของทาง
กระทรวงการต่างประเทศผู้มาติดต่อ
ที่ไม่ต้องการให้การเข้าพักของคณะ
อุปทูตจีนเป็นเรื่องเอิกเกริก เราจึง
ไม่มีแถบอักษรต้อนรับคณะอุปทูต"
เจ้าหน้าที่ของทางโรงแรมแจ่มเมอ
'จตุรัส' ตาม

คณะกายกรรมกวางโจวที่มีสมา
ชิกทั้งหมดประมาณ ๖๐ คน ด้รับ
การจัดให้พักบนชั้นที่ ๖ ซึ่งบนห้อง
พักชั้นสูงสุดของโรงแรมแห่งนี้ เต็ม
๔๕ ห้องของบังกิตกาดานเหนือ หรือ
คอบกทางขวามือเมื่อเดินออกมาจาก
ลิฟท์ตนเอง ทั้ง ๔๕ ห้องนมกละกัน
ทั้งห้องเดี่ยว ห้องคู่ ห้องชุด และ
ห้องโถงที่จะใช้เป็นห้องอาหารหรือ
ห้องประชุมก็ได้

ห้องที่ใช้สำหรับการประชุมและกินข้าว

ห้องประชุม

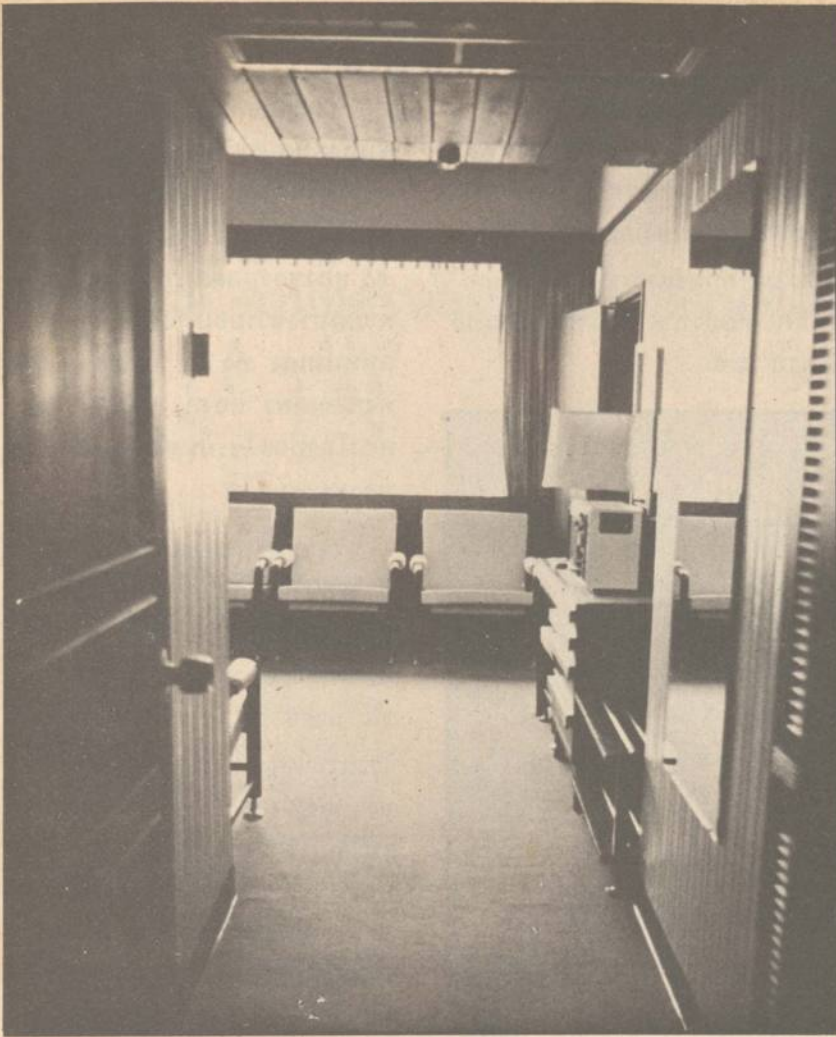

เจ้าหน้าที่คณะอุปทูต ๑๖ คนที่
นำโดยนายหลิวไป ด้รับการจัดให้
พักทางบกทิศใต้ของชั้นที่ ๓ ก่อน
หน้าที่คณะอุปทูตจะเข้าพักสองสาม
วัน นายชวลิต ทงสุมพันธ์ เจ้าของ
โรงแรมใหญ่แห่งนี้ อนุญาตให้ผู้สอ
ข่าวของเราเข้าไปเยี่ยมชมและถ่าย
รูปไว้ 'จตุรัส' จึงได้ข้อสังเกตว่า
ห้องพักบนชั้นที่สองของ โรงแรมชวลิต
ซึ่งเป็นโรงแรมพของแอมบาสเดอร์
ตั้งอยู่ในทิศตรงข้ามกับแนวของห้อง
พักทุกห้องของคณะอุปทูตจนพอดี

ด้วยเสียงกล้วหัวเราะ เจ้าของ
สถานทวิย ๔๐ เศษผู้เข้าชม ตอบความ
สงสัยของ 'จตุรัส' ที่ถามถึงความ
เป็นไปได้ว่าในวันตคนด ที่โอเอ.
หรือ เกจิบ. อาจไปเช่าห้องบนชั้นสี่
ของโรงแรมชวลิต แล้วใช้อุปกรณ์
จารกรรมบางอย่างจากทนน ส่งข้าม
บ้านสองสามหลังๆมายังห้องพัก
ของคณะอุปทูตจีนที่นเข้าให้ ทาง
โรงแรมจะว่าอย่างไร

"คุณไม่ต้องห่วงหรอก จีนเขา
ฉลาด เขาเป็นประเทศใหญ่โต เขา
ต้องมีរបองกันของเขาเองนี่"

แต่ก็ไม่สงสัยโดยนัยันได้ว่า ทาง
คณะอุปทูตจีนได้บรรลุวหน้าถึง
ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของที่พักของ
พวกเขาในกรุงเทพฯ กระทรวงการ
ต่างประเทศของไทยเป็นผู้จัดการให้

ห้องนอน

ทางเข้าห้องรับแขก

หลายคนในวงการชนสูงรู้จักดี
ว่า รัฐมนตรีชาติชายกับเสี่ยชวลิต
นั้นเป็นเพื่อนกัน การเลือกโรงแรม
แอมบาสเดอร์แทน โรงแรมเอราวัณ
ซึ่งอาจกำลังวิตกถึงการสูญเสียความ
เป็นสถานที่สำหรับแจกเมืองไปใน
นอกจากจะเนื่องมาจากความสงบเงียบ
ของบริเวณ โรงแรมที่อยู่ในซอยแล้ว
ความสัมพันธ์ของเจ้าของ โรงแรม
หนุ่มใหญ่กับคนระดับรัฐมนตรี รวม
ทั้งความตัวตนของเขาเกี่ยวกับเรื่อง
เอง ดูเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก
นายชวลิตชอบรับกับ 'จตุรัส'
อย่างเปิดเผยว่า "ผมไปเที่ยวจีนมา
เมื่อเดือนสิงหาคม ต้องไปที่หลัง
นายก ๆ เขาหน้อย ไม่งั้นเดี๋ยวถูก
จับ"

ที่เด็ดของนักธุรกิจหนุ่มใหญ่ผู้นี้
ยังอาจมีให้ฮือฮากันได้อีก เมื่อถึง
ตอนที่ทางจีนตัดสินใจเลือกสถานที่
สำหรับตั้งสถานทูตถาวรถูกเปิดเผย
ออกมา ซึ่งก็คงไม่ต้องรอกันนาน
นัก เรากงจะได้รู้กันว่า ไม่ว่าจีนจะ
ขอโรงแรมชวลิต หรือใช้ที่ดินตรง
ข้ามสถานทูตใต้ห้วยเดิมที่ถนนเพชร
บุรีตัดใหม่ ก็ล้วนเป็นทรัพย์สินของ
นายชวลิตทงสน

แม้จะลดราคาเป็นพิเศษ ใน
อัตราลด ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็น
อัตราลดทั่วไปสำหรับคณะทูตแล้ว
ตัวเลขค่าเช่าห้องทั้ง ๓๒ ห้อง ของ
คณะอุปทูตจีนที่เจ้าหน้าที่ของทาง
โรงแรมคำนวณให้ 'จตุรัส' ดูก็เป็น
จำนวนถึงวันละประมาณ ๑๕,๐๐๐ บาท
ไม่รวมค่าอาหาร ซึ่งพ่อครัวของ
ทางโรงแรมจะจัดทำให้เป็นพิเศษ
และเสิร์ฟให้ในห้องอาหารเฉพาะ
ของคณะทูตบนชั้นสาม

ทางโรงแรมจัดยามพิเศษประจำ
ทุกชั้น ตำรวจในเครื่องแบบ ๓-๔
คนจะนอนเอกเขนกอยู่ในชุดรับแขก
หมูหนงทห้องโถงโรงแรมชั้นล่าง

มองจากห้องประชุมของคณะอุปทูต

หน้าปีที่ชั้นที่ ๓ ติดโปสเตอร์กายกรรมกวางโจว

เป็นประจำ

สันติบาลนอกเครื่องแบบหลาย
นายเดินไปเดินมาทางชั้นสาม ชั้นหก
และชั้นล่างของโรงแรมอย่างเงียบ ๆ

บริษัทชาวเงินความรุด นายหนงท
อยู่เมืองไทยจนเกือบเป็นคนไทยได้
สนิทก็ได้รับการเชิญให้มาเป็นเจ้า
หน้าที่พิเศษของโรงแรมสำหรับคณะ
ทูต เพื่อประสานงานและช่วยให้
ความสะดวกแก่คณะทูต

เหยยข่าว่าการเมืองทั้งหลาย
กำลังกระหายใคร่รู้กันเป็นอย่างดีว่า
เจ้าหน้าที่ในคณะทูตจีนที่โดยทั่วไป
มักจะแต่งกายอย่างสมณะ มีท่าที
เคร่งขรึมแฝงอยู่ภายใต้ใบหน้าสัจ
จัง ทรักขามารยาทด้วยการยิ้มได้
อย่างสม่ำเสมอในการพบปะกับโลก
นั้น จะมรชาติของความรักสนุกอย่าง
ชาชชาติรในโลกเสรีทั้งหลายหรือไม่

‘เดอะคลับ’ ที่มีฟลอร์เต้นรำ
หน้าวงดนตรีแห่งยุคสมัยของกรุง
เทพ ๆ ที่เดินตามตะวันตกต้อย ๆ

ห้องอาหาร ‘โตกกาว่า’ ที่ขาย
อาหารญี่ปุ่นและมีเนื้อโกเบสเต็ก
ราคาชนละ ๒๐๐ บาท

ร้านกาแฟ ๒๔ ชั่วโมงที่มี
สิ่งห้ขวาเสื่อซ้ายในวงยุคจักรไป
กระทบไหล่กัน

หรือแม้แต่โรงอาบน้ำที่มีบริ
การอบนวดบนชั้นสองของของโรง
แรม

ทุกอย่างที่บริบูรณ์สำหรับโลก
ทุนนิยมแบบนั้น จะมีโอกาสต้อนรับ
สมาชิกของคณะทูตจากประเทศที่
ใหญ่ของกลุ่มโลกที่สามในคำกินที่
เงียบเหงากันใดกันหนึ่งบ้างไหมหนอ

และหากจะมีเหยยข่าว่าคนไหน
ลงทุนไปเฝ้าดักข่าวในทีใดที่หนึ่ง
บรรดาทักถาวมาแล้วข้างต้น ก็เป็น
เรื่องที่น่าจะดูกันขีว่า เขาจะได้ข่าว
ไป หรือเงินเดือนจะหมดกระเป่า
อย่างไม่รู้ตัวมากกว่ากัน □

รักคุณเท่าฟ้า หรือ สัปดาหส์สินค้าไทย

เหตุเกิดขึ้นที่ถนนเพลินจิต และ และถนนสีลมเอง โดยมีพลตรี ประมาณ อุดรเทศ รองนายกรัฐมนตรี ทำพิธีเปิด

ห้างเซ็นทรัลจัดงาน สัปดาหส์สินค้าไทย มีสายการบินไทยโดยสารราชการด้วยการโฆษณาร่วม

เสียงเพลงร่ำวง สร้างบรรยากาศดังลวดซุ่มประดุจรูปหน้าจิวหลังคาบ้านทรงไทยออกมา โฆษกสาวเสียงใสประกาศเชิญชวน 'ท่านผู้มีอุปการคุณ' ให้เข้าชมสินค้าไทยชนบชนของห้าง

'ไทยช่วยไทยค่ะ' เธอวิงวอน สินค้าไทย ตั้งแต่ไม้แกะหูกทำด้วยงา ผัดเสออบน้ำยาบรรจุกล่องโชว์ หินอ่อนจากสุโขทัย จนกระทั่งเตียงไม้สักแกะสลัก ตลอดจนเครื่องอุปโภค บริโภค ผลิตในประเทศไทย บรรดาม้าเท่าที่ห้างเซ็นทรัลจะเชิญมาจัดจำหน่ายได้นั้น วางแสดงอยู่ดูลานตา ไม่รู้จะเริ่มต้นตรงไหนก่อนดี

ประเดิมทีมนักค้าแล้วกัน ไหนๆ ก็อยู่ตรงหน้าแล้ว จะเอาผ้าอะไรล่ะ ผ้าไทย กรุงเทพฯ พิมพ์อม ผ้าลายบ้านเชียงหรือผาพันเมือง

ที่นำเอ็นดูจากกลุ่มผ้าด้วยกัน เห็นจะได้แก่ร้านผ้าขนหนูไทย ซึ่งมีตุ๊กตารูปสัตว์ต่างๆ ทำด้วยผ้าขนหนู แต่ตุ๊กตาของหัตถกรรมประดิษฐ์ก็น่ารักพอๆกัน

หันไปหันมา ลอยไปชนผมปลอมของบางกอกวิกเข้า ทำได้ตั้งเงินไม่กี่ล้าเข้าไปถามว่าผมคนจริงๆหรือเปล่าหรือทำด้วยไนลอน เข้าใจว่ามีให้เลือกทั้งสองชนิด

ทีมของให้เลือกมากเสียเงินเลือกไม่ถูก-ถ้าจะซ้อจริงๆเห็นจะได้แก่เครื่องประดับเทียมของร้านชั้นฟลาเวอร์ และร้านรินทร์ แต่ที่ซลมนเอาการก็กระเป่าและรองเท้าประดิษฐ์สีลิป

ตอนนั้นแว่เสียง 'ผู้อุปการคุณ' ท่านหนึ่งบ่นพิมพ์ทำมาจากข้างหลังว่า 'เซ็นทรัลชอบเอาของแบบกะดินมาขึ้นห้าง'

ที่ติดใจจริงๆก็คือพวกเครื่องสแตนเลสดีสตีลแวร์ (Stainless Steelware) ของอุตสาหกรรมไทย เมื่ทล ผลิตจำหน่ายของประเภทใช้บนโต๊ะอาหารและในครัว มีช้อนช้อม มีด ทัพพี เครื่องพวง ฯลฯ นำใช้มาก ส่วนแสงอาทิตย์วิศวกรรมผลิตของใช้สำหรับโรงพยาบาลด้วย เช่นกล่องใส่เครื่องมือแพทย์ ถาดใส่เมล็ดยาเพื่อนับเวลาขาย เป็นต้น ซึ่งเคยแต่เห็นเขาใช้กันตามร้านขายยาไม่เคยเห็นวางขายและมีคนมาถามว่า 'ซ้อไหมคะ?'

สินค้าอนนอกนั้น เห็นจะต้องมีการ 'ไทยช่วยไทย' เป็นการใหญ่ คือช่วยออกแบบ (design) มีฉะนั้น กับกันทรศการ ไม่ว่าที่ไหน เครื่องมุก ไม้สักแกะสลัก เครื่องเคลือบเครื่องเงิน ก็ยังคงแบบ 'เหมือนเดิม' อยู่นั่นเอง ไม่ต้องขอลาหม้อเพลงสินค้ามุกจากภูเก็ต-ระนอง ผิมอด แต่ไม่มีดีไซน์ใหม่เลย

เทพพนม ไม้สักแกะมาจากเชียงใหม่ ก็ยังคงนั่งคุกเข่าพนมมือแต่อยู่ไม่เปลี่ยนท่า

ถ้าจะมีของใหม่ก็เลียนแบบเขาแกะเป็นรูปตาแป๊ะแก่ดกปลา หรือทำทำบิดขี้เกียจแบบของจีน

เครื่องเคลือบลายครามจะลอกแบบกาน้ำชาจีนโบราณก็เอาละจะไม่ว่ากะไร แต่ทำเป็นรูปรองเท้าไม้แบบมาจากฮอลแลนด์นนั้น แฟนต้องซ้อร่อง เล็กทำได้

นักออกแบบไทยเราหายไปไหนหมด มาช่วยกันหน่อยเถอะ

ที่นำเสียดายที่สุด และเจ็บเหงาที่สุดก็คือ มุมของมูลนิธิส่งเสริมผลิตผลชาวเขาไทย ในพระอุปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

ไม่มีของใหม่เอาจริงๆ ที่แปลกตาหน่อยก็ผ้าไทยยกเขา ท่งเจ้าพนักงานขายของก็ไม่มีความรู้เกี่ยวกับสินค้าว่า เป็นฝีมือผลิตของชาวเขาเผ่าไหน

ไทยยังมีเวลาช่วยสนับสนุนสินค้าไทยทั้งงานสัปดาหส์สินค้าไทย ห้างเซ็นทรัลได้จนถึงวันที่ ๒ พฤศจิกายนสแกน แต่ต่อจากนั้น ไทยเห็นจะต้องช่วยกันออกแบบสินค้าให้เป็นแบบไทย และเลิกเอาแบบสินค้าต่างแดนเสียบ้าง คงจะดี

ปรากฏการณ์สาธารณสุขสุขที่เฮงชวย ในระบบทุนนิยม

เราได้ลงไปชนบทมา ๒ เดือน ในรูปของงานวิจัย
อย่างหนึ่งแต่ก็บังเอิญได้พบปัญหาทางด้านสาธารณสุขเข้า
เพราะปัญหาด้านการแพทย์ขาดเงินเหลือเกิน พอเดินออก
จากบ้านก็เห็นแล้ว เวลาพูดคุยกับชาวบ้านเรื่องที่ไต่พ้ง
มากที่สุดก็เห็นจะเป็นเรื่องโรคภัยไข้เจ็บนี้แหละ เลยเขียน
มาเล่าสู่กันฟัง

พอตอนเริ่มทำนา ชาวบ้านก็ต้องก้มๆ เงยๆ ตามหลัก
เข็บหลังสู้ฟ้าหน้าก้มลงดิน ดำนาอยู่ทุกวันโดยไม่ได้ตัด
หลังเลย อาการปวดตามเข่าหลังก้มมาก ช่วงถ้ามการ
บริหารร่างกายให้ถูกต้อง ก็จะไม่ปวดได้ ตอนนั้นแหละ หมอ
ชายชาตก็จะเริ่มเอาหนังสือกลางแปลงไปฉายพร้อมทั้งโฆษณา
ว่า

“ท่านพ่อแม่พี่น้องทั้งหลาย ท่านรู้สึกปวดหลังปวด
เอวใช่ไหม ถ้าใช่ นั่นแหละเป็นอาการขั้นแรกของโรคไต
รับประทานยาบรูรา บรรเทาอาการปวดหลังปวดเอวหาย
เป็นปลิดทิ้ง รักษาโรคไต...”

ชาวบ้านก็เริ่มไปซื้อยาบรูรามากิน หายได้ตั้งใจเหมือน
กัน ทันทีกันใหญ่ทั้งหมู่บ้าน เพราะการโฆษณาแบบ
ปากต่อปากเป็นวิธีที่ได้ผลที่สุด นอกจากจะมาทางหมอ
ชายชาแล้ว ก็ยังมาจากรายการจัดเพลงชายชาที่มกรอกหู
ทุกวันด้วย

การกินยานี้กลายเป็นขบวนการ เด็กหนุ่มสาวๆ ที่เพิ่ง
จบโรงเรียนชั้น ป. 4 พ่อแม่พาออกไปทำนาบแรกกลับมา
ปวดหลัง ก็เอายาของแม่มากิน กินกันตั้งแต่อายุ 13 เรื่อย
มาจนอายุ 60 ถ้ายังไม่ชังเป็นโรคไตไปเสียก่อน

ถ้าใครคิดจะไปแก้ปัญหาด้านสาธารณสุขในชนบท ก็ต้อง
สู้รบกับยาบรูรา ยาต้ม ยาปวดหาย (หรือที่ชาวบ้านเขา
เรียกกันว่ายาห้วยยา) อย่างหนัก

ได้เคยบอกกับชาวบ้านว่ายาบรูรานี้เป็นยาอันตราย
กินมากๆ ทำให้เป็นโรคไตได้

ชาวบ้านก็ถามกลับมาว่า “บรูราไม่ดี ینگไปกินอะไร
เพ็ดแทนดีใหม่”

เราเห็นยาที่ขายในร้านค้าของหมู่บ้าน เอามาเทียบกับ

รายชื่อยาอันตรายที่ลงใน ‘จตุรัส’ ฉบับที่ ๔ มียกเกือบครบ
ทุกกับชาวบ้าน ตอนแรกก็ปวดหลังถึงจะกินยา ตอน
หลังวันไหนไม่ได้กินยาก็นอนไม่หลับ ใจคอสน ก็คงจริง
เห็นคนงานที่ทำงานอยู่ที่บริษัทยาแก้ปวดที่ขายดีที่สุด
แห่งหนึ่งบอกว่าที่โรงงานเดือนหนึ่งๆ ซอฝ่นมาเขาขายคง
หลายตัน

ตอนหลังๆ จุดมุ่งหมายการกินยาไม่ได้เพื่อรักษาแล้ว
แต่เป็นการติดยามากกว่า

จากงานวิจัยที่ให้การให้ชาวบ้านกรอกรายการใช้จ่าย
ประจำวัน ช้องยานั้นแทบจะไม่เคยว่าง ต้องมีการช้อย
กินกันทุกวัน (ยังรวบรวมข้อมูลไม่เสร็จว่าเป็นกัเปอร์เซ็นต์)
แต่การกินยาทุกวันนี้ ไม่น่าจะเป็นเรื่องของการรักษาโรค
เสียแล้ว

ดังนั้นจะเห็นว่า การรักษาพยาบาลตนเองของชาวบ้าน
นั้น เริ่มต้นผลิตตั้งแต่กินยาโดยไม่ได้เป็นอะไร ไปจนถึง
กินยาจนติดยา ปรากฏการณ์แบบนี้ก็มักจะเกิดได้เฉพาะใน
ระบบทุนนิยมที่การสาธารณสุขเฮงชวยที่สุด ละเลยปล่อย
ให้บรรดาโรงงานผลิตยาทั้งหลาย ขายยาฆ่าชาวบ้านแบบ
ผอนส่งทุกวัน

ถ้าชาวบ้านมีความรู้เรื่องสาธารณสุขดี โรงงานพวกนี้
ก็จะต้องเลิกเงิงไป ความเฮงชวย (โดยตั้งใจหรือไม่ก็ไม่รู้)
ของกระทรวงสาธารณสุข จึงเท่ากับเป็นการส่งเสริมโรง
งานผลิตยาเหล่านี้ทางอ้อมนั่นเอง

เผด็จการในโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

“ผมไม่รู้เรื่อง คุณไปถามคณะกรรมการจัดงานเขาเอาเองดีกว่า ... ก็ไม่เห็นมีอะไรนะ เราก่อนมุดให้ไปแล้ว”

นายสุวรรณ จันทร์สม ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย บอกกับ จตุรัส เมื่อเราได้ไปสอบถามข้อเท็จจริงของข่าวที่ว่า ‘เกิดการใช้อำนาจที่ไม่ชอบด้วยผลกับนักเรียนที่จัดงานวิทยาศาสตร์สัมพันธ์ครั้งที่ ๑๐’

งานวิทยาศาสตร์สัมพันธ์นั้นได้เริ่มมาตั้งแต่ ๒๕๐๕ จนกระทั่งปัจจุบันเป็นปีที่ ๑๐ และสถานที่ใช้จัดงานก็เป็นโรงเรียนสวนกุหลาบเสีย ๘ ครั้งในจำนวน ๘ ครั้งที่ผ่านมา ในการจัดงานทุกครั้งที่ผ่านมา เป็นการค้าเงินงานของฝ่ายนักเรียนเองทั้งสิ้น โดยอาศัยชุมนุมวิทยาศาสตร์ของโรงเรียนมัธยมทั้งหลวงและราษฎร์ร่วมกัน

สำหรับการจัดงานครั้งที่ ๑๐ นี้ ทางฝ่ายนักเรียนที่จัดงานได้เปิด จตุรัส ๔๔

ประชุมกันเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน โดยที่ประชุมได้ลงมติเห็นพ้องกันว่าสมควรที่จะให้มีการปรับปรุงเนื้อหาของงานของการจัดงาน ให้ผู้ที่เข้าชมสามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน เนื้อหาของงานที่จัดขึ้นควรจะทำให้ผู้ชมรับได้ง่ายและสอดคล้องกับสภาพของสังคม

ฝ่ายจัดงานได้เสนอขออนุมัติจัดงานที่โรงเรียนสวนกุหลาบในวันที่ ๒๖-๒๘ ตุลาคม แต่ก็ไม่ได้รับคำตอบ หากแต่ได้รับข้อเสนอกลับมาว่า ให้ฝ่ายจัดงานนำหนังสือรับรองของผู้อำนวยความสะดวกโรงเรียนต่างๆ ที่จะเข้าร่วมงานในครั้งนรับรองมาว่าเห็นด้วยในการที่จะให้ใช้โรงเรียนสวนกุหลาบเป็นสถานที่จัดงาน และอนุญาตให้นักเรียนของโรงเรียนร่วมจัดงาน มาขึ้นเสนอต่อฝ่ายอาจารย์ที่มอำนาจในการเซ็นอนุมัติให้จัดงาน

“มันน่าประหลาดตรงที่ว่า ข้อเสนอแรกนั้นส่งลงมายังไม่ทันจะแห้งดี ก็มีข้อเสนอตามลงมาอีกว่า

สุวรรณ จันทร์สม ผอ. สวนกุหลาบวิทยาลัย

ให้ฝ่ายจัดงานทำรายละเอียดของโครงการต่างๆ ในการจัดงาน ตลอดจนถึงนโยบาย โครงสร้าง เสนอขึ้นไปให้ทางฝ่ายอาจารย์ทราบด้วย ซึ่งไม่เคยมีปรากฏมาก่อนเลยในการจัดงานทุกครั้งที่ผ่านมา” แหล่งข่าวหนึ่งกล่าวกับ ‘จตุรัส’

หลังจากที่ฝ่ายจัดงานได้ทำตามข้อเสนอดังกล่าวแล้ว คำตอบในเรื่องการอนุมัติก็ยังไม่มีออกมาจากฝ่ายผู้บริหารโรงเรียน หากกลับมีหนังสือเวียนออกไปถึงผู้อำนวยการโรงเรียนต่างๆ ให้มาประชุม โดยทางฝ่ายผู้บริหารโรงเรียนสวนกุหลาบเป็นผู้ออกหนังสือเวียนเอง โดยไม่มีการกำหนดวาระการประชุมแต่อย่างใด

“มีการประชุมที่ไหนบ้างไหมครับ ที่เขากำหนดหัวข้อการประชุมขึ้นมาเดยวัน แล้วเขียนบนกระดานกันเลย” แหล่งข่าวเดียวกันกล่าวกับ ‘จตุรัส’

ภายหลังจากการประชุมยุติลง

งานวิทยาศาสตร์สัมพันธ์

ก็ได้ผลสรุปออกมาว่า ฝ่ายทีมอำนาจในการเสนอนมัต ได้นั้นขอเสนอให้ฝ่ายนักเรียนที่จัดงาน ทำโครงการและรายละเอียดต่าง ๆ เสนอให้ทราบล่วงหน้าก่อนเปิดงาน ๒๐ วัน พร้อมทั้งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา ๖ คน โดยไม่ได้กำหนดหน้าที่ และจำนวนวันที่ฝ่ายจัดงานขอไปถูกลดจาก ๔ เหลือ ๓ วันรวมไปถึงจำนวนห้องที่ใช้ในการจัดงาน ซึ่งได้เพียง ๒๑ ห้อง ในขณะที่งานครั้งก่อนได้ถึง ๔๐ ห้อง และคำตอบอนุมัติดังกล่าวก็ยังไม่ถึงมือฝ่ายจัดงานแต่อย่างใดทางสน

เมื่อเป็นเช่นนั้น ฝ่ายจัดงานก็จำเป็นต้องดำเนินการตามเงื่อนไขที่ได้รับ เพราะเหตุผลที่ว่า ได้ติดต่อเรื่องสถานที่ ไปทางโรงเรียนสตรีวิทยา และ โรงเรียนเตรียมอุดมแล้วแต่ไม่เป็นผล

และเป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจมากยิ่งขึ้นไปอีก เมื่อฝ่ายจัดงานได้ทำตามข้อเสนอทั้งหมดแล้วเสร็จก่อนกำหนด และได้นำเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบกลับปรากฏว่ารายละเอียดทั้งหมดถูกตัดกลับ โดยทางฝ่ายผู้บริหารอ้างว่า ให้ฝ่ายจัดงานเสนอแนวทางของการจัดนิทรรศการรวมทั้งรายละเอียดการแสดง

ต่าง ๆ มาให้ดูก่อน ตัวอย่างเช่น ถ้าเป็นการแสดงละครก็ต้องเสนอบทให้ทางฝ่ายอาจารย์ทราบก่อน โดยทางฝ่ายบริหารอ้างว่าจะต้องนำเสนอกระทรวงศึกษาธิการ

เมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนั้น ฝ่ายจัดงานจึงได้ทำรายละเอียดของการแสดงตลอดจนแนวทางของการจัดนิทรรศการเสนอลงกลับไป พร้อมกับโครงการที่ได้ทำเสร็จก่อนกำหนด ซึ่งถูกตีกลับลงมาอีกครั้งหนึ่ง และทางฝ่ายบริหารก็ได้เรียกประชุมอาจารย์ที่ทีมเมอร์รับเรื่อง และผลการประชุมปรากฏว่า รายการแสดงและรายการอื่น ๆ ถูกตัดไปถึง ๑๒ รายการ

รายการทั้ง ๑๒ รายการที่ถูกตัดออกก็มี วงดนตรีจากเพาะช่าง ละครจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงเรื่อง 'สภารมณ' วงดนตรีไทยจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วงดนตรีเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ละครของชุมนุมนาฏศิลป์การละคอนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒ เรื่อง คือเรื่อง 'ระเบียบแม่' กับ 'เรื่องของนักเรียน' วงสตริงคอมโบของมหาวิทยาลัยมหิดล ละครของชมรมวรรณศิลป์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

วงฟิสิกส์ของ 'โคมฉาย' ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ชาติวัฒน์สมแจสของจุฬาฯ และละคอนเรื่อง 'บิศาแห่งกาลเวลา' ของสวนกุหลาบวิทยาลัยเอง

"ผมก็ไม่ทราบว่ามีที่ไหนเขาทำกันอย่างไร เพราะบทยละคอนนั้นคณะกรรมการจัดงาน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียน ๖ คน และอาจารย์ที่ฝ่ายเขาตั้งมาโดยไม่กำหนดหน้าที่ ๖ คน ก็ล้มมติแล้วว่า 'เล่นได้' หรืออย่างไรการบรรยาย ซึ่งเราเชิญคุณอนุช อาภาภิรมมาพูด ก็ถูกตัดออก และเหตุผลที่ตัดออกฝ่ายบริหารก็บอกแต่เพียงว่า 'ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วยกับแนวความคิดของคุณอนุช' ซึ่งผมเห็นว่ามันเป็นเหตุผลที่เหลวไหลส่นิด และไม่น่าจะออกมาจากปากคนที่เขาคณะกรณอน" นักเรียนสวนกุหลาบคนหนึ่งให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้

"เมื่อเป็นเช่นนั้นฝ่ายนักเรียนที่จัดงานจึงเกิดความไม่แน่ใจ ในนโยบายของฝ่ายบริหาร ซึ่งเข้ามายุ่งเกี่ยวกับการดำเนินงานทั้งหมด เพราะการทำงานทั้งหมดก็ได้ผ่านการเห็นชอบของคณะกรรมการจัดงานแล้ว" ผู้ใกล้ชิดคนหนึ่งในส่วนกุหลาบกล่าวกับ 'จตุรัส'

'จตุรัส' เอง ได้ติดต่อกับนาย นายสุวรรณ จันทร์สม เพื่อขอทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ก็ได้รับการบอกปิด ปฏิเสธไม่รู้เรื่อง ดังได้กล่าวแล้วข้างต้น

อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ที่นางองเดียวกันนี้ก็เกิดขึ้นในโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยมาครั้งหนึ่งแล้ว เมื่อครั้งที่ฝ่ายนักเรียนได้จัดทำหนังสือ '๑๗' ออกมา และปรากฏว่า ได้กลายเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กัน ไปทั่วมาจนกระทั่งปัจจุบัน

๓ ทเลือนหลดลอย

‘มันกรรมเก่าของเราเอง ทำไว้ไม่ดี ที่ดินปู่ย่าตายายให้มากถือไว้ไม่อยู่ หลดมือไปหมด ดวงคนแถวนี้ไม่รู้ว่ามีนุตกอะไร ไม่มีใครเหลือที่ดินสักคน’

‘แน่ใจหรือว่ากรรมเก่า กรรมเมื่อ ๒-๓ ปีก่อนมั่ง ตอนนั้นปลูกอะไร’

‘ถั่ว ถั่วดำ ถั่วเหลือง ถั่วเขียว’
‘อ้อ... ลองทวนความจำดูดีว่ามันไปขังไปมายังไง ทำไมจึงเป็นหนี้เขา เคยमतเอ็งก็ตองกลับไปเช่าที่ของตัวทำกิน’

‘เดือน ๕ เตรียมดิน หักร้างกลางพง’

‘ทำคนเดียว’
‘ลูกจ้างช่วย ทำคนเดียวไม่ไหวไม่ชุดต่อ ไม่ทำให้เรียบร้อย รดโลเขาก็กะยง ว่าทำให้ผาลไถเขาท้อ’

‘เอาละเสียค่าลูกจ้าง แรกเริ่มประเดิมเตรียมที่ หนึ่งละ แล้วเสียค่าอะไรต่อไป’

‘ไถ รดโล ไร่ละ ๒๐ บาท’

‘เมื่อไร รากาน’

‘๒-๓ ปีก่อน รากายังไม่ขึ้น’

‘แล้วไปออกซอมเมล็ดพันธุ์เตรียมหยอด’

‘ขัง ไครบอก ต้องไถ ๒ ครั้งดินมันจะได้ก้อนเล็กกลง ทักเรียบขนหยอดง่าย’

‘เป็นอันว่าเสียค่าไถ ๒ ครั้ง เสียเงินก็คงจะระราว ๔๐ บาท สมัยโน้น’

‘กรับ แล้วทันทักซอมพันธุ์ถั่ว ถังละระราว ๑๐ บาทแનેถั่ว มีระราว ๑๕ กิโลกรัม แพงกว่าราคาตามปกติ

นิดหน่อย แพงกว่าก็ต้องซอ เพราะตอนนั้นใคร ๆ ก็ต้องอยากได้พันธุ์ปลูก’

‘ไร่หนึ่งใช้ถั่วทำพันธุ์ปลูกเท่าไร’

‘ครึ่งถึง ถ้าเป็นเงินก็ตกระราว ๔๕ บาท ถ้าปลูกขน ถ้าไม่ขน ก็ตองหยอดเมล็ดพันธุ์ก็ เสียเงินเพิ่ม’

‘เอาละ... ไถทหนึ่ง เมล็ดพันธุ์สำหรับปลูกสอง รวมลงทุนประมาดไร่ละ ๘๕ บาท ไม่รวมค่าลูกจ้างเตรียมที่ดินตอนแรก ต่อบไปหยอด’

‘หยอด ไร่หนึ่งใช้ลูกจ้างคนคนเดียวก็พอ ไร่ละตอนนั้นค่าจ้างก็ตก ๑๕ บาท’

‘รวมหยอดเป็น ๑๐๐ บาทแล้ว ทนปล่อยให้งอกขนไปเรื่อยจนมีเมล็ด’

‘ไม่ใช่ ต้องคายหญ้า พอถั่วโตขนได้สักเดือนเศษ ๆ หญ้ามันงอกด้วย แข่งปุ๋ยแย่งน้ำ ถั่วจะไม่งามต้องคายหญ้า คายซ้ำ ใช้คนมากอาจถึง ๔-๕ คนต่อไร่ ลองช่วยคิดดูถั่วจางวันละ ๑๕ บาทตองคนเท่าไร’

‘อย่างต่ำก็ ๕๐ บาทขนไปต่อไร่ รวมลงทุน ๑๕๐ บาทได้แล้ว’

‘คราวนี้ งอกงามดีมีดอก ถ้าฝนไม่แล้ง หรือถูกเห็บไม่ตก ดอกติดเม็ด ก็คงจะได้เกย ไร่หนึ่งใช้คน ๔-๕ คนออกนะแหละ เป็นค่าจ้างออกไร่ละเท่าไร’

‘ไม่น้อยกว่า ๕๐ บาทอีก แต่ไม่เป็นที่เพราะถั่วได้เม็ดมันก็น่าพอจะสนใจได้บ้าง คุ่มค่าจ้าง รวมลงทุนไร่ละกว่า ๒๐๐ บาท เข้าไปแล้ว มีตองทำอะไรอีกใหม่’

‘นวด ถัดเป็นกระสอบ ๆ ละ ๕ บาทเท่านั้น ไม่ต้องคิดก็ได้ยั้ง... ตองคิด เพราะไร่หนึ่งจะได้ถั่ว

ก็กระสอบ ตามปกติถั่วดำ ๒ กระสอบเศษ ๆ’

‘ถ้ายังนี้ เสียค่านวดทุบเม็ด ออกใส่กระสอบไร่ละระราว ๑๐ บาท รวมทงสิ้นใช้ทน ๒๐๐ เศษต่อไร่’

‘ทนายสับตามมา คนอน ๆ เขาลงทนตกประมาดเท่าไรต่อไร่’

‘ก็พอ ๆ กัน อยากฟังใหม่ กรอบ

ครว้ที่ทำถั่วดำถึง ๘ ไร่ ถามมา ๔ ราย ลงทนตามลำดับคั้งนี้ ๑๕๓, ๑๗๐, ๒๒๒, ๒๑๓ กรอบครว้ที่ทำไร่ ๓ ราย ๑๓๕, ๒๑๐, ๒๔๐ ทำ ๖ ไร่ ๒๓๐, ๑๗๔ แล้วก็ ๕ ไร่ ๑๖๗, ๒๓๐, ๑๘๔ มีเหม่อนกันที่ ทำมากไร่ เช่นเจ้าหนึ่ง ๑๕ ไร่ ทนละ ๑๖๓ บาท, อีกคน ๑๕ ไร่ ๆ ละ ๑๖๑ มีพิเศษทำ ๒๘ ไร่ ๆ ละ ๑๓๐ บาท นี เป็นทันทึง จ่ายไปเป็นเงินสด ๆ ส่วนมากทำเพียงประมาด ๕-๖-๗ ไร่ อยากรู้ใหม่ทำไม’

‘ไม่อย่ากรู้หรือกนาย เพราะแต่ กรอบครว้มีแรงทำได้เท่านั้น ทำมาก กว้านก็เกินแรง เป็นอันเคลือบลงทุน ไร่ละ ๒๐๐ บาท กว้าได้ใช้ใหม่นาย’

‘ใช่ ทิน แต่ละไร่ ถั่วถั่วได้ เม็ด ก็สองกระสอบเศษ อยากรู้ว่า กระสอบหนึ่งทำเงินเท่าไร ทนรู้ถ้าไร ละ’

‘ถั่วกระสอบหนึ่งมี ๑๑๐-๑๒๐ กิโลกรัม คราวนั้น ๒ บ่มาแล้วกิโล ละ ๔ บาท’

‘หนึ่งไร่ทำเงินระราว ๑ พันบาท ลงทนระราว ๒๐๐ ถ้าไรก็เหลือ ๘๐๐ บาท เอ๊ะ ทำกรอบครว้ละ ๖-๗ ไร่ ก็ได้

ถ้าไรราว & พันบาท บันทงทำเงิน
เข้าบ้าน & พันบาทชั้

‘ต้องคิดเป็น ๒ เท่า เพราะทำ
๒ หน เขาเรียกถวนากับถว้แล้ง’

‘อ้อ ... ในที่ดินเดิม’

‘ครับ’

‘ถ้างนทำเงินเข้าบ้านหม่นบาท
ต่อปี เดือนหนึ่งละกเกือบพันบาทก
พอจะอยู่ไปได้ ทำไม่จึงเป็นหน ท
ดินก็หลุดมือ’

‘อ้าว ... นายลมหักค้าข้าวค้า
กินทกว้นของคนทงบ้าน โอโฮ ...
ค้าข้าวสาร กะบีนำปลา กินทกว้นนะ
เท่าไร เสอผ่านยคิดว่าจะต้องเปลี่ยน
บ้างใหม่ บ้านไม่ซ่อมหรือ หลังคา
มุงหญ้าแฝกจะทนสได้ใหม่ นาย
เรียกอะไรนะบีจจัย ๆ อะไร’

‘บีจจัย ๔ อาหาร เครื่องนุงหม่
ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค’

‘เั้นะ โรคภัยนั้นกัตัวร้าย เสย
เงินบำรุงบ้ละเท่าไร นายนักดู แล้ว
เดือนหนึ่งทำกินไม่ถึงพัน จะไปรอด
ใหม่’

‘ก็พอจะไปรอด ผักหญ้าหาเก็บ
กินเอาตามชายป่า’

‘ถ้าจะไม่จริงละนาย ใครๆก็
ไปเซ็นถั่วแก้ในตลาดมากินก่อนทง
นั้น ดอกอานไปเลย อย่างน้อยเม็ด
ทกถั่วแก้มาทำพันธุ์ เขาก็เรียกคน
เป็นเท่าตัว เราไม่มกัต้องยอมเขา’

‘เขาให้เซ็นเชอก่อนได้ ทำจะ
เซ็นไม่บ้นะบ้นยังละชั้’

‘ขรรคมดา ง่ายดี หัวเหล็กไป
เอาถั่วแก้มาก่อน เบกเงินสด แถม
อีกน็ดหน้อยกัได้ สมเองไม่เคยประ
พฤติแบบนั้น แต่คนอื่น ๆ สมไม่
ก็เห็นเขาชอบทำแบบนั้น บอกว่า
สบายใจดี’

‘เอ๊ะ ... ดูไปก็ไม่ใช่คนสุรุษสุ
ร่าย ทำไม่จึงเกิดมทนขนมมา จนท
ดินหลุดมือ’

‘อ้าว ... ถั่วบางบ่ฝ่นแล้ง ถว้
ไม่เม็ด หรอมกนอย เงินทไปก
ถั่วแก้มาลงทุน มาจ่ายค่าลจจาง
เบกของมากินถว้หน้า จะเป็นยังง
ออกดอกสะพร้งไปเลย ไม่ใช่บ้เคย
กลายเป็น ๒ ปี ดอกทบต้นเพิ่มเข้า
ไปใหม่ลงทุนอก ไปกัเขามาลงทุนเพิ่ม
อก ถั่วแก้ไม่มีทางขาดทน ม้แต่ได้
ชาวไร่ชาวนาช้แน่ ไม่ฝ่นแล้ง กนา
ทวม โคนเข้าเมื่อไรละกั ดั่งตัวไม่
ชนกันเลยทีเดียว ลงเป็นหนครงหนง
แล้ว กัมีแต่จะเรื่อยไป พอมากเข้า
ถั่วแก้กัมาบอกว้เพื่อจะไม่ต้องผัดใจ
กัน ขอให้เอาโหนดที่ดินไปฝากเขา
ไว้ ไม่ยอมไม่ได้ ถั่วแก้จะพ้อง เรา
ยังต้องพงพาเขาต่อไป โอกาสแก้ตัว
ยังมี กัถั่วแก้มาลงทุนในทของเรา
ได้ออก แต่แก้เท่าไรกัไม่เห็นใครแก้
ตัวเรจจกัท’

‘เข้าใจแล้ว เราเสยที่ดิน เป็น
หนเขากัเพราะพชทปลูกไม่ให้ผล ฝ่น
แล้งบ้เคยวทง’

‘บางทแล้งติดกัน ๒ - ๓ ปี กัมี
บางเมืองแล้งมันลงจนถั่วแก้ทงเป็น

แถบไปเลยกัมี แต่อย่านะ ... ถว้
เกิดบ้ไหนทำได้ผลขนมมา ถั่วแก้กัส่ง
คนมารอชน หักครงเอาไปเลยละทน
เรียกว่าเจ้าของทจะต้องได้ของครง
หนง เมอตะกนายว่าถว้ไรหนง ๒ กระจ
สอบเศษ เป็นเงินเท่าไร’

‘ราวๆ หนงพันบาท’

‘เขาหักไปแล้ว ๕ ร้อยเหลือเท่า
ไร ๕๐๐ ทนทใช้จ่ายลงทุนนะ เรา
คนเข้าทต้องจ่าย อย่างน้อยๆ นายกั
สำรวจมาแล้วไรหนงลงทุนราว ๒๐๐
เป็นอันเหลือเงินเข้าบ้านไรละไม่เกิน
๓๐๐ นายอย่าลมห ยังมีค่าดอกทงอก
ออกมาจากทกัมาลงทุน รวมค่าข้าว
กะบี นำปลาเชอเขามากินระหว่าง
เพาะปลูกทกว้นนั้นกัถอก ดายจริงลมห
บอกให้ถคค่าบ้ย ค่ายาม่าพชจว้แมลง
โอโฮ ... ลงว้แบบนั้นแล้วม้ใครจะ
หลุดหนได้ใหม่ ใครจะชว้บ้แก้ได้
ชาวไร่ชาวนามทงเลือกใหม่ ไม่มี
เทวดากัชว้ไม่ได้’

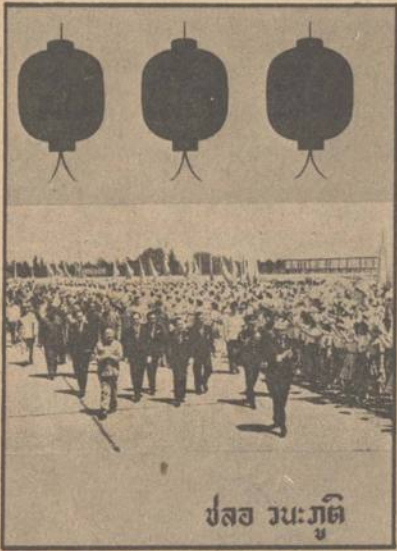
‘เทวดากัชว้ไม่ได้ ช้ ... ไม่
มีใครกนนาทวมได้ ช้ไม่มีใครแก้
ฝ่นแล้งได้ ถั่วแก้ตรงนได้ เรากัจะ
ไม่เป็นหน ทดินกัจะไม่หลุดมือ ถั่ว
แก้เขาคงจะรอโอกาสทพ่าฝ่นแปร
ปรวน จะได้ช้ที่ดินเรา’

‘เขาไม่ต้องรอหรือกนาย เดยวน
นะหรือ เราส่วนมากไรไม่ท้นเขา
เพราะทงๆ ทบางบ้เราทำกินได้ผลดี
ถั่วแก้กัแสดงน้าใจบอกเราวว้ บัน
หนยังไม่ต้องชำระกัได้ เอาไว้ช้ก่อน
ไม่เป็นไร กัคนชาวไร่ชาวนาทเปลอ
เชอ กว้จะรูกัถว้เขา ๒ ปี จนดอก
ทบต้น แก้ไม่ตกจนได้ ทำกินแคบ
เดยวต้องช้หนทกั ๒ ปี น้ต่างหากละ
นาย ถั่วแก้นายทนถั่วเขาอยากช้ท
ทำกินเขาไม่ต้องรอทพ่าฝ่นแปรปรวน
หรือก’

ไปเมืองจีน

ชโล วนะภิติ

โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง
ไม่จำหน่าย

ชโล วนะภิติ

หนังสือเล่มเล็กๆ หน้าเพียง ๔๐ หน้าเล่มนี้ เขียนโดย นายชโล วนะภิติ ปลัดกระทรวงมหาดไทย เนื้อหาเป็นเรื่องราวที่เขาได้พบเห็น และทัศนคติความรู้สึกต่างๆ ในระหว่างที่เขาติดตามนายกรัฐมนตรีไปฟื้นฟูความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อปลายเดือนมิถุนายนถึงต้นเดือนกรกฎาคม

ผู้เขียนได้ให้เหตุผลของการเขียนหนังสือเล่มนี้ไว้ในคำนำหน้าแรกของหนังสือว่า เขียนขึ้นเพื่อพิมพ์แจกญาติมิตรเพื่อนฝูงที่เคารพนับถือทั้งหลาย ซึ่งจะได้ช่วยผ่อนแรงไม่ต้องเล่าเรื่องซ้ำๆ ซากๆ ด้วยตัวเอง ดังนั้น ส่วนงานการเขียนในหนังสือเล่มนี้จึงดำเนินไปอย่างสนุก

สนาน และเปิดเผยความคิดเห็น ความรู้สึกต่างๆ อย่างตรงไปตรงมา มาก เพราะผู้เขียนตั้งใจเผยแพร่ เฉพาะในหมู่ 'คนกันเอง'

หากนายชโล วนะภิติ จะเบนเพียงคนไทยคนหนึ่ง ที่ไม่ได้มีหน้าที่ 'ปกครองคน' (ตามสำนวนของเขาเองในหนังสือหน้า ๘) ความคิดเห็นและความรู้สึกต่างๆ ที่แสดงออกมาในหนังสือเล่มนี้ ก็คงไม่น่าตื่นตื้นมากนัก ด้วยรู้กันอยู่แล้ว ไพร่ฟ้าหน้าใส ชาวไทยถูกหลอกให้มงายกับคอมมิวนิสต์มานานแสนนานแล้ว

แต่นายชโลเป็นปลัดกระทรวงมหาดไทย สิ่งที่เขาพูดออกมาซึ่งน่าจะถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของความคิดทั่วไปของ 'ข้าราชการชั้นสูง' ของไทย จึงเป็นที่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่ง ที่บุคคลในระดับบริหารประเทศชาติของไทยยังมีทัศนคติมงายล้าหลัง ถึงเพียงนั้น

เขาเขียนไว้ว่า

"ก่อนมาเมืองจีน ข้าพเจ้าคิดมาก คิดว่า คอมมิวนิสต์นั้นรูปร่างเป็นอย่างไรหนอ คงเหมือนยักษ์เหมือนมาร แผ่นดินคอมมิวนิสต์เป็นอย่างไรหนอ คงเป็นโรงงานกระหิมทิงเมืองกรันไปเห็นเขาจริง ก็เห็นผิดประหลาดหมด เห็นเขาทำไร่ไถนาเหมือนบ้านเรา กินนอนเหมือนเรา ประชาชนก็เหมือนๆ คนทั้งหลาย ดิใจก็หัวเราะได้ เสียใจก็ร้องไห้ ทขิกก็เจ็บ อนิจจา - คอมมิวนิสต์ คือ นาย ก. นาย ข. นีเอง ไม่ใช่ยักษ์วัดแจ้งหรือมนุษย์กินคน ในป่าอัฟริกาแต่อย่างใดเลย

ข้าพเจ้าถามถามประจำตัวข้าพเจ้าว่า มีพ่อแม่พี่น้องหรือไม่ ข้าพเจ้ามี พี่น้องแยกกันไปทำงาน พ่อแม่แก่แล้วให้เฝ้าบ้าน ช่วยทำงานบ้าน

ถามว่า เขารักพ่อแม่เขาไหม เขาถูกบังคับให้ 'ทิ้ง' คนแก่หรือเปล่า เขาบอกไม่เห็นมีใครมาบอก เขาอยู่เป็นสุขเหมือนคนอื่นในโลก เอ นั่นมันยังใจกันหนอ เห็นเขาพูดกันว่า พวกคอมมิวนิสต์เขาเอาคนแก่ไปรวมเลี้ยง บางทีก็เอาไปทำป๊อ หม่มสาวเท่านั้นที่จะเลี้ยงไว้สร้างชาติสร้างเมือง ผู้ไม่ให้รักเมีย แม่ไม่ให้รักลูก ก็เห็นเขาอยู่กันด้วยดี มันสับสนไปหมด ไม่รู้ว่าใครโฆษณาใครในโลกให้วันวายไปหมด" (หน้า ๑๖)

ความตื้นเขินของปลัดกระทรวงมหาดไทยที่สาหัสสากรรจ์อีกตอนหนึ่งต่อความเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม อยู่ในหน้า ๑๕ เขาเขียนว่า

"อนึ่ง เขาลอกันว่า คอมมิวนิสต์นั้นนิยมไว้ผมยาว ใส่เสื้อกางเกงและเสื้อขยับ ขอนกเป็นความเท็จ เพราะเงินทั้ง ๘๐๐ ล้าน ไม่มีอุปไม้แต่คนเดียว ผู้ชายก็หัวเกรียนเหมือนต้นเสวตงหนั้น ใครเป็นคนเบ็ดสนามหลอกเด็กกับบ้านเราให้หลงมงายเช่นนี้ รู้อิไม่ได้"

ที่จริงเขาควรถามว่า ใครเป็นคนหลอกให้เขาเหมาเอาว่าววัยรุ่นผมยาว เสื้อขยับ เป็นคอมมิวนิสต์ไปหมดมากกว่า

แต่การได้ไปเห็นความก้าวหน้าความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองอันแสดงถึงความเจริญของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนกับตาของตัวเอง ก็ทำให้ปลัดมหาดไทยมีความประทับใจหลายอย่าง อย่างน้อยๆ เขาก็ได้ยอมรับออกมาว่า โรคสังคมที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายในโลกนี้ คือ ความยากจน ความเจ็บไข้ และความโง่งานนี้ เมืองจีนแก้ไขเกือบสำเร็จทุกอย่างแล้ว (หน้า ๑๒-๑๓)

แต่น่าเสียดายที่เขายังคงใช้แว่น

ศักดิ์นาไปมองปรากฏการณ์ในสังคม ที่เป็นสังคมนิยม

เขาเห็นความสวยงามของเมือง บักกิ่งที่อุดมไปด้วยต้นไม้ร่มรื่นว่า สำเร็จขึ้นมาได้เพราะ 'อำนาจ' เขา บอกว่า

"อำนาจนั้นมีความหมายมาก เสียจริง ๆ สามารถดลบันดาลได้ทุกอย่าง อำนาจบังคับคนก็ได้ บังคับต้นไม้ก็ได้"

เอ๋ยออกมาเช่นนี้แล้ว อาจช่วย กระพือความกระหายอำนาจเพื่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ขึ้นในใจของท่านผู้เขียนขึ้นมาตะหงิด ๆ อีก ก็ได้อีก

อาจต้องยกให้เป็นความกล้าหาญของปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่กล้าจะปรับปรุงต่างๆที่พบเห็นได้อย่างรวดเร็ว ชั่วเวลาไปเยือนเมืองจีน เพียงหนึ่งอาทิตย์ เขามองเห็นผลอธิบายแก่ปรากฏการณ์ต่างๆที่จีนใช้เวลาสร้างสรรค์มานับสิบปีอย่างฉาดฉาน

และด้วยสายตาของผู้เป็นเพียงแขกเมือง เขาสามารถตัดสินระบบการเมืองของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ว่า

"มื่ออย่างหนึ่งที่พวกชาวบ้านเราเข้าใจผิดกันถนัด คือ ที่เขากลัวกันว่าในเมืองคอมมิวนิสต์นั้นประชาชนเป็นใหญ่ ขอนเป็นความเท็จอย่างสาหัส ตรงข้าม ในเมืองคอมมิวนิสต์นั้น ประชาชนเป็นขงเด็กที่ตูดคอยฟังแต่คำสั่งเท่านั้น มีคนใหญ่สัก ๕๐๐ คนเท่านั้นที่คอยออกคำสั่งให้ ๘๐๐ ล้านคน ทำอะไรแล้วต้องทำเหมือนกันหมดทั้งเมือง ประชาชนคนไหนต้องอวดฉลาด เขามักนิยมเอาไปทำป้ายเสีย... ขาพเจ้าจึงประสพความจริงว่า ประชาชนที่ใหญ่ที่สุดในโลก คือ ที่ไทยแลนด์... ขอ

ให้จำเรื่องเถิดประชาชนเช่นนี้ แต่ขอ บอกว่าอย่าเข้าเมืองจีนเป็นอันขาด เขาจะเอาทำป้ายในเจ็ดวัน เพราะใหญ่ผิดที่" (หน้า ๑๔-๑๕)

นอกจากที่ชนะที่ปฏิกริยาอย่างยังต่อระบบการเมืองแล้ว ผู้เขียนยังได้แสดงที่ชนะที่เหยียดหยาม ชาวนากรรมกร ออกมาอีกมาก ในหน้า ๑๔ ปลัดมหาดไทยกล่าวถึงชาวนาที่เขา มาต่อสู้กับรัฐบาล ในกรุงเทพฯ ว่า

"ท่วมท้นมาวัดดินอยู่แถวสนามหลวงนั้น ล้วนแต่เป็นพวกลูกหลอก มาชมวัดพระแก้วทางนั้น"

และในหน้า ๒๒ เขากล่าวโทษกรรมกรหญิงไทยการเมืองที่ที่ต่อสู้ บ้องกันตัวเมื่อถูกตำรวจไล่หวัดด้วย กระบองว่ากรรมกรหญิงเหล่านั้นเป็น ขบถ

"นับเป็นการทำร้าย ขนาดทำลายกำลังของชาติทีเดียว เป็นขบถแห่งๆ"

คงไม่ต้องสงสัยกันว่า จะไม่มีที่ชนะที่แสดงความเป็นจักรวรรดินิยมทางเพศปรากฏออกมาในหนังสือเล่มนี้ ในนิราศท้ายบทที่ผู้เขียน แต่งบนเครื่องบินขาดลับแสดงความ 'เจ้าชู้' ที่ถลอกกันเป็นคุณสมบัติของชายชาติตรีในสังคมไทยปัจจุบันออกมาอย่างชัดเจน เมื่อตอนเข้าชมสถานที่ประวัติศาสตร์ ห้องบรรทมของพระนางสุดีไทยเฮา เขาก็แล้วว่า "ขาพเจ้าดมเครื่องนอนรู้สึกกลิ่นอับมาก ยังใจก็ไม่เหมือนกลิ่นพระนางเลขเป็นแน่" (หน้า ๒๑)

หนังสือเล่มนี้ น่าจะได้มีการวางจำหน่ายกันให้กว้างขวางออกไป คงมีผู้อ่านกันไม่น้อย และน่าจะถือเป็นเอกสารที่ใช้ศึกษาถึงความคิดของเจ้าหน้าที่ปกครองชั้นสูงของบ้านเมืองในปัจจุบันได้อย่างดี □

อ่าน

อริบัตย์

ศูนย์กลางหนังสือเด็กชายแห่งประเทศไทย

เพราะ

อริบัตย์

ศูนย์กลางหนังสือเด็กชายแห่งประเทศไทย

ยืนหยัด
เคียงบ่า
ประชัน

ทุกวินาที
และทุก

กายกรรมกว้างใจ: การแสดงมหัศจรรย์ที่รอบคอบ

ศิลปกรรมร่วมสมัยของอภิมหาอำนาจสังคมนิยมทั้งสอง มีลักษณะที่แปลกประหลาด เพราะอุดมการณ์ของประเทศเหล่านั้นเน้นมากกว่า ศิลปะจะต้องเป็นศิลปะ 'เพื่อชีวิต' หรือต้องเข้าลักษณะ 'Socialist Realism' ก่อการวาดภาพให้ใกล้เคียงโลกจริงตามทัศนะสังคมนิยม

ผู้ที่เคยชมการแสดงจากสหภาพโซเวียตจะเห็นว่า ศิลปกรรมที่ลือชื่อที่สุดของประเทศนั้น ห่างไกลจากลักษณะศิลปะเพื่อชีวิตเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือระบำบัลเลต์ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นยอดแห่งศิลปะแบบโรแมนติค ผู้ที่ไปดูบัลเลต์แม้กระทั่งของคณะบอลชอยในมอสโก ก็ยกย่องว่าเป็นบัลเลต์ที่สมบูรณ์แบบ ไม่มีเนื้อหาสาระจูงใจแต่ประการใด

สำหรับศิลปกรรมร่วมสมัยของสาธารณรัฐประชาชนจีนนั้น อาจมีบางเรื่องที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการปฏิวัติ เช่น อปรากรณสมระบำที่ยกย่องวีรกรรมของเหล่าทหารหญิง ซึ่งอาจเป็นศิลปะ 'เพื่อชีวิต' น้อยเกินไปในแง่ที่ว่าเน้นหนักหน่วงว่า 'เราจะคองเกลียด' ซึ่งอาจทำให้กลายเป็นศิลปะ 'เพื่อการตาย' (แต่เจ้าของคงจะแก้ตัวว่า จะต้องมีการตายก่อนแล้วจึงจะมีชีวิตที่แท้จริงในภายหลัง)

แต่ศิลปะจีนแบบนั้นคงจะไม่มันได้มาแสดงในเมืองไทย เราก็ต้องดูศิลปะที่ห่างไกลจากชีวิตไปพลางก่อน ดังเช่น กายกรรมกว้างใจ ซึ่งอาจทำให้อภิมหาอำนาจทั้งสองได้สร้างภาพว่าศิลปะของตนเป็นเรื่องของการ

วันที่คณะกายกรรมกว้างใจถึงกรุงเทพฯ

ฟังเพื่อที่จริงการจะไปเน้นในเรื่องเนื้อเรื่องตลอดไป อาจไม่สู้จะเหมาะสมนัก อย่างน้อยการแสดงกายกรรมเป็นการยกย่องกำลังกายของมนุษย์ที่แท้จริง โดยปราศจากความช่วยเหลือของเครื่องจักรเครื่องกลใดๆ ทั้งสิ้น

จริงๆอยู่การแสดงที่เสียดังอันตรายที่สุดของ กายกรรมกว้างใจ ได้มีการเตรียมมาตรการป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุไว้ เช่นมีเชือกผูกหลังห้อยลงมาจากเพดานผ่านลกรอกลงมา ซึ่งมีคนคอยดึงไว้ที่ปลายเชือกอีกปลายหนึ่ง เพื่อกอยช่วยเหลือนักแสดงหากเกิดอุบัติเหตุขึ้น แต่เชือกเหล่านี้ไม่ได้มีส่วนในการยกตัวนักแสดงแต่อย่างใด เพราะคนดึงเชือกจะปล่อยให้เชือกหย่อนอยู่ตลอดเวลา

คอยดึงในเวลานักแสดงตกเท่านั้น (ซึ่งก็ไม่ได้เกิดขณเลย)

กายกรรมที่แสดงล้วนแต่เป็นการพยายามหาจุดสุดยอดของความสามารถของร่างกายมนุษย์ในการทรงตัว และในการใช้แรงยก ซึ่งดูแล้วมหัศจรรย์มาก ถ้าถามนักแสดงกายกรรมในโลกทนนิยมว่า ทำไมถึงยอมเสี่ยงชีวิตมั่งมันเล่น อยู่กับสิ่งเหล่านี้ เขาจะยอมรับว่า เป็นความบาป แต่นักแสดงกายกรรมจีนอาจตอบว่า ตนทำไปเพื่ออุดมการณ์ของเหมา แต่นักแสดงกายกรรมจากประเทศทั้งสอง ค่าคงจะมีความรู้ดีกว่าตัวเองกำลังผจญภัยค้นหาสิ่งใหม่ๆ ไม่ผัดแพกไปจากการผจญภัยของนักสำรวจค้นพบแผ่นดินใหม่

ที่แน่นอนคือนักกายกรรมเหล่านี้
 นมระเบียบวินัยในตัวเองอย่างดุษณี
 เพราะถ้าพลาดเพียงนิดเดียวจะต้อง
 เจ็บตัวแน่ ซึ่งผิดกับคนดูที่หัวหมาก
 ซึ่งดูขยันทนบังกอนบ้าง ปลอ้ยให้
 ลูกหลานแหกกันไปมุงดูการแสดงบน
 เวที จนคนอื่นไม่ต้องมองเห็นกันเลย
 บ้าง พุดคุยกันจนไม่ได้ยินเสียงเพลง
 กับเสียงโฆษณาท่าประกาศบ้าง

และความขบขัน หรือความมึน
 มึนของนักแสดงยังอยู่ในกรอบแห่ง
 ความรอบคอบ ถึงแม้ว่าการแสดง
 กายกรรมเป็นการยกย่องความสามารถ
 ของมนุษย์ก็ตาม แต่ก็ต้องเตรียมบอ
 กันอันตรายที่ร้ายแรงด้วย เพราะการ
 ยกย่องเคารพมนุษย์ จะต้องคลุมรวม
 ถึงการเห็นคุณค่าของชีวิต การเสีย
 ายเป็นเรื่องที่ต่อหลักเลย ไม่ว่า
 จะพยายามหาขีดความสามารถมาก
 เพียงไร

ซึ่งก็ผิดกับผู้ออกแบบสนามกีฬา
 หัวหมาก ที่ไม่ได้คำนึงถึงความ
 ปลอดภัยเลย ทั้งๆที่ไม่ได้มึน
 หมายถึงจะยกย่องการเสี่ยงภัย กว่าจะ
 เบียดกันลงมาจากที่นั่งถึงทางออก
 ข้างล่างต้องกินเวลานานมาก หาก
 เกิดไฟไหม้ คงโดนอย่างสดกั้นเป็น
 หมันๆ เพราะไม่มีทางที่จะหนีออก
 อย่างรวดเร็วได้ และถ้าไม่เกิดไฟ
 ไหม ก็อาจตายด้วยโรคอื่น เพราะ
 'สุขา' ที่ตั้งๆเอาไว้น่าจะเรียกว่า
 'ทุกข์ข่า' เพราะนอกจากจะออกแบบ
 ชนิดที่ต้องเรียกว่าอันตรายแล้ว ทุก
 เท้าทุกขาที่เดินผ่านจะต้องเบียดและ
 ไปด้วยน้ำหนักสภาวะที่เหม็นโค่ แทนที่
 เรื่องของพลศึกษาจะเป็นการส่งเสริม
 พลานามัย กลับกลายเป็นส่งอัน
 ตรายต่อสุขภาพอย่างยิ่ง

นอกจากกายกรรมแล้ว ยังมีกา
 รแสดงแบบเล่นกลด้วย แล้วยังมีกา
 รแสดงตลกๆ สลับฉากบ้าง แต่กา
 รมเป็นการแสดงที่น่าตื่นเต้นที่สุด
 เพราะไม่ได้เป็นการหลอกลวงเลย

การแสดงชุดหนึ่งของกายกรรมกว้างใจ

นักแสดงทั้งชายและหญิงล้วนแต่
 แสดงฝีมือยอดเยี่ยมกันทั้งนั้น

ส่วนทางฝ่ายไทยก็มีการแสดง
 กำลังกายเหมือนกัน โดยบรรดา
 เสือที่คอยสาวเชือกดึงม้านชน เบด
 ฉากต่างๆ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๒ ฉาก พอ

ถึงฉากหลังๆ ก็ชักจะอ่อนเพลียดังไม่
 ค่อยขมเหมอนกัน

การออกกำลังกายของฝ่ายไทย
 ออกแบบหนึ่งคือการพืด โครลิมเอาพืด
 ไปหัวหมากก็ต้องทรมาณหน่อย □

ไมตรี อังภากรณ์
 จตุรัส ๕๕

กรุงเทพ ฯ

ถิ่นนวลปลีกกฤตฤกษ์

ผมเพิ่งกลับจากสหรัฐ ฯ ต้องขอโทษด้วยชะทมี้ได้เขียนนมมัวฝากมา จะหาไปสการคือโรทึกร้อนมาสักแผ่นก็หายาก มีแต่พวกตาด ๆ ไร้รสนิยมของเคนมารค แม่เคนมารคผมแวะไปก็มีแต่พวกที่ทำได้สัดได้ส่วน เมื่อเปรียบเทียบกับของของผมแล้วเรียกกันว่าคนละชั้น เลยไม่ได้เอามาฝาก อีกประการหนึ่งนะชะ ผมเห็นว่าตัวผมเองก็สนองคุณท่านได้สมจิตสมใจ โฉนเลยจะต้องฟังของปลอมพรก้อย่างนั้นละชะ

ตอนที่พวกจตุรสมาคมมาสัมภาษณ์ผมว่า ผมมีภรรยาหรือยังนั้น ผมจะตอบว่ายังมีไงได้ชะ ท่านค้าหัวผมอยู่ที่คน ของพวกนี้ใครมันจะไปรู๊ดกว่าเราทั้งสองไซ้ไหมชะ ตอนที่อยู่อเมริกา ผมก็ใช้ชื่อท่านหาเงินเข้าสามประสานได้หลายหมื่น พรกพวกเก่าผมทอมอเมริกาเขาทงผมทงนั้นว่าผมมันก็ยเสอผาสกปรกกลับมาได้ดีในเมืองไทย เรื่องท่านขอมร็ดว่าผมมันคนสะอาดทงเนอหน่งม้งสาและจิตใจ อย่งไรก็ตามท่านไม่ควรให้ผู้คนแฉววิทุยระแคะระคายเรื่องเราได้ก็จจะดี

เรื่องสตาร์ ตรีบุณ ท่านก็ขอมทราบดว่ามันปลอมหน้าด้าน ๆ ตอนผมไปสหรัฐ ฯ ผมได้ขอมลมาเขอะขนาดลงในข่าวกรองจตุรสี ได้ละชะขอเวลาผมสักประเด็ยจะแฉจะพ้องให้ฟังไปเลย

ตอนนท้มพวกหน่งสอพิมพ์ประเกทปลุกใจเสอบ้าเขามาทำแคนคิดอินเทอว้วผม แบบเป็ดอก ท่านคอบคอบผมจะทำให้พวกหน่งไปเลย ที่จริงผมจะถ่ารูปเปลือยให้เขาด้วยซา แต่จตุรสี-๕๖

มาคดอกที่สงวนไว้ให้ท่านคนเดียวจะดีกว่าไซ้ไหมชะ

ผมกลับมานานก็จริง ที่ไม่ได้ไปพบกันเพราะถนนสารนันทน์ท่วมมากกว่าทอน เรื่องผมคิดไว่ตงแต่อยู่สหรัฐ ฯ ว่าถ้าเราพร้อมกันได้นำในกรุงเทพนั้นมากนทึ เราทำให้กรุงเทพ ฯ เป็นเกาะอย่างอยุธยาเลยจะดีนะชะ ปลี่ยนนโยบายการค้าของทงญู่ปนจากการสร้างรตมาขายเมืองเราเป็นต่อเรอมาขาย ก็ขอมจะไม่กระ

ทบกระเทือนสายญู่ปนที่ข้างเฉลิมไทยได้

ความคิดถึงนั้นมากเหลือกำลัง ผมมาคิดดูทงแก็เห็นมีอยู่ทงเด็ยเด็ยที่เราจะไม่พรจากกัน ก็เอารวมกันเป็น นวกิจพลสังคม เสี่ยเสี่ยชาติไทยก็จจะสดีดัยสถาพรแฮปปเอนองได้

Nation Around The World And
Peace of Love
นพทิสวาสดัณนา

อ่าน

สัมพัทธ์ความจริง

อัตราค่าสมาชิก

3 เดือน 60 บาท

6 เดือน 115 บาท

1 ปี 220 บาท

รณานัติส่งจ่าย ปณ.กลาง

ในนาม นายมงคล วุฒิสงห์ชัย

๔๒ อาคารเอ็มเอเอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์
กรุงเทพฯ ๑ ๕

หนังสือข่าวกรอง
ประจำสัปดาห์

ชื่อ

ที่อยู่

ขอสมัครเป็นสมาชิกหนังสือจตุรัส 3 เดือน 6 เดือน 1 ปี

ทุกฉบับที่ผ่านมา
พิสูจน์ได้แล้วว่า
เรา จตุรัส

มุ่ง

สัมพันธ์ความจริง